

ΤΣΙΚΡΙΚΑΣ

4/3/2022

(Τσικρικός)

Τα ένδικα μέσα προσβάλλουν δικαστική απόφαση με αίτημα την εξαφάνισή της στο σύνολό της και αίρονται έτσι οι συνέπειές της (ουσιαστικό δεδικασμένο και εκτελεστότητα)

Αναιρείται η λειτουργία της δικαστικής απόφασης

-Κατά κανόνα προσβάλλονται οριστικές δικαστικές αποφάσεις

-Τα ένδικα μέσα ασκούνται από τους διαδίκους της εκκρεμούς δίκης καθώς και από ειδικούς ή καθολικούς διαδόχους τους. Τρίτα πρόσωπα που θίγονται από την δικαστική απόφαση αλλά δεν έχουν συμμετάσχει στην εκκρεμή δίκη δεν έχουν δικαίωμα άσκησης ενδίκων μέσων

Οι παρεμβαίνοντες έχουν τα ένδικα μέσα

Οι τρίτοι ασκούν το ένδικο βοήθημα της τριτανακοπής!

Το αίτημά τους είναι διαπλαστικό [= κατάλυση των εννόμων συνεπειών της δικαστικής απόφασης, η δικαστική απόφαση δεν είναι πια εκτελεστός τίτλος, αναιρούνται οι κύριες και παρεπόμενες συνέπειες (δεν παράγει δεδικασμένο, εκτελεστότητα, δεν αποτελεί τίτλο για την προσημείωση υποθήκης)]

Αρα, κάνουμε λόγο για δικονομική διάπλαση \

-ΑΡ.313ΚΠολΔ → ανυπόστατες δικαστικές αποφάσεις/ εξαιρετική περίπτωση, δεν αναπτύσσει έννομες συνέπειες, δεν χρειάζεται η άσκηση ενδίκου μέσου → αν ασκηθεί έχουμε μόνο διάγνωση του ανυπόστατου και όχι διάπλαση → εξαίρεση - αναγνωριστική απόφαση

Διάκριση ενδίκων μέσων:

1. Τακτικά (έφεση, ανακοπή ερημοδικίας)

Ασκούνται κατά αποφάσεων πρωτοβάθμιων ή και δευτεροβάθμιων δικαστηρίων

έφεση

ανακοπή ερημοδικίας

Εφεση → για κάθε σφάλμα, ενίοτε και αυτεπαγγέλτως

Ανακοπή ερημοδικίας → για συγκεκριμένους λόγους, για προστασία του δικαιώματος ακρόασης του ερημοδικασθέντος

Η έφεση είναι ένδικο μέσο πλήρους δικαιοδοσίας

Εμποδίζουν- αναστέλλουν τις κύριες έννομες συνέπειες (δεδικασμένο/ εκτελεστότητα/ διαπλαστική ενέργεια)

Εξαίρεση → στις σχέσεις γονέων και τέκνων και στις γαμικές διαφορές απαιτείται εξάντληση τακτικών και έκτακτων ενδίκων μέσων, δηλαδή αμετάκλητη δικαστική απόφαση (λύση γάμου, διαζύγιο, αναγνώριση πατρότητας)

Η άσκηση τακτικών ενδίκων μέσων εμποδίζει την τελεσιδικία (τελεσιδικές δικαστικές αποφάσεις = δεν υπόκειται σε τακτικά ένδικα μέσα)

Οριστικές δικαστικές αποφάσεις = όχι δεδικασμένο/ όχι εκτελεστότητα

Τελεσιδικές δικαστικές αποφάσεις = αδυναμία άσκησης τακτικών ενδίκων μέσων, ναι δεδικασμένο, ναι εκτελεστότητα, ναι διαπλαστική ενέργεια, απρόσβλητο με τακτικά ένδικα μέσα

Αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις - για υποθέσεις μείζονος σημασίας

Υπάρχουν περιπτώσεις απλών οριστικών αποφάσεων, εφόσον είναι κατανηγιστικές που μπορούν να αποτελέσουν εκτελεστό τίτλο, εφόσον το δικαστήριο τις κηρύξει **προσωρινά εκτελεστές** (πχ εργατικές διαφορές) → εξαίρεση αρ.907ΚΠολΔ

Θυμάμαι: το δεδικασμένο απαιτεί τελεσιδικία αρ321ΚΠολΔ

2. Έκτακτα (αναίρεση, αναψηλάφηση)

Αρ.559ΚΠολ για νομικά σφάλματα

για περιορισμένους λόγους (σοβαρές πλημμέλειες)

Στις τελεσιδικές δικαστικές δεν απαγορεύονται τα έκτακτα ένδικα μέσα, αλλά πρέπει να συντρέχουν συγκεκριμένοι λόγοι

Αν ασκηθεί έφεση, αναβιώνει η εκκρεμοδικία. Με την άσκηση αναίρεσης δεν αναβιώνει η εκκρεμοδικία, αν γίνει δεκτή η αναίρεση, θα εξαφανιστεί η δικαστική απόφαση και δικάζεται εκ νέου σε β' βαθμό.

Τα έκτακτα ένδικα μέσα παρεμποδίζουν την τελεσιδικία, για αυτό χρειαζόμαστε την εκκρεμοδικία. Αν γίνει δεκτό το ένδικο μέσο, το έκτακτο, ανατρέπεται η τελεσιδικία της δικαστικής απόφασης και χρειαζόμαστε την εκκρεμοδικία.

Τα έκτακτα ένδικα μέσα δεν έχουν ανασταλτικά αποτελέσματα

3. Ανασταλτικά ένδικα μέσα →

τακτικά που αναστέλλουν τις κύριες συνέπειες της δικαστικής απόφασης (δεδικασμένο/ εκτελεστότητα/ διαπλαστική ενέργεια)

Έφεση → ΚΠολ519

Εξαίρεση → γαμικές διαφορές, διαφορές γονέων- τέκνων και προσωρινά εκτελεστές

Η προσωρινή εκτελεστότητα δικαστικής απόφασης αφορά μόνο την εκτελεστότητα και όχι το δεδικασμένο

Η άσκηση έκτακτων ενδίκων μέσων δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Μπορεί να ζητηθεί επιπρόσθετα αναστολή εκτελεστότητας από το αρμόδιο τμήμα του ΑΠ που θα συνεδριάσει σε συμβούλιο, δηλαδή χωρίς δημοσιότητα. Αν γίνει δεκτό το αίτημα της αναστολής, ο εκτελεστός τίτλος αδρανεί.

4. Μεταβιβαστικά ένδικα μέσα →

Φέρουν την υπόθεση προς εκδίκαση σε ανώτερο βαθμό (δευτεροβάθμιο δικαστήριο επί εφέσεως) πχ έφεση 522ΚΠολ

-17ΑΚΠολ: Ειρηνοδικείο → Μονομελές Πρωτοδικείο // Μονομελές Πρωτοδικείο → Μονομελές Εφετείο

Η ανακοπή ερημοδικίας εξετάζεται από το δικαστήριο που εξέδωσε την ερήμην απόφαση. Δεν είναι μεταβιβαστικό ένδικο μέσο

Το ίδιο και με την αίτηση αναψηλάφησης

Η αναίρεση δικάζεται από τον ΑΠ (20ΚΠολ). Κατά την κρατούσα άποψη, δεν έχει μεταβιβαστικό αποτέλεσμα, αν και ο ΑΠ είναι ανώτερο δικαστήριο. Η αναίρεση δεν είναι ένδικο μέσο πλήρους δικαιοδοσίας. Ο ΑΠ δεν εξετάζει την υπόθεση αλλά μόνο την απόφαση, τις νομικές ατέλειές της.

18/3/2022

Ενδिका μέσα

Εφεση

Η έφεση αποτελεί ένδικο μέσο πλήρους δικαιοδοσίας, τακτικό

Η εκκαλουμένη απόφαση (αυτή που προσβάλλεται με έφεση), μπορεί να προσβληθεί για κάθε σφάλμα

Όλοι οι λόγοι αναίρεσως —> στηρίζουν και έφεση εννοείται

Η έφεση υπερβαίνει αυτούς τους λόγους όμως!

-Μεταβιβαστικό αποτέλεσμα έφεσης —> 522ΚΠολ

Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο έχει την εξουσία να ελέγξει τα πάντα, πέρα από τους λόγους εφέσεως, αυτεπαγγέλτως πρέπει να ελέγξει το παραδεκτό της αγωγής, το νόμω βάσιμο της αγωγής αυτεπαγγέλτως —> γιατί είναι το ανώτερο και ελέγχον δικαστήριο

Οριο —> απαγόρευση της χειροτέρευσης της δικονομικής θέσης του εκδικάζοντος διαδίκου

Αντίθετα, ο ΑΠ ελέγχει μόνο το παρεδεκτό και τη βασιμότητα των λόγων αναίρεσης // δεν μπορεί να εκδικαστεί η ουσία, πριν ανααιρεθεί η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

Η άσκηση της εφέσεως αναβιώνει την εκκρεμοδικία και κάθε συνέπεια της εκκρεμοδικίας είναι ενεργή [σε πρώτο βαθμό η έκδοση οριστικής απόφασης περατώνει την εκκρεμοδικία]. Με την έκδοση τελεσίδικης απόφασης περατώνεται η εκκρεμοδικία

Προσοχή! Με την άσκηση αναίρεσης δεν αναβιώνει η εκκρεμοδικία! Μόνο αν γίνει δεκτή η αναίρεση αναβιώνει η εκκρεμοδικία

Επίσης, μόνο όσο υπάρχει εκκρεμοδικία μπορεί να υπάρξει παραίτηση από το δικόγραφο και το δικαίωμα που απορρέει από αυτό. Μετά την τελεσιδικία δεν υπάρχει αυτή η δυνατότητα, παρά μόνο αν γίνει δεκτή η αναίρεση

Προσοχή! Αρ. 294ΚΠολ —> αν έχουν κατατεθεί προτάσεις η παραίτηση από το δικόγραφο είναι ανίσχυρη εφόσον ο εναγόμενος έχει αντιλέξει. Πρέπει να συναινεί

Για την έγκυρη παραίτηση και τον δικαστικό συμβιβασμό δεν χρειάζεται δικαστική απόφαση. Αντίθετα, για την αποδοχή χρειάζεται [οριστική απόφαση/ τυπικά υπόκειται σε έφεση] —> η νομολογία δέχεται ότι το δικαστήριο δεσμεύεται επί αποδοχής να εκδόσει απόφαση ακόμη και αν η αγωγή είναι νόμω βάσιμη ή αόριστη

Βέβαια μετά την έκδοση τελεσίδικης απόφασης —> δεν χρειαζόμαστε την εκκρεμοδικία γιατί υπάρχει το δεδικασμένο

Αρμοδιότητες —>

Λειτουργική αρμοδιότητα των δευτεροβάθμιων δικαστηρίων: κατά κανόνα εφετεία αλλά όχι πάντα (αρ. 19ΚΠολΔ)

Αρ. 17Α —> ειρηνοδικείο - μονομελές πρωτοδικείο ως δευτεροβάθμιο ! Αν ασκηθεί έφεση κατά αποφάσεων του ειρηνοδικείου λειτουργικά αρμόδιο είναι το μονομελές πρωτοδικείο.

Αν με έφεση προσβληθεί απόφαση μονομελούς πρωτοδικείου —> μονομελές εφετείο [εξαιρετική αρμοδιότητα αρ. 14,15,16ΚΠολ]

Αν με έφεση προσβληθεί απόφαση πολυμελούς πρωτοδικείου —> τριμελές εφετείο

Ενας πολυμελής δικαστικός σχηματισμός, διασφαλίζει τη δικαστική κρίση —> de lege ferenda

Ποιες αποφάσεις μπορούν να προσβληθούν με έφεση;

Το θέμα του εκκλήτου των δικαστικών αποφάσεων:

Κρίσιμες οι διατάξεις των άρθρων 511, 512, 513ΚΠολΔ

-Αρ. 511ΚΠολ —> εννοεί τα πρωτοβάθμια δικαστήρια που αποφαινόμενοι επί αγωγής και όχι επί εφέσεως [προσοχή στο μονομελές πρωτοδικείο

-Αρ. 512ΚΠολ —> οι αποφάσεις που έχουν εκδοθεί κατά τη διαδικασία των μικροδιαφορών (αρ. 466επ.Κπολ) δεν υπόκεινται σε έφεση. Προϋπόθεση για να δικαστεί μια υπόθεση κατά τη διαδικαστική διαφοροποίηση των μικροδιαφορών, είναι η αξία του αντικειμένου να μην υπερβαίνει τις 5.000 ευρώ. Οι οριστικές αποφάσεις που εκδίδονται κατά τη διαδικασία των μικροδιαφορών είναι ανέκκλητες αλλά όχι τελεσίδικη (γιατί υπόκειται σε ανακοπή ερημοδικίας). Βέβαια, υπόκειται σε αναίρεση (αρ. 560ΚΠολ), άρα πρέπει να υπάρχει τελεσιδικία (για να τελεσιδικήσει η απόφαση αυτή θα πρέπει να επιδοθεί και να παρέλθει 15θήμερη προθεσμία για να παρέλθει η ανακοπή ερημοδικίας)

Αποφάσεις που δεν υπόκειται σε έφεση (ανέκκλητες) και ανακοπή ερημοδικίας είναι τελεσιδικές και παράγουν ουσιαστικό δεδικασμένο —> αυτοί είναι και εκτελεστοί τίτλοι

[εκκαλών, εκκαλούμενη απόφαση, εφεσίβλητος = προσοχή στην ορολογία]

-Αρ. 513ΚΠολ —> θα πρέπει να έχω **οριστική** απόφαση. Με έφεση και με τα λοιπά μέσα προσβάλλονται μόνο οριστικές αποφάσεις. Δηλαδή μη οριστικές αποφάσεις (δεν παρατώνουν τη δίκη σε πρώτο βαθμό, δεν απεκδύουν από την εξουσία του το δικαστήριο να κρίνει) δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα.

Ποια δυνατότητα έχουν οι διάδικοι να ανατρέψουν τη μη οριστική απόφαση; (Πχ κήρυξη της συζήτησης ως απαράδεκτης, όχι επίδοση αλλά ερημοδικία εναγομένου κτλ) Αρ. 309ΚΠολ, με ανάκληση, ο διάδικος μπορεί να ζητήσει την ανάκληση. Επίσης, δεν προσβάλλονται με ένδικα μέσα οι διατάξεις του αρ. 237παρ. 6, 7ΚΠολΔ

Οριστική απόφαση είναι εκείνη που κρίνει την αγωγή στο σύνολό της και είτε την κάνει δεκτή (παραδεκτό, νόμω και ουσία βάσιμη) είτε το απορρίπτει (για οποιονδήποτε λόγο, ακόμη και ως απαράδεκτη)

Προσοχή! Αν απορριφθεί η αγωγή ως απαράδεκτη, η απόφαση αυτή είναι οριστική, άρα υπόκειται σε έφεση και για αυτό τελεσιδικεί αν δεν προσβληθεί με έφεση, ακόμη και αν έχει ερημοδικήσει ο εναγόμενος —> γιατί δεν μας ενδιαφέρει η ερημοδικία εν προκειμένω; γιατί δεν χρειαζόμαστε ανακοπή ερημοδικίας για την τελεσιδικία; Για να έχω ερήμην απόφαση θα πρέπει να έχω απόφαση που στηρίζεται στις αρνητικές συνέπειες της ερημοδικίας. Και αν απορριφθεί η αγωγή ως απαράδεκτη είτε ως νόμω αβάσιμη δεν στηρίζεται στις αρνητικές συνέπειες της ερημοδικίας —> άρα η απόφαση αυτή υπόκειται μόνο σε έφεση και άρα αν παρέλθει η προθεσμία για άσκηση της εφέσεως έχω τελεσίδικη απόφαση

Επομένως, για να μπορούμε να έχουμε ανακοπή ερημοδικίας θα πρέπει η απόφαση να μπορεί να στηριχθεί στις αρνητικές συνέπειες της ερημοδικίας, δηλαδή να έχουμε τεκμήριο ομολογίας είτε απόρριψη ως ουσία αβάσιμη!

-Πότε μπορεί παρά την ερημοδικία του εναγομένου η αγωγή να απορριφθεί είτε ως απαράδεκτη είτε ως νόμω αβάσιμη είτε και σε μερικές περιπτώσεις ως ουσία αβάσιμη; Αν υπάρχει ένσταση που εξετάζεται αυτεπαγγέλτως, (πχ αν ο ενάγων εκθέτει γεγονότα που θεμελιώνουν καταχρηστική δικαιοφθόρο ένσταση —> απόρριψη της αγωγής ως ουσία αβάσιμη —> υπόκειται σε έφεση και όχι σε ανακοπή ερημοδικίας)

Μια κατηγορία αποφάσεων που είναι σημαντική είναι η εξής:

Όταν το δικαστήριο κρίνει ότι δεν έχει είτε κατά τόπον είτε καθ' ύλην αρμοδιότητα και παραπέμπει στο αρμόδιο δικαστήριο (αρ. 46ΚΠολ) —> η εκκρεμοδικία διατηρείται. Γίνεται δεκτό όμως ότι οι αποφάσεις αυτές είναι οριστικές για το συγκεκριμένο δικαστήριο το οποίο απεκδύεται της εξουσίας του. Οπως ρητά ορίζει το αρ. 513ΚΠολ —> υπόκειται σε έφεση / αν οι αποφάσεις αυτές τελεσιδικήσουν

(δηλαδή δεν προσβληθούν με έφεση) , τότε η κρίση του δικαστηρίου περί αρμοδιότητας είναι δεσμευτική για το παραπέμπων δικαστήριο και το δικαστήριο της παραπομπής και άρα δεν επιτρέπεται περαιτέρω παραπομπή ή αναπαραπομπή Αντίθετα! Επί ελλείψεως δικαιοδοσίας —> απαράδεκτη —> υπόκειται σε έφεση!

-Αρ. 47ΚΠολ —> αφορά αποκλειστικά καθ' ύλην αρμοδιότητα —> αν ανώτερο δικαστήριο κρατήσει και δικάσει υπόθεση κατώτερου δικαστηρίου, αυτό είναι επιτρεπτό —> η απόφαση του να κρατήσει και να δικάσει είναι ανέκκλητη, δεν υπόκειται σε έφεση ως προς την έλλειψη καθ' ύλην αρμοδιότητας. Για οποιονδήποτε άλλο λόγο, υπόκειται σε έφεση και είναι εκκλητή

Στο αρ. 47ΚΠολ επίσης, και η απόφαση του κατώτερου πρωτοβάθμιου δικαστηρίου που παραπέμπει σε ανώτερο δικαστήριο (παραπεμπτική απόφαση), δεν μπορεί να προσβληθεί με έφεση, είναι ανέκκλητη πάντα! (δεν έχει μπει στην ουσία για να υπάρξουν πλημμέλειες)

11/3/2022

Εφεση

Ενδικο μέσο πλήρους δικαιοδοσίας

-εκκαλών, εκκαλούμενη απόφαση, εφεσίβλητος

-επίκληση οποιουδήποτε σφάλματος πχ εσφαλμένη εκτίμηση, αξιολόγηση αποδείξεων (κατά κύριο λόγο)

-αν γίνει δεκτή η έφεση, το δευτεροβάθμιο δικάζει εκ νέου την αγωγή, δεν παραπέμπει κατά κανόνα, μόνο κατ' εξαίρεση

Αρα, δύο ενότητες

1. Αναγνώριση έφεσης
2. Εκδίκαση αγωγής

-άσκηση έφεσης → αναβίωση εκκρεμοδικίας

Προσοχή! Διαφορετική είναι η άσκηση αιτήσεως αναίρεσης → δεν αναβιώνει η εκκρεμοδικία, μόνο αν θα γίνει δεκτή η αναίρεση θα αναβιώσει η εκκρεμοδικία και ο ΑΠ παραπέμπει στο ίδιο δικαστήριο με άλλη σύνθεση ή σε άλλο ομοιόβαθμο και ομοειδές δικαστήριο

Επί άσκησης δεύτερης αναίρεσης, αν γίνει δεκτή δικάζει ο ΑΠ και περατώνεται εκεί ο έλεγχος. Εκεί, δεν παραβιάζεται ο κανόνας της άπαξ ασκήσεως ενδίκων μέσων (αναλογική εφαρμογή ΚΠολ 514), γιατί είναι άλλη απόφαση. Ο κανόνας αυτός ισχύει για αυτή- ίδια απόφαση → όχι δεύτερη έφεση/ αναίρεση κατά της ίδιας απόφασης

-ΚΠολ 495: τρόπος άσκησης ενδίκων μέσων

Αρκεί η κατάθεση του στην γραμματεία του δικαστηρίου που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση.

Η έφεση δεν ασκείται στο εφετείο ή τη γραμματεία του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου

Δεν απαιτείται επίδοση! (ενώ, άσκηση αγωγής → κατάθεση και επίδοση μέσα σε 30 μέρες, αλλιώς μη ασκηθείσα

Εφόσον το ένδικο μέσο κατατέθηκε εμπρόθεσμα στη γραμματεία έχουμε εμπρόθεσμα άσκηση. Αφού ορισθεί δικάσιμος από τον επιμελέστερο διάδικο στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο, οφείλει να επιδόσει και να κλητεύσει τον εφεσίβλητο. Επιδίδεται το ένδικο μέσο, πράξη προσδιορισμού του και έτσι κατοχυρώνεται το δικαίωμα δικαστικής ακροάσεως.

Αν δεν επιδοθεί → απαράδεκτη συζήτηση!! → καθυστέρηση → θεραπεία → νέα δικάσιμος → νέα νομότυπη επίδοση

-Ο προσδιορισμός της δικασίμου του ενδίκου μέσου μπορεί να γίνει και από τον αντίδικο, από τον επιμελέστερο από τους διαδίκους μετά την άσκηση του ενδίκου μέσου. Αυτό γίνεται καθώς ο αντίδικος επιθυμεί να πετύχει απόρριψη, άρα τελεσιδικία, άρα εκτελεστότητα απόφασης. Όποιος προσδιορίζει τη δικάσιμο πρέπει να κλητεύσει τον αντίδικο → Προσοχή! Αλλιώς απαράδεκτη συζήτηση

Οι ανακοπές ασκούνται με κατάθεση και επίδοση όπως και οι αγωγές!!

Αναγκαστική εκτέλεση →

-Αποτελεί οργανωμένη διαδικασία που αποσκοπεί στην ικανοποίηση μιας αξίωσης (δανειστής κατά οφειλέτη). Απαιτείται η ύπαρξη αξίωσης ή χρηματικής απαίτησης. Ο οφειλέτης δεν συμμορφώνεται με την απόφαση.

Αξίωση και επιδίκαση με εκτελεστό τίτλο → βάση για επίσπευση προς αναγκαστική εκτέλεση

Διέπεται από σαφείς και αυστηρούς κανόνες δικαίου

Είναι αναγκαία για την πιο αποτελεσματική ένδικη προστασία, κυρίως του δανειστή (Σ20, ΕΣΔΑ6 παρ. 1)

Συνεπάγεται προσβολή (ανεκτή) δικαιωμάτων οφειλέτη

-Σημαντική η αρχή της αναλογικότητας (Σ25), αλλιώς καταχρηστική η αναγκαστική εκτέλεση → ΚΠολ116, ΑΚ281, ΚΠολ951

1/4/2022

Οι αποφάσεις που μπορούν να προσβληθούν με έφεση —> εκκλητό των δικαστικών αποφάσεων (αρ. 511-513ΚΠολ)

Αρ. 512 εξαίρεση —> αποφάσεις μικροδιαφορών (ανέκκλητες αποφάσεις/ δικάζονται σε πρώτο βαθμό επί πλήρους δικαιοδοσίας/ επιτρέπεται αναίρεση, οι λόγοι είναι εξαιρετικά περιορισμένοι αρ. 560ΚΠολ)

Πρωτοβάθμιες αποφάσεις, πάσης φύσεως, προσβάλλονται με έφεση —> θα πρέπει όμως να είναι οριστικές (οι μη οριστικές δεν προσβάλλονται με ένδικα μέσα αλλά αν αυτή είναι εσφαλμένη κατά τον διάδικο, αυτός θα ζητήσει την ανάκλησή της αρ. 309ΚΠολ)

Υπόκεινται σε ένδικα μέσα αποφάσεις οι οποίες παραπέμπουν σε ένα άλλο δικαστήριο (αρ. 46,47ΚΠολ) —> αν δεν ασκηθούν ένδικα μέσα ή αν τα ένδικα μέσα απορριφθεί, τελεσιδικούν και δεν χωρεί άλλη παραπομπή

Το περιεχόμενο του δεδικασμένου εξαρτάται από το περιεχόμενο της απόφασης (άρα επι απόφασης παραπομπής —> τελεσιδικία και δεσμευτικότητα για το ζήτημα της δεσμευτικότητας)

Κατ' εξαίρεση, απόφαση ανωτέρου δικαστηρίου δεν προσβάλλεται με έφεση αν δεν ήταν αρμόδιο, αλλά κράτησε και δίκασε την υπόθεση. Το ίδιο ισχύει και στην περίπτωση που κατώτερο δικαστήριο παραπέμπει σε ανώτερο δικαστήριο

Λόγος αναίρεσης: για πάραβαση κανόνων περί καθ' ύλην αναρμοδιότητας (όχι κατά τόπον) {αν πρόκειται για διεθνή δικαιοδοσία, υπάρχει σχετικός λόγος αναίρεσης}

Επί εφέσεως της παραπεμπτικής απόφασης, αναστέλλεται/ αναβάλλεται η διαδικασία μέχρι της εκδίκαση της έφεσης

Αν δεν έχουμε παραπεμπτική απόφαση, αλλά έχουμε απόφαση δικαστηρίου επί της ουσίας της διαφοράς (κράτησε και δίκασε ενώ δεν ήταν αρμόδιο/ εσφαλμένη εκτίμηση δικαστηρίου περί αρμοδιότητας) —> οριστική απόφαση που υπόκειται σε έφεση για κάθε λόγο (είτε τυπικό, δικονομικό είτε ουσιαστικό)

Αν το εφετείο εξαφανίσει εκκαλουμένη απόφαση λόγω ελλείψεως αναρμοδιότητας —> παραπέμπει στο αρμόδιο. Αλλά κρατεί και δικάζει αν πρόκειται για άλλο λόγο

Και οι απορριπτικές της αγωγής ως απαράδεκτες είναι οριστικές και προσβάλλονται

Ερήμην αποφάσεις —> προσβολή ερήμην αποφάσεων

Οι ερήμην αποφάσεις αρ. 513ΚΠΟΛ προσβάλλονται από τη δημοσίευσή του με έφεση. Ταυτόχρονα προσβάλλονται από τη δημοσίευσή τους με ανακοπ' γ ερημοδικίας. Αν επιδοθεί η ερήμην απόφαση, οι προθεσμίες για την άσκηση ανακοπής ερημοδικίας και εφέσεως τρέχουν παράλληλα. Η γνήσια προθεσμία για την έφεση είναι 30 μέρες από την επόμενη της επίδοσης/ της ανακοπής ερημοδικίας είναι 15 μέρες από την επόμενη της επίδοσης.

Πως πρέπει να ενεργήσει ο διάδικος που ερημοδικάστηκε και ηττήθηκε; Θα ασκηθεί ανακοπή ερημοδικίας, εφόσον υπάρχουν οι λόγοι, και επικουρικά η έφεση (Ενδοδιαδικαστική αίρεση) [η εκδίκαση της εφέσεως θα εξαρτηθεί από την προηγούμενη απόρριψη της ανακοπής ερημοδικίας] [με την ανακοπή ερημοδικίας διατηρώ τον πρώτο βαθμό δικαιοδοσίας αν γίνει δεκτή, ενώ με την έφεση όχι, για αυτό και είναι το κύριο ένδικο μέσο]. Θα πρέπει να ασκηθούν παράλληλα ή ταυτοχρόνως για να διασώσω τις προθεσμίες, σε σχέση επικουρικότητας.

Αν δεν συντρέχουν λόγοι ανακοπής ερημοδικίας (πχ μη εμπρόθεσμη κατάθεση προτάσεων από τον πληρεξούσιο δικηγόρου - καταλογίζεται το σφάλμα στο διάδικο), θα ασκήσει έφεση κατά της ερήμην απόφασης (Αρ. 528ΚΠολ). Η έφεση κατά ερήμην αποφάσεων δεν απαιτείται το αίτημά της να στηριχθεί στους λόγους εφέσεως, μπορεί να προβάλλει όλους τους ισχυρισμούς, χωρίς περιορισμούς (του αρ. 527, αλλά και γενικά), που δεν προέβαλε λόγω της ερημοδικίας του. [αν είναι ενάγων —> μπορεί να προβάλλει όλες τις ενστάσεις του και να αρνηθεί τη βάση της αγωγής] Με την έφεση αυτή θα διασφαλίσει ένα βαθμό πλήρους ουσιαστικής κρίσης

της αγωγής του ή της εναντίον του αγωγής.

Η έφεση του αρ. 528ΚΠολ λειτουργεί είτε ως επικουρικό ένδικο μέρος είτε ως αποκλειστικό. Και στις δύο περιπτώσεις δεν είναι απαραίτητη η προβολή σφαλμάτων - λόγων έφεσεως

Αν δεν επιδοθεί η ερήμην απόφαση, ο ερημοδικασθείς έχει άνεση να προβεί σε επιλογή του ενδίκου μέσου —> γιατί δεν ξεκινά η προθεσμία της ανακοπής ερημοδικίας - η ανακοπή ερημοδικίας δεν έχει καταχρηστική προθεσμία // για την έφεση ισχύει η καταχρηστική προθεσμία των 2 ετών —> για να τελεσιδικήσει μια ερήμην απόφαση απαιτείται επίδοσή της// μετά την πάροδο δύο ετών εφόσον δεν επιδοθεί, είναι ανέκκλητη

Με ανακοπή ερημοδικίας προσβάλλονται και αποφάσεις δευτεροβάθμιου δικαστηρίου. Αν δεν επιδοθεί —> η ερήμην απόφαση δεν είναι τελεσίδικη

Για αυτό, ο αντίδικος υπέρ του οποίου εκδόθηκε η απόφαση —> συνίσταται να επιδίδει την απόφαση, αλλιώς η απόφασή του δεν θα γίνει ποτέ τελεσίδικη και εκτελεστή

Εν μέρει οριστικές αποφάσεις/ μη τελειωτικές —>

-Πότε έχω τέτοιες αποφάσεις; Όταν έχω πλείονα αντικείμενα δίκης, και άρα μια από τις εξής περιπτώσεις:

1. αν έχω σύνθετες δίκες (αντικειμενική σώρευση)
2. αν έχω ομοδικία (και κριθεί ένα μέρος των αιτημάτων)
3. αν έχω σύμφωνα με το αρ. 218ΚΠολ περισσότερα αγωγικά αιτήματα ή ένα αίτημα με περισσότερες αγωγικές βάσεις,
4. αν έχω επικουρική σώρευση κατά το αρ. 219ΚΠολ αλλά να απορριφθεί η κύρια και για την επικουρική να διαταχθεί πχ πραγματογνωμοσύνη, περαιτέρω αποδείξεις, αυτοψία (αν η επικουρική γίνει δεκτή ή απορριφθεί —> οριστική απόφαση)
5. Συνεκδίκαση αγωγών αρ. 246ΚΠολ
6. Επί ασκήσεως αγωγής και ανταγωγής, αρ. 268ΚΠολ
7. Παρεμπίπτουσα αγωγή, για προκριματικό ζήτημα

Η εν μέρει οριστική απόφαση προσβάλλεται με έφεση; Αρ. 513ΚΠολ, Αν έχω περισσότερα αγωγικά αιτήματα και κριθούν με οριστική απόφαση ορισμένα και για τα άλλα έχω μη οριστική —>όχι έφεση . Το κριτήριο είναι η **συνάφεια**

Πχ ο Α ζητά από το Β αποζημίωση αφενός λόγω παράβασης συμβατικής ευθύνης και αφετέρου λόγω αδικοπραξίας. —> εδώ έχω όχι επικουρική σώρευση, αλλά συρροή αξιώσεων —> αν γίνει δεκτή η βάση της παράβασης του συμβατικού όρου και διαταχθούν αποδείξεις ως προς το μέγεθος της προκληθείσαν ζημίας —> άρα εν μέρει οριστική απόφαση, γιατί η μεν πρώτη κρίθηκε οριστική αλλά το ύψος της αποζημίωσης παραμένει σε εκκρεμότητα —> δεν μπορούμε να ασκήσουμε έφεση. Αν μπορούσαμε να ασκήσουμε έφεση για την ενδοσυμβατική ευθύνη να εκδοθεί η απόφαση και στη συνέχεια να έρθει το πρωτοβάθμιο που θα κληθεί να αποφανθεί για την αδικοπρακτική ευθύνη, το δικαστήριο θα κρίνει εκ νέου όλη τη διαφορά και έτσι μπορεί να δίστανται οι απόψεις πρωτοβάθμιου και δευτεροβάθμιου —> εδώ η άσκηση εφέσεως για το ένα μέρος (αφού οι δύο βάσεις είναι συναφείς, στηρίζονται στα ίδια πραγματικά περιστατικά) θα οδηγούσε σε διάσπαση της δικαστικής κρίσης και θα υπήρχε ο κίνδυνος έκδοσης αντιφατικών αποφάσεων [δεν ισχύει για αυτό επί αντικειμενικής σώρευσης αγωγών, που δηλαδή έχουμε άσχετα μεταξύ τους αγωγικά αιτήματα με διαφορετικές βάσεις —> σε περίπτωση που εκδοθεί απόφαση για το ένα και όχι για το άλλο, δεν υπάρχει κίνδυνος έκδοσης αντιφατικών αποφάσεων]

Αρα, πρώτα η νομολογία και μετά η θεωρία δέχεται ότι αποκλείεται η άσκηση έφεσεως όταν τα αντικείμενα είναι μεταξύ τους **συναφή** // το ίδιο και επί αγωγής και ανταγωγής, όταν έχουν συναφείς αξιώσεις

Επί μη συναφών αιτημάτων —> επιτρέπεται η έφεση και μη οριστικών αποφάσεων [Αρα, σε πρακτικό είναι καλό να ειπωθεί και το γράμμα του 513ΚΠολ και το

κριτήριο της συνάφειας]

Επί ομοδικίας —>

Αν έχουμε απλή ομοδικία,

πχ δανειστής ενάγει από κοινού στους περισσότερους συνοφειλέτες εις ολόκληρον —> έκδοση απόφασης για τον ένα και για τους λοιπούς επειδή δεν κλήθηκαν νομίμως, έκδοση απόφασης απαραδέκτου συζήτησης —> ο δανειστής επιδίδει την απόφαση στον πρώτο —> αν εδώ επιτρέπεται η έφεση, η επίδοση της εκκαλούμενης αποφάσεως, θέτει σε κίνηση την προθεσμία της . Επί απλης ομοδικίας είναι εκκλητή η απόφαση που είναι εν μέρει οριστική, μόνο για τον ένα διάδικο ενώ για τους άλλους όχι; Υποκειμενική ενέργεια των διαδικαστικών πράξεων επί απλής ομοδικίας. Είναι παραδεκτή η άσκηση εφέσεως επειδή έχω παράλληλες δίκες, τόσες όσοι είναι οι απλοί ομόδικοι - οι λοιποί είναι τρίτοι. Εφόσον του επιδόθηκε απόφαση, πρέπει για να τηρήσει την προθεσμία να ασκήσει έφεση.

Αν έχουμε αναγκαία ομοδικία,

Εχουμε αντικειμενική ενεργεια διαδικαστικών πράξεων

Πχ Ενάγεται η ΟΕ και ο ομόρρυθμος εταίρος Α. Εκδίδεται οριστική απόφαση γιας την ΟΕ αλλά ο Α δεν κλητεύθηκε νόμιμα και άρα κηρύσσεται απαραδέκτη η συζήτηση. —> Πρέπει η απόφαση να γίνει οριστική για όλους για να να ασκηθεί έφεση, επέκταση των ορίων δεδικασμένου, κοινή απόφαση για όλους. Οριστική και για τον ομόρρυθμο εταίρο, να επιδοθεί και σε αυτόν και μετά εκκινεί η προθεσμία για την άσκηση έφεσης.

Αν η απόφαση με βάση τα παραπάνω δεν υπόκειται σε έφεση και ασκηθεί έφεση —> το δευτεροβάθμιο δικαστήριο θα απορρίψει ως απαράδεκτη , ως προώρως ασκηθείσα

Αναγκαστική εκτέλεση

Οφειλέτης = κατά κανόνα ενάγων

Δανειστής = κατά κανόνα εναγόμενος

Η καταψηφιστική απόφαση είναι κατά κανόνα εκτελεστή // οι τελεσίδικες εκτελεστές αποφάσεις είναι εκτελεστοί τίτλοι

Η καθ' υπέρβαση επίσπευση αναγκαστικής εκτέλεσης είναι παράτυπη/καταχρηστική και ακυρώνεται με ανακοπή (αρ. 116ΚΠολ)

Κρίθηκε ότι δεν είναι καταχρηστική η αναγκαστική εκτέλεση που επισπεύδεται σε μεγάλης αξίας περιουσιακό στοιχείο, ακόμη και αν η απαίτηση είναι μικρής αξίας, εφόσον είναι το μοναδικό αυτό το περιουσιακό στοιχείο.

Είδη εκτέλεσης:

1. Άμεση εκτέλεση

- Ο οφειλέτης υποχρεούται να παραδώσει κινητό πράγμα στον δανειστή (αρ. 941ΚΠολ)
- Ο οφειλέτης υποχρεούται να παραδώσει ακίνητο στο δανειστή (αρ. 943ΚΠολ)

Πρακτικά, μεγαλύτερη σημασία έχει η παράδοση ακινήτου (λόγω καταψηφιστικής αγωγής)

-Το ίδιο με το αρ. 943ΚΠολ ισχύει και στην περίπτωση των μισθωτικών διαφορών! (Πχ απόφαση απόδοσης μισθίου/ διαταγή απόδοσης μισθίου - εκτελεστός τίτλος)

Γιατί χαρακτηρίζεται άμεση εκτέλεση; Δεν γίνεται πλειστηριασμός/ Η απόφαση αυτή εκτελείται με μια πράξη για αυτό και λέγεται άμεση εκτέλεση —> η απαίτηση του δανειστή (αξίωση αποδόσεως) ικανοποιείται με την περάτωση της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης (με αποβολή και αντικατάσταση —> *uno actu*) [Ο εναγόμενος είναι κύριος, αλλά δεν έχει νομή! —> τη νομή αποκτά με την αναγκαστική εκτέλεση]

2. Εμμεση εκτέλεση

Για ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων κατά κανόνα, η διαδικασία εκτείνεται σε βάθος χρόνου

Εδώ η κατάσχεση είναι αναγκαία, κατά κανόνα ακολουθεί πλειστηριασμός (πχ κατάσχεση ακινήτου, γίνεται πλειστηριασμός και από το πλειστηρίασμα που θα προκύψει, θα ικανοποιηθεί η απαίτηση - υπάρχει και ενδεχόμενο να μην προκύψει και ο επισπεύδων δανειστής να μην ικανοποιηθεί)

-Μπορεί και εδώ να μην έχουμε εκπλειστηρίαση. Πότε; Όταν έχουμε περιπτώσεις κινητών και ακινήτων τότε έχουμε πλειστηριασμό. Υπάρχουν όμως περιπτώσεις κατασχέσεων περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη πιο γρήγορες —> άυλα αγαθά (πχ δανειστής- οφειλέτης που δεν έχει περιουσιακά στοιχεία αλλά έχει σημαντικούς τραπεζικούς λογαριασμούς —> εδώ γίνεται κατάσχεση στα χέρια τρίτου/ ο δανειστής γίνεται ο νέος φορέας απαίτησης με *ex lege* εκχώρηση) // κατάσχεση μετρητών χρημάτων (πχ ο δικαστικός επιμελητής πηγαίνει στην οικία του οφειλέτη, βρίσκει μετρητά και τα κατάσχει —> και εδώ πρέπει να πάει σε συμβολαιογράφο (αναγγελία και κατάταξη) για να βρεθούν και άλλοι δανειστές να υπάρχουν, απλώς δεν υπάρχει πλειστηριασμός)

Αντίθετα —> Αναγκαστικό πλειστηριασμό έχουμε μόνο επί ενσώματων πραγμάτων —> κινητών ή ακινήτων —> εδώ πρέπει να διενεργηθεί αναγκαστικός πλειστηριασμός, όπου εκεί θα ικανοποιηθεί η ικανοποίηση του επισπεύδοντος την αναγκαστική εκτέλεση δανειστή από το εκπλειστηρίασμα —> ο επισπεύδων ενίοτε αν δεν έχει ισχυρό προνόμιο μπορεί και να μην ικανοποιηθεί

Πριν ξεκινήσει μια έμμεση αναγκαστική εκτέλεση για ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων, πρέπει ο δανειστής να εκτιμά το ύψος της αξίωσης του, το είδος —> αν είναι εγχειρόγραφος θα λάβει μικρό ποσοστό

Κατά κανόνα, όταν απαιτηθεί αναγκαστικός πλειστηριασμός —> περισσότερες πράξεις —> 1. επιβολή κατασχέσεως/ 2. δημοσιότητα/ 3. επιδόσεις/ 4. διενέργεια αναγκαστικού πλειστηριασμού/ 5. Σύνταξη έκθεσης πλειστηριασμού και κατακύρωση —> **εκτείνεται σε βάθος χρόνου** (πχ δεν μπορεί να γίνει πλειστηριασμός ακινήτου πριν περάσουν 7 μήνες από την κατάσχεση)

Άλλες οι προθεσμίες για την προσβολή της κατάσχεσης και άλλη για την προσβολή του πλειστηριασμού —> στην έμμεση εκτέλεση που διενεργείται επί ενσώματων πραγμάτων, ο καθ ου η εκτέλεση μπορεί να προσβάλλει περισσότερες πράξεις —> **μεγάλο εύρος προσβολής**, αν υπάρχει ελάττωμα πρέπει να προταθεί αλλιώς θα θεραπευθεί

Ανάλογα με την εκτελούμενη αξίωση —>

1. Ο οφειλέτης καταδικάζεται σε μια πράξη, να διενεργήσει μια **υλική** πράξη, που χαρακτηρίζεται ως **αντικαταστατή** (= μπορεί να την επιχειρήσει όχι υποχρεωτικά ο ίδιος αλλά και οποιοσδήποτε άλλος) —> αν την επιχειρήσει άλλος οι δαπάνες είναι του εναγομένου (γιατί είναι αντικαταστατή πράξη) [Αρ. 945ΚΠολ] —> και εδώ έχουμε έμμεση εκτέλεση, υποχρεούται ο εναγόμενος αλλά αν δεν το πράξει μπορεί να το πράξει οποιοσδήποτε από τους εναγομένους
2. Το δυσχερές ανακύπτει όταν έχουμε **αναντικατάστατες** πράξεις, **υλικές**, (=δεν μπορεί να την επιχειρήσει άλλος παρά μόνο ο οφειλέτης, ή μπορεί να υποχρεούται σε ανοχή ή παράλειψη ορισμένης συμπεριφοράς). Εδώ ανήκουν η προσβολή της προσωπικότητας —> άρση προσβολής και παράλειψη στο μέλλον, επίσης ζητήματα γειτονικού δικαίου ή δουλειών [αρ. 946-947ΚΠολ]

Διαφορές αρ. 946 - 947ΚΠολ —>

-Αρ. 946ΚΠολ: έμμεση/ αναπληρωματική εκτέλεσης για (υλική) πράξη, επί καταδίκης σε πράξη η αξίωση ικανοποιείται έμμεσα με την **επιβολή** χρηματικής ποινής ή προσωπικής κράτησης [μία απόφαση δικαστηρίου]

-Αρ. 947ΚΠολ: αναφέρεται σε παράλειψη ή ανοχή (υλικής) πράξης, εδώ επί καταδίκης του εναγομένου σε παράλειψη ή ανοχή ο νόμος **απειλεί** την χρηματική ποινή ή την προσωπική κράτηση (δεν την επιβάλλει!) —> αυτό σημαίνει ότι υπάρχει εκτελεστός τίτλος, θα κινηθεί η διαδικασία της εκτέλεσης και αν δεν συμμορφωθεί ο οφειλέτης, τότε επιβάλλεται αίτηση στο δικαστήριο για να διαπιστωθεί η μη συμμόρφωση και να επιβληθεί χρηματική ποινή [άρα εδώ έχουμε δύο αποφάσεις δικαστηρίου]
Με το δικόγραφο της αγωγής ζητείται η απειλή (πχ αρ. 950ΚΠολ)

Μπορεί ο εναγόμενος να υποχρεωθεί σε **νομική πράξη** [πχ έχουμε ένα ακίνητο και εμφανίζεται ένας υποψήφιος αγοραστής. Ο αγοραστής δεν έχει άμεσα το τίμημα αλλά ένα μέρος αυτού και θα το έχει σε 6 μήνες. Καταρτίζεται έγκυρο προσύμφωνο με το οποίο αναλαμβάνει την υποχρέωση ο κύριος του ακινήτου να το μεταβιβάσει μετά την πάροδο εξαμήνου. Στο μεταξύ εμφανίζονται και άλλοι υποψήφιοι αγοραστές, περνά το εξάμηνο και δεν μεταβιβάζει. Ο αγοραστής έχει αξίωση κατά του πωλητή να συμπράξει και να προβεί σε δήλωση βουλήσεως —> καταδίκη σε δήλωση βουλήσεως (νομική πράξη) —> αρ. 949ΚΠολ, καταδίκη σε δικαιοπρακτική ή εκ του νόμου δήλωση βουλήσεως, όχι υλική πράξη, με την τελεσιδικία της **καταψηφιστικής** απόφασης κατά πλάσμα δικαίου θεωρείται χορηγηθείσα η δήλωση βουλήσεως, η τελεσιδικία δικαστική απόφαση υποκαθιστά κατά πλάσμα δικαίου τη δήλωση βουλήσεως του εναγομένου οφειλέτη, εν προκειμένω του εκ του προσυμφώνου πωλητή —> προσοχή! δεν αρκεί

τελεσιδικία, θα πρέπει να επιδοθεί επιταγή προς εκτέλεση της απόφασης —> πλασματική δήλωση βούλησης του πωλητή, αλλά για να καταρτιστεί η πώληση θα πρέπει να αποδεχθεί την δήλωση βούλησης ο αγοραστής, συμβολαιογραφικά και μετά να μεταγραφεί η δικαστική απόφαση αλλά και η αποδοχή]

15/4/2022

Όργανα εκτέλεσης: Ανάλογα με το είδος της εκτέλεσης

—> Δικαστικός επιμελητής —> κατ' εξοχήν επί κατασχέσεων ενσώματων αντικειμένων (κινητών + ακινήτων)

Κατ' εξαίρεση —> δικαστήριο: μόνο για κατάσχεση άμεσων περιουσιακών στοιχείων

Εκτελεστοί τίτλοι:

ΚΠολ 904 —>

1. Τελεσιδικες δικαστικές αποφάσεις (μόνο καταψηφιστική!)

Εφόσον είναι καταψηφιστική, αναπτύσσει αυτοδικαίως εκτελεστότητα όταν τελεσιδικήσει

Αρ. 321ΚΠολ, προϋπόθεση δεδουλευμένου —> τελεσιδικία (904 => 321ΚΠολ)

ΣΟΣ! Ακόμη και δευτεροβάθμια απόφαση δεν αποτελεί εκτελεστό τίτλο αν δεν έχει

τελεσιδικήσει —> θα πρέπει να μην υπόκειται ούτε σε έφεση ούτε σε ανακοπή ερημοδικίας

Εξαίρεση: αν ασκηθεί από τον εναγόμενο αναίρεση, τότε η άσκηση της αναίρεσης μπορεί να αποτελεί σιωπηρή παραίτηση από το δικαίωμα άσκησης ανακοπής ερημοδικίας

Αντίθετα, διαπλαστική απόφαση: δεν συνιστά εκτελεστό τίτλο

Δικαστική ποινή: μπορεί να επιβληθεί στον ηττηθέντα διάδικο και ως προς αυτό το κεφάλαιο δικαστικής δαπάνης, κάθε απόφαση είναι εκτελεστή

- A. Περιπτώσεις στις οποίες το δεδουλευμένο και η διαπλαστική ενέργεια (όχι και η εκτελεστότητα) επέρχονται με το αμετάκλητο και όχι με την τελεσιδικία:
Αναγνωριστικές και διαπλαστικές διαφορές πχ συζυγικές διαφορές, διαφορές γονέων και τέκνων
Αρα, σε αυτές τις περιπτώσεις επειδή απαιτείται ύψιστη ασφάλεια δικαίου, μεταθέτει τις δικονομικές συνέπειες σε επίπεδο αμετακλήτου και όχι τελεσιδικίας

-Έφεση: πλήρης δικαιοδοσία —> αναδίκαση

Η αγωγή κρίνεται αυτεπαγγέλτως ως προς το νόμο και ουσία αβάσιμο, απαράδεκτα, ουσία

Ενώ, η αναίρεση: περιορισμένη εμβέλεια

- B. Περιπτώσεις στις οποίες η συνέπεια της εκτελεστότητας επέρχεται κατ' εξαίρεση πριν από την τελεσιδικία:

Εξαιρετικοί λόγοι επιτρέπουν στον ενάγοντα να επισπεύσει ήδη με την οριστική απόφαση αναγκαστική εκτέλεση

Αρ. 907επ.: Απαιτείται αίτηση του δανειστή για να κηρυχθεί μια απόφαση προσωρινά εκτελεστή

—>Συνδρομή εξαιρετικών λόγων: Αρ. 908ΚΠολ

—>Αν η καθυστέρηση θα προκαλέσει βλάβη του δανειστή

Πχ επί αξιώσεων διατροφής στην οποία ο δικαιούχος δεν έχει τη δυνατότητα να διατραφεί

Πχ επί εργατικών διαφορών: καταβολή μισθών υπερημερίας

Πχ μισθωτικές διαφορές: καθυστέρηση καταβολής μισθωμάτων

Πχ αξιώσεις αποζημίωσης από αδικοπραξία (δαπάνη θεραπείας, αδυναμία εργασίας —> απώλεια εισοδήματος)

—>Περιπτώσεις στις οποίες δεν υπάρχει τέτοια ανάγκη του δανειστή για απόδοση της οφειλόμενης παροχής αλλά κριτήριο είναι η ασφάλεια της δικαιοδοτικής κρίσης: πχ αποδοχή της αγωγής 298ΚΠολ —> με την αποδοχή της αγωγής δέχεται ο εναγόμενος ότι οφείλει και δημιουργείται αξίωση ακόμη και αν είναι αόριστη η αγωγή (ενώ αντίθετα, ομολογία: δημιουργείται η αξίωση μόνο εφόσον προηγηθεί έλεγχος της αγωγής για αοριστία κλπ)

Σε αυτές τις περιπτώσεις (αποδοχή, ομολογία) ο νομοθέτης θεωρεί ότι η οριστικότητα της απόφασης επαρκεί για να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή

Όμως, πρέπει να γίνεται στάθμιση συμφερόντων δανειστή για ικανοποίηση και οφειλέτη για δυνατότητα ανατροπής σε περισσότερα σφάλματα όπως επίσης και αν θα προκληθεί στον οφειλέτη ανεπανόρθωτη βλάβη

Με τον όρο ανεπανόρθωτη βλάβη => αν μετά την αναγκαστική εκτέλεση ασκηθεί ένδικο μέσο και ευδοκιμήσει, τότε ο εκτελεστός τίτλος ακυρώνεται. Αλλά, η εκτέλεση, της απόφασης έχει ήδη περατωθεί. Τότε, ο οφειλέτης έχει τη δυνατότητα να ζητήσει μεταφορά πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση

ΣΟΣ Αρ. 907ΚΠολ —> ΠΑΝΤΑ αίτηση είτε υπάρχει υποχρέωση για αναγκαστική εκτέλεση είτε διακριτική ευχέρεια του δικαστηρίου

Στην άμεση εκτέλεση —> κινητά + ακίνητα: δυνατή η επαναφορά

Στην έμμεση εκτέλεση —> (έχει γίνει πλειστηριασμός και ο δανειστής έχει ικανοποιηθεί από το εκπλειστηρίασμα: Άρα, εδώ ο οφειλέτης θα πάρει πίσω το εκπλειστηρίασμα και άρα θα αντιστραφούν οι ρόλοι και θα γίνει ουσιαστικά ο αρχικός οφειλέτης - δανειστής εδώ

Όμως, σε περίπτωση αδράνειας του δανειστή για επιστροφή του εκπλειστηρίασματος, ο οφειλέτης θα πρέπει να ασκήσει αναγκαστική εκτέλεση εναντίον του, εφόσον αυτός (ο δανειστής) έχει περιουσιακά στοιχεία, διαφορετικά αφερέγγυος δανειστής —> αδυναμία άσκησης της αναγκαστικής εκτέλεσης άρα —> ανεπανόρθωτη βλάβη οφειλέτη

Αρ. 909ΚΠολ: Περιπτώσεις στις οποίες απαγορεύεται η εκτελεστότητα να βασιστεί σε πρωτόδικη απόφαση

Όμως, ούτως ή άλλως οι αποφάσεις αυτές (γαμικές, γονέων και τέκνων) δεν είναι καταψηφιστικές, είναι αναγνωριστικές και διαπλαστικές άρα δεν θα έχουν εκτελεστότητα

—> Δεν έχει νόημα να κηρύζουμε την απόφαση προσωρινά εκτελεστή σε περίπτωση καταδίκης σε δήλωση βουλήσεως (εδώ έχω εκτελεστότητα, αλλά εδώ απαιτείται τελεσιδικία)
Δεν υπάρχει δικαίωμα να κηρυχθεί εκτελεστή μια απόφαση πρωτόδικη εκτελεστή εδώ

Αρ. 910: Υποχρεωτικά

Σος αριθμός 4: για απαίτηση διατροφής +καθυστερούμενων μισθών

Αρ. 911: Μπορεί να κηρυχθεί εν όλω ή εν μέρει προσωρινά εκτελεστή (συνήθως εν μέρει)
Επίσης, μπορεί να εξαρτήσει την κήρυξη απόφασης προσωρινά εκτελεστής από την ύπαρξη εγγυοδοσίας (δηλ. Από την οικονομική κατάσταση του δανειστή ο οποίος θα ικανοποιηθεί από την αναγκαστική εκτέλεση, κρίνοντας αν σε περίπτωση ανατροπής θα μπορούσε αυτός να επαναφέρει τα πράγματα στην προτέρα κατάσταση)

Ποσό εγγυοδοσίας: εκτιμάται από το δικαστήριο αν και σε ποιο ύψος θα διαταχθεί εγγυοδοσία

Για κήρυξη απόφασης προς εκτελεστής (ΣΟΣ)

—> Πρέπει να επιδοθεί η επιταγή προς εκτέλεση κάτω από το αντίγραφο απογράφου του οφειλέτη, στον οφειλέτη προκειμένου να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή

Τακτικά ένδικα μέσα:

Ανασταλτικά —>

Ερώτηση: το ανασταλτικό αποτέλεσμα της έφεσης αποτρέπει την επέλευση της εκτελεστότητας; (Σε περίπτωση προσωρινά εκτελεστής απόφασης)

Όχι! Η κήρυξη της απόφασης ως προσωρινά εκτελεστής έχει σκοπό ακριβώς να παρακάμψει το ανασταλτικό αποτέλεσμα της έφεσης ως προς την εκτελεστότητα (μόνο για εκτελεστότητα, ενώ για δεδικασμένο διατηρείται το ανασταλτικό αποτέλεσμα της έφεσης)

Άρα,

Πρωτόδικη απόφαση - κήρυξη προσωρινά εκτελεστής

-Επιδίδεται - αν παρέλθει το 30ήμερο της έφεσης τότε πάμε στο στάδιο της τελεσιδικίας και η απόφαση δεν είναι πλέον προσωρινά εκτελεστή αλλά τελεσίδικη και εκτελείται κανονικά

Έφεση: αν ασκηθεί έφεση κατά απόφασης προσωρινά εκτελεστής θα πρέπει να υποβληθεί και μια άλλη αίτηση αναστολής σε γραμματεία του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, αλλά όμως θα απευθύνεται στο δικαστήριο το οποίο εξέδωσε την πρωτόδικη απόφαση και από αυτό θα δικαστεί.

Η άσκηση αναστολής δεν μπορεί να ασκηθεί αυτοτελώς αλλά μαζί με άλλο ένδικο μέσο και για να ευδοκιμήσει πρέπει:

- α. Να πιθανολογείται η ευδοκίμηση του ενδίκου μέσου, δηλ. η βασιμότητα των λόγων έφεσης
- β. Η βλάβη του οφειλέτη (ανεπανόρθωτη): υπό το πρίσμα της αδυναμίας επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση
Αρα, η κρίση του δικαστηρίου θα πρέπει να αναφέρεται σε α + β

Αν αναστείλει την προσωρινή εκτελεστότητα, τότε η πρωτόδικη απόφαση χάνει την εκτελεστότητά της.

Δεν ακυρώνεται ακόμη. Για να ακυρωθεί πρέπει να γίνει δεκτό και το ένδικο μέσο.

Όμως => σε περίπτωση που ο δανειστής, παρόλο που έχει ανασταλεί η προσωρινή εκτέλεση, επισπεύσει εκτέλεση, τότε η εκτέλεση είναι παράνομη και άρα θα προσβληθεί με ανακοπή

6/5/2022

Εφεση

Είχαμε μιλήσει για το εκκλητό των δικαστικών αποφάσεων → αποφάσεις πρωτοβάθμιων δικαστηρίων οριστικές, μη οριστικές δεν προσβάλλονται // Αρ. 513ΚΠολ → εν μέρει οριστικές αποφάσεις — οριστικές αλλά όχι τελειωτικές → θα πρέπει να κρίνεται ολοκληρωτικά η αγωγή και η ανταγωγή, αν ορισμένα θέματα κριθούν τελειωτικά και για κάποια απαιτείται απόδειξη τότε δεν χωρεί έφεση, αλλά υπάρχει και αντίθετη νομολογία // πχ αγωγή από εργαζόμενο προς εργοδότη, αναγνώριση ακυρότητας και καταβολή μισθών υπερημερίας → εδώ τα αιτήματα είναι συναφή και μάλιστα το ένα προϋπόθεση του άλλου / πχ σύμβαση πώλησης, ζητείται αναγνώριση της υπαναχώρησης και καταβολή αποζημίωσης → συνάφεια άρα υπάρχει κίνδυνος έκδοσης αντιφατικών αποφάσεων // αν δεν έχουμε συνάφεια → αν το ένα κριθεί οριστικά και για το άλλο διαταχθεί πραγματογνωμοσύνη → τότε εδώ μπορεί να ασκηθεί έφεση ως προς το οριστικό γιατί δεν υπάρχει ο κίνδυνος έκδοσης αντιφατικών αποφάσεων

Αρα, αποκλείεται η άσκηση εφέσεως επί **συναφών** αιτημάτων (πχ επί αντικειμενικής σώρευσης, επί ανταγωγής)

Στην απλή ομοδικία → παράλληλες δίκες → αν εκδοθεί για έναν οριστική και για άλλους μη οριστική απόφαση (πχ απαράδεκτη συζήτηση) → η οριστική απόφαση εδώ υπόκειται σε έφεση [ο ένας απλός ομόδικος στις δίκες των άλλων ομοδίκων είναι τρίτος]

Στην αναγκαία ομοδικία → κριτήριο η ενιαία κρίση της διαφοράς → κρίση ενιαία και κοινή για άλλους τους ομοδίκους → αν λοιπόν δεν κλητευθούν όλοι και κηρυχθεί απαράδεκτη συζήτηση άρα μη οριστική απόφαση (πάρα το γεγονός ότι αντιπροσωπεύονται από αυτόν που παρίσταται) → δεν γίνεται να ασκηθεί έφεση

Ασκείται η έφεση λοιπόν → προθεσμία

Γνήσια αν επιδοθεί η απόφαση → 30 μέρες // 60 μέρες αν μένει στο εξωτερικό

Καταχρηστική → διετής από τη δημοσίευση της απόφασης

Ας υποθέσουμε ότι εκδίδεται οριστική απόφαση, δεν επιδίδεται, ο ηττηθείς διάδικος ασκεί αμέσως έφεση.

Πριν τη διετία εκδικάζεται η έφεση και απορρίπτει την έφεση ως απαράδεκτη (συμβαίνει σπάνια γιατί δεν χρειάζεται εξειδίκευση του λόγου εφέσεως). Η διετία δεν έχει παρέλθει. Μπορεί να ασκήσει εκ νέου έφεση, διορθώνοντας το σφάλμα; Σκεφτόμαστε ότι στα ένδικα μέσα καταρχάς θα πρέπει να μην έχει παρέλθει η προθεσμία (άρα, να μην έχει επιδοθεί, για να ισχύει η καταχρηστική προσθεσμία των δύο ετών και όχι αυτή των 30 ημερών!). Προσοχή! Κρίσιμη διάταξη το άρθρο 514ΚΠολ → αρχή της άπαξ ασκήσεως των ενδίκων μέσων // δεν μπορεί να ασκηθεί δεύτερη έφεση

Αν έχει απορριφθεί ως ουσία αβάσιμη → δεν επιδέχεται επάνοδο

Αλλά η κρατούσα γνώμη είναι ότι και επί απαραδέκτου δεν μπορούμε να επανέλθουμε με δεύτερη έφεση [υπάρχει και μειοψηφούσα άποψη ότι μπορεί να διορθωθεί το σφάλμα και να επανέλθει εφόσον υπάρχει προθεσμία]

Αρα, τόσο επί έφεσης όσο και επί αναίρεσης, εφόσον είναι ίδιοι οι διάδικοι, δεν μπορεί να έρθει εκ νέου με νέο ένδικο μέσο οποιοσδήποτε και αν ήταν ο λόγος απόρριψής του (μπορούν να είναι ίδια ή και άλλα τα κεφάλαια, δεν μας ενδιαφέρει → μας ενδιαφέρει να έχουμε ταυτότητα διαδίκων για να απαγορεύεται η άσκηση δεύτερου ενδίκου μέσου)

[Αντίθετα στην αγωγή → Μπορεί να επανέλθει, πρέπει να ασκηθεί εντός εξαμήνου από την τελεσίδικη απόφαση (αρ. 263ΑΚ → πρέπει να διασώσουμε το διακοπτικό της παραγραφής αποτέλεσμα της πρώτης αγωγής)]

Παραδείγματα:

- Ο δανειστής ενάγει έναν από τους συνοφειλέτες. Οι υπόλοιποι παρεμβαίνουν απλώς προσθέτως υπέρ του εναγομένου. [όχι αυτοτελής γιατί αυτό διευρύνει τα όρια του δεδικασμένου/ οι αυτοτελώς υπέχουν θέση αναγκαίου ομοδίκου] Η αγωγή γίνεται δεκτή. Δεν επιδίδεται η απόφαση. Ασκεί έφεση ο εναγόμενος. Απορρίπτεται η έφεση του και δεν μπορεί να ασκήσει νέα έφεση → ο απλώς προσθέτως

- παραμβαίνων όμως μπορεί! Γιατί δεν πρόκειται για τους ίδιους διαδίκους —> είναι νέος εκκαλών!
- **Κεφάλαιο: Ο Α ενάγει τον Β, αίτημα αγωγής αποζημίωση λόγω αδιοπραξία.** Στο ίδιο δικόγραφο σωρεύεται δεύτερο αίτημα αποζημίωση από μια άσχετη σύμβαση, Η αγωγή γίνεται δεκτή και ως προς τα δύο αιτήματα. Ο εναγόμενος ασκεί έφεση προσβάλλοντας το κεφάλαιο της απόφασης το οποίο έκρινε την αγωγή αποζημίωσης από αδιοπραξία. Η προθεσμία τρέχει, δεν επιδόθηκε η απόφαση. Η έφεσή του απορρίπτεται. —> δεν έχει τελεσιδικήσει το θέμα της οφειλής από τη σύμβαση και έτσι ασκεί έφεση εκ νέου ο ίδιος εκκαλών και ο ίδιος εφεσίβλητος, προσβάλλοντας το άλλο κεφάλαιο της απόφασης. Είναι παραδεκτή η έφεση αυτή —> **ΟΧΙ**, γιατί αν και είναι διαφορετικά κεφάλαια έχουμε τους ίδιους διαδίκους!
 - Πρόσεξε! Σε δεύτερο βαθμό προσεπίκληση δεν νοείται
 - Με το αρχικό δικόγραφο της έφεσεως, πρέπει να προσβληθεί όλο το εύρος του κεφαλαίου αφού δεν μπορούμε να επανέλθουμε

Εξαιρέσεις: (δηλαδή η επάνοδος με δεύτερη έφεση είναι δυνατή)

1. **Αν η έφεση ασκείται πρόωρα** — δεν υφίσταται δηλαδή εκκλητό της δικαστικής απόφασης
Δεν έχει γεννηθεί το δικαίωμα προς άσκηση έφεσεως
Αρα, εδώ γίνεται δεκτό ότι δεν μπορεί να εφαρμοστεί ο κανόνας άπαξ ασκήσεως των ενδίκων μέσων αφού δεν έχει γεννηθεί το δικαίωμα καν για να αναλωθεί
2. **Παραίτηση από το δικόγραφο της εφέσεως εφόσον υπάρχει ακόμη όμως η προθεσμία**
Η παραίτηση από το δικόγραφο της έφεσης έχει νόημα αν πχ έχει ασκηθεί απαραδέκτως και το διαπιστώνω πριν δικαστεί —> παραιτούμαι και επανέρχομαι
Προσοχή! Παραιτούμαι από το δικόγραφο και όχι από το δικαίωμα —> επί παραίτησης από κάθε διαδικαστική πράξη, θεωρείται το ένδικο μέσο ως μεδέποτε ασκηθέν // η παραίτηση από το δικόγραφο αίρει αναδρομικά τις συνέπειες της ασκήσεως
-Προσοχή αν δεν υπάρχει προθεσμία, θεωρείται ως παραίτηση από το δικαίωμα!!

Υπάρχει δυνατότητα να διασώσουμε τη δεύτερη έφεση; Γίνεται δεκτό ότι δεύτερη έφεση αν ασκείται από την πλευρά εφεσιβλήτου (ή και των δύο - πχ ο Α ζητά με αγωγή 100 και του επιδικάζονται 50 —> και οι δύο μπορούν να ασκήσουν έφεση) μπορεί να ασκηθεί αντέφεση! Η αντέφεση θα πρέπει να ασκηθεί στη γραμματεία του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου! (Ενώ η έφεση ασκείται στην γραμματεία του πρωτοβάθμιου) Μπορεί να λειτουργήσει και ως δικόγραφο προσθέτων λόγων —> **πάλι κατατίθεται στη γραμματεία του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου**
Θα πρέπει να αφορά τα εκκληθέντα ή τα αναγκαία συνεχόμενα κεφάλαια

Υποκείμενα της δευτεροβάθμιας δίκης

Πρόσωπα: Αρ. 516ΚΠολ

Ενεργητική νομιμοποίηση —> δικαίωμα έφεσης έχουν οι διάδικοι του πρώτου βαθμού, όσοι άσκησαν παρέμβαση (κύρια, πρόσθετη — απλή ή αυτοτελή), καθολικοί διάδοχοι των διαδίκων καθώς επίσης και ειδικοί διάδοχοι των αρχικών διαδίκων εφόσον η ειδική διαδοχή ελαβε χώρα μετά την έναρξη της δίκης
Παραεμβάντες —>

- ο κυρίως παρεμβαίνων δεν καθίσταται ομόδικος των κυρίων διαδίκων αλλά διαμορφώνεται σχέση δίκης κατά ζεύγη — 3 ζεύγη αντιδικίας —>
-Αν η κύρια αγωγή γίνει δεκτή και απορριφθεί η κύρια παρέμβαση —> έφεση μπορεί να ασκήσει ο ηττηθείς διάδικος-εναγόμενος και ο κυρίως παρεμβαίνων / ο ηττηθείς διάδικος μπορεί να ασκήσει έφεση για το κεφάλαιο που δέχτηκε την αγωγή αλλά όχι κατά το κεφάλαιο της κύριας παρέμβασης, ενώ ο παρεμβάς θα πρέπει να προσβάλλει και τα δύο κεφάλαια, τόσο της αγωγής όσο και της παρέμβασής του
-Αν η κύρια αγωγή απορριφθεί και απορριφθεί και η κύρια παρέμβαση —> ο παρεμβάς μπορεί να προσβάλλει το κεφάλαιο της παρέμβασης και ο ηττηθείς το κεφάλαιο της αγωγής
-Αν η κύρια αγωγή απορριφθεί και γίνει δεκτή η κύρια παρέμβαση —> τόσο ο ενάγων όσο και ο εναγόμενος μπορούν να ασκήσουν έφεση ως προς το κεφάλαιο και της αγωγής και ως προς της παρέμβασης
- **Προσθέτως παρεμβαίνων:**
Μπορεί να ασκήσει έφεση αλλά προϋπόθεση είναι η πρόσθετη παρέμβασή του να έχει κριθεί

παραδεκτή (έννομο συμφέρον + τήρηση της προθεσμίας). Αν κριθεί **απαράδεκτη** δεν υφίσταται ενεργητική νομιμοποίηση του προσθέτως παρεμβάντα. (=δεν μετέχει στη διαδικασία της πρωτοβάθμιας διαδικασίας)

Δεν υπάρχει αυτοτελές αίτημα — άρα αν απορριφθεί δεν θα μπορούσε να ασκήσει έφεση

-Αν η πρόσθετη παρέμβαση απορριφθεί ως **απαράδεκτη** —> ο προσθέτως παρεμβαίνων δεν συμμετέχει στην πρωτοβάθμια διαδικασία άρα δεν νομιμοποιείται να ασκήσει έφεση (για την κύρια αγωγή) — μπορεί να ασκήσει έφεση μόνο για την απόρριψη της παρεμβάσεως του (ωστόσο η νομολογία δέχεται ότι οι εταίροι ΑΕ δεν μπορούν να ασκήσουν έφεση κατά του νομικού προσώπου της εταιρείας)

-πχ ο Α δανειστής ενάγει έναν από τους συνοφειλέτες. Υπέρ του εναγομένου συνοφειλέτη παρεμβαίνει ένας συνοφειλέτης εις ολόκληρον. Αλλά δεν τηρεί την εξηκονθήμερη προθεσμία του αρ. 238ΚΠολ (με κατάθεση και επίδοση!). Απορρίπτεται ως **απαράδεκτη** η πρόσθετη παρέμβαση ενώ δέχεται την αγωγή —> ο Γ ασκεί έφεση παραπονούμενος για εσφαλμένη εκτίμηση αποδείξεων της κύριας αγωγής —> ΔΕΝ μπορεί να το κάνει γιατί η πρόσθετή του παρέμβαση απορρίφθηκε ως **απαράδεκτη**
-Είτε πρόκειται για απλώς είτε και αυτοτελώς —> πρέπει να γίνει δεκτή η παρέμβασή του

13/5/2022

Ενδिका μέσα (συνέχεια)

Υποκείμενα:

- Καθολικοί διάδοχοι: μετά την έναρξη του δικαστικού αγώνα, πριν την άσκηση της εκκρεμοδικίας.
Για να εισέλθουν στην διαδικασία πρέπει να έχουμε διακοπή και συνέχιση της δίκης. Έχουν καταστεί διάδικοι πλέον και μπορούν να ασκήσουν έφεση.
Αν μετά τη συζήτηση, ακολουθήσει καθολική διαδοχή → μετέχουν πλέον στη δίκη
- Ειδικοί διάδοχοι: μετά την άσκηση της αγωγής και την έναρξη της εκκρεμοδικίας → αρ. 225ΚΠολ (εξουσία διαθέσεως του επίδικου αντικειμένου)
Παραμένει ο ενάγων ενεργητικά νομιμοποιούμενος; Ναι παραμένει ως μη δικαιούχος διάδικος (δεν είναι φορέας του επίδικου δικαιώματος πια)
Ο ειδικός διάδικος μπορεί → να παρέμβει αυτοτελώς προσθέτως υπέρ του μη δικαιούχου διαδίκου [αν ασκούσε κύρια παρέμβαση θα αμφισβητούσε το δικαιοπάροχό του και επειδή στρέφεται κατά των αρχικών διαδίκων → άρα όχι κύρια παρέμβαση // αν αμφισβητούσε το κύριο της μεταβίβασης ο πλέον μη δικαιούχος διάδικος → κύρια παρέμβαση, αντιποιείται το επίδικο δικαίωμα]
-Μπορεί ο ειδικός διάδικος να μείνει εκτός δίκης; → σε περίπτωση που η πρωτοβάθμια απόφαση δεν τον ικανοποιήσει μπορεί να ασκήσει έφεση!!!

Αρα, ο ειδικός διάδοχος είτε παρέμεινε εκτός δίκης είτε άσκησε αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση, μπορεί να ασκήσει έφεση/ αναίρεση

Υποκειμενικά σύνθετες δίκες:

- Απλή ομοδικία (ΚΠολ74) → έχουμε παράλληλες δίκες / οι υπόλοιποι είναι τρίτοι ως προς τη δίκη των άλλων ομοδίκων / υποκειμενική ενέργεια διαδικαστικών πράξεων, μόνο τα αποδεικτικά μέσα λαμβάνονται υπόψη για όλους

Πχ ο Α δανειστής ενάγει Β,Γ, Δ συνοφειλέτες εις ολόκληρον. Γίνεται δεκτή η αγωγή. Επιδίδεται και στους τρεις και έφεση ασκεί μόνο ο Β. Η έφεση του Β επηρεάζει τη νομική τους θέση; Στη δίκη της εφέσεως συμμετέχουν ο Α και ο Β, δεν συμμετέχουν οι άλλοι στη δίκη.
Οι υπόλοιποι μπορούν να παρέμβουν στη δίκη υπέρ του Β; Ναι, γιατί είναι τρίτοι. (Απλή πρόσθετη παρέμβαση)
Μπορούν να παρέμβουν για πρώτη φορά στον ΑΠ; Ναι μπορούν
[Κύρια παρέμβαση μόνο σε πρώτο βαθμό, ενώ πρόσθετη και στο δεύτερο και στον ΑΠ]

Προσοχή! Είναι τρίτοι, όμως αν έχουμε απλή ομοδικία → αρ. 537ΚΠολ (επεκτατικό αποτέλεσμα) // μόνο επί ευνοϊκής εκβάσεως της δίκης
- Αναγκαία ομοδικία (αρ. 76ΚΠολ): αντικειμενική ενέργεια των διαδικαστικών πράξεων (με εξαίρεση κάποιες που έχουν υποκειμενική ενέργεια πχ παραίτηση)

Πχ ο δανειστής Α ενάγει την ΟΕ (το ίδιο ισχύει και στις ΕΕ!) Ε και τους

ομόρρυθμους εταίρους Ο και Γ. Η αγωγή γίνει δεκτή. Ασκή έφεση ο Ο —> η έφεση έχει αποτελέσματα για όλους (αρ. 76 παρ. 4ΚΠολ). Καθίστανται εκκαλούντες όλοι οι αναγκαίοι ομόδοκοι. [αρ. 329ΚΠολ έχουμε επέκταση του δεδικασμένου για αυτό και έχουμε αναγκαία ομοδικία]

Ακόμη και αν έχουν παραιτηθεί κάποιοι αναγκαίοι ομόδοκοι / ή έχει παρέλθει η προθεσμία για κάποιους και κάποιος ασκή έφεση (εξαιτίας της διαφορετικής ημερομηνίας επίδοσης) —> μπορεί να ασκηθεί έφεση και αυτό θα τους αφορά όλους, θα είναι όλοι διάδικοι // πρέπει όμως όλοι να κλητεύονται

-Μπορούν να παρέμβουν οι αναγκαίοι ομόδοκοι στη δευτεροβάθμια δίκη;

“Όχι, γιατί είναι ήδη διάδικοι!

-Το αρ. 537ΚΠολ εφαρμόζεται εδώ; Εδώ είναι ήδη διάδικοι άρα δεν υπάρχει επεκτατικό αποτέλεσμα! Το αρ. 537ΚΠολ έχει νόημα μόνο στην απλή ομοδικία

Για τη διαμόρφωση της δίκης των ενδίκων μέσων έχει σημασία η διαμόρφωση της δίκης στον πρώτο βαθμό

Παρατηρήσεις:

- Πχ Ενάγεται ο πρωτοφειλέτης από τον δανειστή. Παρεμβαίνει υπέρ του ο αστικός εγγυητής. Η αγωγή γίνεται δεκτή. Ο πρωτοφειλέτης αδρανεύει. Ο αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνων αστικός εγγυητής γιατί είναι είναι αυτοτελώς ; Εδώ ισχύει το αρ. 328ΚΠολ για το δεδικασμένο. Δεν δεσμεύεται από την εκτελεστότητα! (328 + 919 —> αν είναι απορριπτική η απόφαση τότε επεκτείνεται το δεδικασμένο και η εκτελεστότητα/ ετερομερές δεδικασμένο)
- Αρ. 76ΚΠολ παρ. 4 —> εκκαλών και ο πρωτοφειλέτης που παραιτείται // δεν μας επηρεάζει αν είναι προγενέστερη ή επιγενόμενη η αναγκαία ομοδικία/ αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση/ προσεπίκληση αναγκαίου ομοδίκου
- Παραδεκτός μπορούν οι αναγκαίοι ομόδοκοι που έχουν ήδη γίνει διάδικοι επειδή ένας από αυτούς άσκησε έφεση, να ασκήσουν δεύτερη; Όχι αρ. 514ΚΠολ // μια δεύτερη άποψη είναι ότι αν ασκήσουν δική τους έφεση για άλλους λόγους σε σχέση με την πρώτη μπορούν να το πράξουν [αντίλογος: γίνεται με πρόσθετους λόγους] / παραδεκτή η έφεση εξαρτάται όμως από την απόρριψη της πρώτης [αντίλογος: μπορεί να μην το ασκήσουν επικουρικά, οπότε τότε τι γίνεται;] / μια τέταρτη άποψη, το αρ. 514ΚΠολ προϋποθέτει μια δράση (πχ παραίτηση από το δικόγραφο), στην πρώτη δίκη καθίσταται χωρίς να το θέλει διάδικος άρα μπορεί να ασκήσει δεύτερη
Άποψη Τσικρικά: μπορεί να διατυπώσει τους ίδιους ή και άλλους λόγους εφέσεως και θα πρέπει οι εφέσεις να συνεκδικαστούν
- Η πρόσθετοι λόγοι εφέσεως προϋποθέτουν ορισμένο δικόγραφο εφέσεως. Αν το κύριο δικόγραφο της έφεσης δεν περιέχει λόγο εφέσεως, το δικόγραφο απορρίπτεται (δεν μπορεί να θεραπευθεί με τους πρόσθετους λόγους)
- Στην προσεπίκληση γίνεται δεκτό ότι επί αναγκαίου ομοδίκου και αληθούς κυρίου ή νομέα —> καθίστανται αναγκαίοι ομόδοκοι άρα μπορούν να ασκήσουν έφεση // επί δικονομικού εγγυητή ερείζεται —> γίνεται δεκτό ότι αφού άσκησαν παρέμβαση μπορούν να ασκήσουν έφεση και για την κύρια αγωγή

Παθητική νομιμοποίηση

Αρ. 517ΚΠολ —> η έφεση ασκείται κατά των διαδίκων, καθολικών διαδόχων, όχι γενικά ειδικών διαδόχων (μόνο κατά των κληροδόχων!!).

Αν όμως έχουμε αναγκαία ομοδικία από την πλευρά του εφεσιβλήτου, υποχρεωτικά το ένδικο μέσο της εφέσεως (και της αναίρεσης), για το παραδεκτό, θα πρέπει να στραφεί εναντίον όλων των αναγκαίων ομοδίκων από την πλευρά του εφεσιβλήτου (διαφορετικά είναι απαράδεκτο και υπάρχει αδυναμία επανόδου)

στραφεί εναντίον όλων των αναγκαίων ομοδικών από την πλευρά του εφεσιβλήτου (διαφορετικά είναι απαράδεκτο και υπάρχει αδυναμία επανόδου)

[Αρ. 76 παρ. 4 —> αναγκαία ομοδικία από την πλευρά του εκκαλούντος, όλοι καθίστανται διάδικοι - εκκαλούντες. Πρέπει να κλητεύονται όμως, αλλιώς είναι η συζήτηση απαράδεκτη (προσοχή! Το ένδικο μέσο είναι παραδεκτό)
// αρ. 517ΚΠολ —> αναγκαία ομοδικία από την πλευρά του εφεσιβλήτου, πρέπει η έφεση να στραφεί εναντίον όλων των αναγκαίων ομοδικών, διαφορετικά το ένδικο μέσο είναι απαράδεκτη]

*Τα παραπάνω ισχύουν και σε περίπτωση προγενέστερης αλλά και σε περίπτωση επιγενόμενης αναγκαίας ομοδικίας

Αν έχουμε απλή πρόσθετη παρέμβαση από την πλευρά του εφεσιβλήτου —> είναι παραδεκτή η έφεση που στράφηκε μόνο κατά του εναγομένου συνοφειλέτη και όχι κατά του απλώς προσθέτων παρεμβάντως; Η απλή πρόσθετη παρέμβαση δημιουργεί βοηθό διάδικο // είναι παραδεκτή η έφεση, δεν χρειάζεται να καταστεί εφεσίβλητος, αλλά θα πρέπει να κλητεύεται στη δίκη για το παραδεκτό της συζήτησης (αρ. 81 - 82ΚΠολ) [θα πρέπει να κλητεύεται και στην πρωτοβάθμια και στη δευτεροβάθμια και στον ΑΠ]

20/5/2022

Αναγκαστική εκτέλεση

Υποκειμενικά όρια εκτελεστότητας:

Για να είναι δυνατή η επίσπευση αναγκαστικής εκτέλεσης θα πρέπει ο επισπεύδων δανειστής και ο καθ' ου οφειλέτης να δεσμεύονται από την εκτελεστότητα

Μια σημαντική κατηγορία ανακοπής αφορούν την ύπαρξη εκτελεστού τίτλου (αν πχ ακυρωθεί μια απόφαση με ένδικα μέσα / ανασταλεί η προσωρινή εκτελεστότητα —> δεν μπορούμε να έχουμε αναγκαστική εκτέλεση, λόγος ανακοπής)

Για την οριοθέτηση των ορίων —> αρ. 919ΚΠολ

Παρ. 1 —> για δικαστικές και διαιτητικές αποφάσεις

Τα πρόσωπα που δεσμεύονται από τα υποκειμενικά όρια του δεδικασμένου, δεσμεύονται και από τα υποκειμενικά όρια της εκτελεστότητας (ταυτίζονται) —> παραπομπή στα αρ. 325επ.ΚΠολ

Επίσης, όσοι απέκτησαν νομή ή κατοχή μετά την εκκρεμοδικία, δηλαδή μετά την άσκηση της αγωγής

Για τις προσωρινά εκτελεστές —> θα κάνουμε την υπόθεση ποιους θα δέσμευε η απόφαση αν ήταν τελεσίδικη για να βρούμε τα υποκειμενικά όρια

Παρ. 2 —> για λοιπούς εκτελεστούς τίτλους

Παραδείγματα:

1. Πχ ο Α ενάγει τον Β από σύμβαση πώλησης. Καταδικάζεται ο Β να καταβάλει —>

Επισπεύδων ο Α, καθου ο Β

Αν μετά την έκδοση της δικαστικής απόφασης, ο εναγόμενος Β αποβιώσει, κατά ποιου θα ασκηθεί αναγκαστική εκτέλεση; —>

Κατά των κληρονόμων του, αρ. 325ΚΠολ

2. Πχ ο Α ενάγει τον Β με διεκδικητική αγωγή ακινήτου. Μετά την άσκηση της αγωγής εμφανίζεται ο Γ και ζητεί από τον Α να του μεταβιβάσει το επίδικο ακίνητο. Ο Α το μεταβιβάζει στο Γ. Ο Β προβάλλει τον ισχυρισμό ότι η αγωγή είναι απαράδεκτη γιατί ο Α δεν έχει πλέον ενεργητική νομιμοποίηση.

Αρ. 225 —> μπορεί να το μεταβιβάσει, μη δικαιούχος διάδικος ο Α (παραμένει ενάγων ο Α). Ο Γ μπορεί να ασκήσει αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση (ή και κύρια κάποιες φορές)

Ο Γ όμως δεν παρεμβαίνει (ακόμη και αν παρενέβαινε δεν θα άλλαζε η απάντηση). Η αγωγή γίνεται τελεσιδικώς δεκτή και ο Β καταδικάζεται να αποδώσει το ακίνητο στον Α (μη δικαιούχος διάδικος). Ποιος επισπεύδει αναγκαστική εκτέλεση;

Ο Α παραμένει ενάγων - μη δικαιούχος διάδικος —> άρα, ο Α δεν μπορεί να επισπεύσει αναγκαστική εκτέλεση γιατί δεν είναι φορέας του δικαιώματος

Ο Γ δεσμεύεται από το δεδικασμένο και από την εκτελεστότητα με βάση αρ. 919 κ' αρ. 325 αριθμ. 2ΚΠολ [ειδικός διάδικος] —> νομιμοποιείται ενεργητικά να επισπεύσει αναγκαστική εκτέλεση (θα προσδιορίσει την ιδιότητά του αυτή στην επιταγή προς εκτέλεση, προσκομίζοντας τη σύμβαση και τη μεταγραφή του ακινήτου)

3. Πχ ο δανειστής ενάγει τον πρωτοφειλέτη. Η απόφαση γίνεται τελεσίδικα δεκτή. Ο δανειστής αποφασίζει να στραφεί κατά του εγγυητή με αναγκαστική εκτέλεση, πληροφορούμενος ότι ο εγγυητής έχει περιουσιακά στοιχεία. Καλώς;

Δικονομικός εγγυητής —> δημιουργείται δικαίωμα αναγωγής, αν όμως καταβάλει ο πρωτοφειλέτης δεν έχει δικαίωμα να στραφεί κατά του εγγυητή. [ο πρωτοφειλέτης είναι δικονομικός εγγυητής του αστικού εγγυητή // αν εναχθεί ο εγγυητής τότε μπορεί να προσεπικαλέσει τον πρωτοφειλέτη και ως αναγκαίο ομόδικο και ως δικονομικό εγγυητή, ενώ αν εναχθεί ο πρωτοφειλέτης, μπορεί να προσεπικαλέσει τον εγγυητή μόνο ως αναγκαίο ομόδικο]

Εδώ, αρ. 328ΚΠολ —> επεκτείνεται μόνο το ευνοϊκό δεδικασμένο, εδώ είναι δυσμενές το δεδικασμένο. Δεν νομιμοποιείται παθητικά ο αστικός εγγυητής να υποστεί αναγκαστική εκτέλεση
Αν επισπευθεί αναγκαστική εκτέλεση, η πλημμέλεια θα είναι στον εκτελεστό τίτλο —> θα προσβληθεί με ανακοπή η επιταγή προς εκτέλεση και η κατάσχεση και θα ακυρωθεί η εκτέλεση

4. Πχ Νομικό πρόσωπο. Ενάγεται ο ΟΕ (ή ΕΕ) από το δανειστή να καταβάλει. Γίνεται δεκτή η αγωγή. Διαπιστώνει ότι δεν υπάρχουν τα απαραίτητα περιουσιακά στοιχεία και στρέφεται κατά των ομορρύθμων εταίρων (χωρίς να έχουν εναχθεί). Ορθώς;

Με βάση το αρ. 329ΚΠολ + 919ΚΠολ —> μέλη νομικού προσώπου δεσμεύονται από το δεδικασμένο και την εκτελεστότητα
Αλλά, και με βάση το αρ. 920ΚΠολ —> μπορεί να ασκηθεί αναγκαστική εκτέλεση κατά των ομορρύθμων εταίρων
[Αν ήταν ΑΕ —> δεν θα μπορούσε να γίνει αυτό, γιατί χρειαζόμαστε μέλη νομικού προσώπου/ με σωματειακή δομή] [πρέπει να είναι σωματείο (που δεσμεύεται μόνο από το δεδικασμένο καθώς δεν υπάρχει ευθύνη για να υπάρχει εκτελεστότητα) και προσωπικές εταιρείες]

Σύνοψη:

- Εκτελεστός τίτλος
- Ενεργητική νομιμοποίηση προς επίσπευση αναγκαστικής εκτέλεσης
- Παθητική νομιμοποίηση
- Εκτελούμενη αξίωση
- Να μην έχει εξαφανιστεί/ ακυρωθεί/ ανασταλεί η εκτελεστότητα

Τίθεται σε κίνηση η διαδικασία εφόσον υπάρχουν τα παραπάνω

Για να τη θέση σε κίνηση πρέπει να υπάρχει το **απόγραφο** (αρ. 918ΚΠολ) —> επίσημο αντίγραφο του εκτελεστού τίτλου το οποίο φέρει τον εκτελεστήριο τύπο (μια σφραγίδα —> στο όνομα του ελληνικού λαού και δίνει διαταγή σε κάθε όργανο να προβεί στην αναγκαστική εκτέλεση) [περιαφή του εκτελεστού τίτλου = το να μπει ο εκτελεστήριος τύπος]

-Το απόγραφο εκδίδεται από τη γραμματεία του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση, επί συμβολαιογραφικών εγγράφων από τον συμβολαιογράφο —> χορηγείται ένα απόγραφο αλλά αν χαθεί μπορεί να εκδοθεί δεύτερο // δεν δίνουμε ποτέ το απόγραφο στον οφειλέτη

-Για να τεθεί σε κίνηση η διαδικασία —> πρέπει να συνταχθεί **επιταγή προς εκτέλεση** (αρ. 924ΚΠολ) => εξώδικη πράξη, δεν χρειάζεται πράξη του δικαστηρίου, μπορεί να υπογραφεί και από το δανειστή [κατά κανόνα από το δικηγόρο]
Είναι σημαντική η επιταγή προς εκτέλεση —> γιατί η επίδοσή της κάτω από το αντίγραφο απογράφου στον καθ' ου σηματοδοτεί την έναρξη της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης [προδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης]

Μέχρι να επιδοθεί το αντίγραφο απογράφου και της επιταγής προς εκτέλεση —> δεν έχω αντικείμενο αναγκαστικής εκτέλεσης, έχω επαπειλούμενη αναγκαστική εκτέλεση // δεν μπορώ να ανακόψω την αναγκαστική εκτέλεση, μπορώ μόνο να ζητήσω την αναστολή της εκτελεστότητας

Επιπλέον με την επιταγή προς εκτέλεση προσδιορίζεται το αντικείμενο (κατά επιδικασθέν κεφάλαιο, τόκους και έξοδα // δεν χρειάζεται να αναφέρει το επιτόκιο αφού αυτό προκύπτει από το νόμο) [αν δεν αναφερθούν αυτά που γράφω στην παρένθεση —> μπορεί να προσβληθεί η επιταγή προς εκτέλεση ως αόριστη] και τα υποκείμενα της αναγκαστικής εκτέλεσης [πριν επιδοθεί η επιταγή προς εκτέλεση, δεν έχουμε ακόμη επισπεύδων δανειστή και καθ' ου η εκτέλεση] [επί καθολικής ή ειδικής διαδοχής —> πρέπει να το αναφέρω στην επιταγή προς εκτέλεση, αλλιώς αόριστη επιταγή // πρέπει να συνεπιδοθεί το κληρονομητήριο αν πρόκειται για καθολική διαδοχή, επί ειδικής διαδοχής πρέπει επίσης να αναφερθεί στην επιταγή προς εκτέλεση το αποδεικτικό αυτής]
Αν διαρκούσης της αναγκαστικής εκτέλεσης, κατά κανόνα στην έμμεση εκτέλεση, μπορεί να επισυμβεί, καθολική ή ειδική διαδοχή (δηλ. Μετά την κατάσχεση και πριν τον πλειστηριασμό) —> εκ νέου επίδοση επιταγής προς εκτέλεση για να προσδιοριστούν τα πρόσωπα/ όχι νέα διαδικασία, απλώς προσδιορίζονται τα πρόσωπα

Πρέπει να παρέλθουν 3 εργάσιμες μέρες μετά την επίδοση για να ξεκινήσει η κύρια διαδικασία (αρ. 926ΚΠολ) —> ο οφειλέτης μπορεί στο διάστημα αυτό να συμμορφωθεί εκούσια
πχ επιδίδω Δευτέρα για να πιάσω τον οφειλέτη, και περνά και η Πέμπτη —> από την Παρασκευή μπορώ να εκτελέσω
Αν επισπευστεί η κύρια διαδικασία στο διάστημα αυτό —> η πρώτη πράξη που διενεργείται στο τριήμερο αυτό είναι άκυρη και πρέπει να ακυρωθεί με άσκηση ανακοπής (πχ η κατάσχεση είναι άκυρη) / άρα η τήρηση του τριμήνου είναι προϋπόθεση της νομιμότητας της επόμενης πράξης, και άρα αυτή θα προσβληθεί με ανακοπή (όχι η επιταγή προς εκτέλεση!)

Κύρια διαδικασία: (σε κάθε είδος αναγκαστικής εκτέλεσης χρειαζόμαστε απόγραφο, και μετά αντίγραφο απογράφου και επιταγή προς εκτέλεση στον καθ' ου)

Αν έχω άμεση εκτέλεση —> με μια πράξη (αποβολή και εγκατάσταση)

Αν έχω έμμεση εκτέλεση —> η πρώτη πράξη είναι η κατάσχεση

Η πρώτη πράξη της κύριας διαδικασίας πρέπει να γίνει πριν παρέλθει ένα έτος (για την ακρίβεια **13 μήνες** αφού ο Αύγουστος είναι εκτός της διαδικασίας εκτέλεσης!// εξαίρεση η κατάσχεση και ο πλειστηριασμός πλοίων και αεροσκαφών που δεν τηρείται η παύση του Αυγούστου)

[πχ αν επιδόσουμε την επιταγή εκτέλεσης 31 Ιουλίου —> 4 Σεπτεμβρίου μπορεί να γίνει η πρώτη πράξη της κύριας διαδικασίας (αφού 1-3 Σεπτεμβρίου είναι η τριήμερη προθεσμία) , αφού ο Αύγουστος δεν μετράει]

Η επίδοση της επιταγής προς εκτέλεση κάτω από αντίγραφο του απογράφου, σηματοδοτεί, πέρα από την έναρξη της κύριας διαδικασίας, και την επίδοση της απόφασης ταυτόχρονα —> αρα ξεκινά και η γνήσια προθεσμία προσβολής με έφεση αν είναι πρωτόδικη // αν είναι τελεσίδικη, η γνήσια προθεσμία της αναίρεσης
Αρα, πέρα από το αν έχει κάποια πλημμέλεια η διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης για να ασκήσει ανακοπή, ο καθ' ου πρέπει να σκεφτεί και την άσκηση ενδίκων μέσων

-Ο εκτελεστός τίτλος δεν προσβάλλεται με ανακοπή αλλά με τα προβλεπόμενα ένδικα μέσα στις προθεσμίες // αν πάσχει ο εκτελεστός τίτλος για τους λόγους που αναφέρονται στην ανακοπή του αρ. 933ΚΠολ, δεν προσβάλλω τον τίτλο αλλά τη διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης λόγω ανυπαρξίας του

27/5/2022

Εφεση

Προθεσμία για άσκηση εφέσεως =>

Δύο ειδών —>

- Καταχρηστικές: τίθενται σε κίνηση μετά τη δημοσίευση —> 2 έτη από τη δημοσίευση
- Γνήσιες: η έναρξή τους προϋποθέτει την επίδοση της απόφασης —> 30 ημέρες από την επίδοση / 60 μέρες αν μένει στο εξωτερικό

*Η ανακοπή ερημοδικίας δεν υπόκειται σε καταχρηστική προθεσμία, αν δεν κοινοποιηθεί δεν τελεσιδικεί

Αν η εκκαλουμένη επιδοθεί —> μετά από 30 μέρες τελεσιδικεί (15 μέρες της ερημοδικίας) [συντρέχουν]

Την επομένη της τελεσιδικίας, χωρίς να απαιτείται δεύτερη επίδοση, ξεκινά η προθεσμία για την αίτηση αναίρεσως —> 30 μέρες ακόμη —> αν παρέλθουν καθίσταται αμετάκλητη
Οι γνήσιες προθεσμίες γενικά τίθενται σε κίνηση διαδοχικά (ούτε οι καταχρηστικές όμως συντρέχουν)

-Η επίδοση του αντιγράφου του απογράφου με επιταγή προς εκτέλεση γεννά τον βάρος στον καθ' ου να αμυνθεί κατά της επισπευδόμενης διαδικασίας και γεννά και το βάρος για την άσκηση ενδίκων μέσων —> αν είναι προσωρινά εκτελεστή (έφεση + ανακοπή ερημοδικίας) και αν είναι τελεσιδική (αναίρεση)

-Σχέση των γνήσιων και καταχρηστικών προθεσμιών —> δεν επιδίδεται αμέσως η απόφαση, δημοσιεύεται. Κάποια στιγμή την επιδίδει την απόφαση —> μεταπίπτουμε από την καταχρηστική στη γνήσια // αν επιδοθεί στο έτος, τότε ξεχνάμε την καταχρηστική και πηγαίνουμε στη γνήσια / αν λίγο πριν ολοκληρωθεί η διετία αποφασίσει να επιδόσει —> όσο τρέχει η διετής προθεσμία, θα μεταπέσουμε σε 30ήμερη γνήσια
Αν λήξει και η καταχρηστική προθεσμία —> απρόσβλητη απόφαση

-Οι προθεσμίες αυτές τρέχουν και για τους δύο διαδίκους
Ο διάδικος που νίκησε —> μπορεί να έχουμε εν μέρει νίκη και ήττα —> έννομο συμφέρον προς άσκηση εφέσεως έχουν και οι δύο κατά την έκταση της απόρριψης

Υπάρχουν περιπτώσεις που έχει έννομο συμφέρον διάδικος παρόλο που νίκησε ολοσχερώς —> αν απορρίφθηκε η αγωγή ως απαράδεκτη ενώ ήθελε να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμη —> πχ ο Α ενάγει τον Β και η αγωγή απορρίφθηκε ως απαράδεκτη —> και ο Α και ο Β μπορούν να ασκήσουν έφεση, γιατί δεν έχει δημιουργηθεί ουσιαστικό δεδικασμένο (τυπικό έχει!) /

αν έχουμε δυσμενές δεδικασμένο περί προδικαστικών ζητημάτων, όταν πχ ένσταση συμψηφισμού (επαχθής ένσταση, επικουρικά προβαλλόμενη ανταπαίτηση) —> αν γίνει δεκτή η ένσταση και απορριφθεί η αγωγή, χάνεται η ανταπαίτηση που έχει προβληθεί - αποσβέννυται. Αρα, παρότι τυπικά νίκησα ως εναγόμενος, έχω έννομο συμφέρον να ασκήσω έφεση αφού απώλεσα την ανταπαίτησή μου, γιατί θέλω να βελτιώσω τη θέση μου και να διατηρήσω την ανταπαίτησή μου (έχω δηλαδή δυσμενείς αιτιολογίες με ισχύ δεδικασμένου)
Στις λοιπές ενστάσεις —> πχ ο Α ενάγει τον Β. Ο Β αμύνεται λέγοντας ότι δεν υπάρχει αξίωση και αν υπάρχει έχει παραγραφεί. Η αγωγή απορρίπτεται ως ουσία βάσιμη —> δεν καλύπτεται από το δεδικασμένο γιατί δεν είναι μη αυτοτελής η ένσταση // άρα εδώ ο νικήσας διάδικος δεν έχει έννομο συμφέρον να επανέλθει με έφεση

-Αν η αγωγή απορριφθεί ως νόμω αβάσιμη (δηλ. Με βάση τα πραγματικά περιστατικά όπως εκτίθενται στο δικόγραφο, και αληθή υποτιθεμένων δεν έχει γενική η αξίωση) —> πχ διεκδικητική αγωγή του Α κατά του Β. Ισχυρίζεται ότι έχει αποκτήσει με ιδιωτικό έγγραφο που δεν έχει περιβληθεί του συμβολαιογραφικού τύπου. Νόμω αβάσιμη —> έννομο

συμφέρον για άσκηση έφεσης έχει μόνο ο ενάγων γιατί πρόκειται για ουσιαστική κρίση του δικαστηρίου, δεν υπάρχει έννομο συμφέρον από την πλευρά του εναγομένου καθώς πρόκειται για ανυπαρξία δικαιώματος [η κρίση περί εννόμου αβασίμου αποκλείει την επάνοδο]

-Ενεργητική νομιμοποίηση —> αρ. 516ΚΠολ + 76 παρ. 4ΚΠολ —> αναγκαία ομοδικία, η άσκηση από έναν αναγκαίο ομόδικο τους καθιστά και τους άλλους εκκαλούντες, ακόμη και αν έχουν παραιτηθεί από το δικαίωμα (και επί αυτοτελούς πρόσθετης παρέμβασης, και επί προσεπίκλησης αναγκαίου ομοδίκου και επί προσεπίκλησης αληθούς κυρίου ή νομέα). Πότε καθίσταται απρόσβλητη εδώ με έφεση η απόφαση; Όταν περάσει και η τελευταία προθεσμία του ομοδίκου στον οποίο επιδόθηκε τελευταίο

Αντίθετα, επί απλής ομοδικίας —> η επίδοση σε καθέναν από τους απλούς ομοδίκους είναι ξεχωριστή, παράλληλες δίκες // η προθεσμία παρέχεται ξεχωριστά // αν η έφεση γίνει δεκτή και εξαφανιστεί η απόφαση —> εξαφανίζεται για όλους (επεκτατικό αποτέλεσμα = μόνο επί ευνοϊκής κρίσης)

Αρ. 537 με αρ. 76 παρ.4 —> οι εναγκαίοι ομόδικοι δεσμεύονται όποια και αν είναι η κρίση Στην απλή πρόσθετη παρέμβαση —> πχ δανειστής ενάγει συνοφειλέτες εις ολόκληρον. Ένας παρεμβαίνει υπέρ ενός από αυτούς. Γίνεται δεκτή αγωγή και επιδίδεται στον εναγόμενο Β και στον απλώς προσθέτως παρεμβάντα Γ. Ο Γ ασκεί έφεση εμπροθέσμως αλλά ο εναγόμενος Β όχι —> Η νομολογία δέχεται ότι δεν είναι παραδεκτή η άσκηση από τον απλώς προσθέτως παρεμβάντα αφού ο εναγόμενος δεν άσκησε έφεση και δεν πρέπει οι διαδικαστικές πράξεις του απλώς προσθέτως παρεμβάντα να είναι αντιφατικές με αυτές του υπερ ου η παρέμβαση (αρ. 516 + 82ΚΠολ)

Η έφεση προσβάλλει εν όλω ή εν μέρει την απόφαση για συγκεκριμένους λόγους —> οι λόγοι εφέσεως είναι η επίκληση σφαλμάτων πάσης φύσεως (ουσιαστική ή δικονομική πλημμέλεια)

Η έφεση είναι ένδικο μέσο πλήρους δικαιοδοσίας

—Αν η αγωγή απορριφθεί ως απαράδεκτη —> ο ενάγων θα ασκήσει έφεση επικαλούμενος εσφαλμένη κρίση επί του παραδεκτού // και ο εναγόμενος μπορεί να ασκήσει έφεση και θα επικαλεστεί ότι πρέπει να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμη

—Αν η αγωγή απορριφθεί ως νόμω αβάσιμη —> ενεργητική νομιμοποίηση έχει μόνο ο ενάγων, ενάγων θα διατυπώσει παράπονο περί της εσφαλμένης ερμηνείας // ο λόγος εφέσεως ανάγεται στην **εσφαλμένη ερμηνεία** και όχι στην εσφαλμένη εφαρμογή [γιατί η εφαρμογή προϋποθέτει ότι έχουν εξεταστεί τα αποδεικτικά μέσα, άρα είμαστε στο στάδιο ελέγχου ουσιαστικής βασιμότητας] (το ίδιο ισχύει και στην αναίρεση! Προσοχή!)

—Αν το δικαστήριο έχει απορρίψει ως ουσία αβάσιμη —> λόγοι εφέσεως: εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του εφαρμοστέου κανόνα, εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων κτλ // η νομολογία δέχεται ως ορισμένο τον λόγο εφέσεως περί εσφαλμένης εκτίμησης των αποδείξεων ακόμη και όταν δεν προσδιορίζεται ειδικώς από τον εκκαλούντα σε ποια αποδεικτικά μέσα αναφέρεται // αν η αγωγή γίνει δεκτή, ο εναγόμενος ως εκκαλών μπορεί να επικαλεστεί επίσης αυτούς τους λόγους αλλά μπορεί να διατυπώσει και λόγους ως προς την απόρριψη των ενστάσεών του (ως απαράδεκτων ή ως αβάσιμων)

Θα πρέπει η έφεση να περιέχει έναν τουλάχιστον **ορισμένο** λόγο για να θεωρηθεί παραδεκτή. Αν είναι όλοι οι λόγοι απαράδεκτοι/ αόριστοι —> απαράδεκτη και η έφεση / δεν διασώζεται με δικόγραφο πρόσθετων λόγων Αρ. 520ΚΠολ [για να ασκηθούν πρόσθετοι λόγοι πρέπει η έφεση να έχει ασκηθεί παραδεκτώς και θα πρέπει να περιέχεται τουλάχιστον ένας ορισμένος λόγος έφεσης] [αντίθετα, η αναίρεση —> αρ. 569 παρ. 2ΚΠολ // οι πρόσθετοι λόγοι έχουν αυτοτέλεια, δεν χρειάζεται στο κύριο δικόγραφο να υπάρχουν ορισμένοι λόγοι αναίρεσης]

3/6/2022

Εφεση

[Επί απλής πρόσθετης παρέμβασης —> μπορεί και ο απλώς προσθέτως παρεμβαίνων να ασκήσει αν έχει ασκήσει εμπρόθεσμα ο κύριος διάδικος // αλλά σύμφωνα με τη νομολογία είναι **απαράδεκτη** η εμπρόθεσμη άσκηση της έφεσης από τον απλό προσθέτως παρεμβάντα αν δεν έχει ασκήσει έφεση ο κύριος διάδικος (αρ. 82ΚΠολ)]

Ανασταλτικό αποτέλεσμα —>

Αρ. 521ΚΠολ —> όσο εκκρεμεί η προθεσμία για την άσκηση ενδίκου μέσου αναστέλλεται η επέλευση δεδικασμένου και της εκτελεστότητας (εξαιρέση: οι προσωρινά εκτελεστές αποφάσεις)

Η απόφαση θα τελεσιδικήσει αν καταστεί απρόσβλητη —> αν ασκηθεί έφεση τότε και η άσκηση αναστέλλει τις κύριες έννομες συνέπειες [αν έχει αρχίσει η προσωρινή εκτελεστότητα τότε μπορεί η αναστολή να ζητηθεί μόνο με το αρ. 912-913ΚΠολ

-Ανασταλτικό αποτέλεσμα έχει η εμπρόθεσμη άσκηση εφέσεως

Ευρος προσβολής —> ΣΟΣ

Η έφεση στηρίζεται στην επίκληση λόγων —> προσβάλλει, πλήττει και επιδιώκει την εξαφάνιση της πρωτόδικης απόφασης λόγω πλημμελειών που έχουν εμφολωρήσει

-Ενδικο μέσο πλήρους δικαιοδοσίας —> θεμελιώνεται το αίτημά της στην επίκληση κάθε σφάλματος (είτε δικονομικού είτε ουσιαστικού)

-Εσφαλμένη αξιολόγηση και εκτίμηση των αποδείξεων —> αναιρετικώς ανέλεγκτο / βασικός λόγος έφεσης [συχνό]

-Εσφαλμένη ερμηνεία ουσιαστικού κανόνα δικαίου [συχνό]

-Εσφαλμένη κρίση περί παραδεκτού

-Εσφαλμένη εκτίμηση περί ακυρότητας

-Παράβαση του συζητικού συστήματος

-Παράβαση αρχής διαθέσεως

Η νομολογία υποστηρίζει και δέχεται παγίως ότι ο λόγος περί επικλήσεως εσφαλμένης αξιολόγησης και εκτίμησης των αποδεικτικών μέσων δεν απαιτείται να εξειδικεύει και να ορίζει τα ενδεικτικά μέσα —> αρκεί η γενική αναφορά για να είναι ο λόγος ορισμένος

-Όλοι οι λόγοι αναιρέσεως αποτελούν και λόγους εφέσεως // οι λόγοι εφέσεως υπερβαίνουν τους λόγους αναιρέσεως

Χρειαζόμαστε αίτημα, εξαφάνιση εκκαλουμένης και λόγους εφέσεως

Το ένδικο μέσο είναι παραδεκτό εφόσον περιλαμβάνει τουλάχιστον έναν ορισμένο λόγο εφέσεως —> αν δεν περιέχει ορισμένο λόγο ή ελλείπουν οι γενικές διαδικαστικές προϋποθέσεις (πχ ανέκκλητο απόφασης, έλλειψη ικανότητα παράστασης, έλλειψη ενεργητικής/ παθητικής νομιμοποίησης κτλ) => κατά κρατούσα άποψη η έφεση είναι **απαράδεκτη!!** [υποστηρίζεται και η άποψη ότι το ορισμένο ανήκει στο ζήτημα της βασιμότητας!]

-Και γιατί μας νοιάζει αν θα απορριφθεί ως αβάσιμη ή ως απαράδεκτη αφού δεν μπορώ να επανέλθω, δεδομένης της άπαξ ασκήσεως του ενδίκου μέσου; Παίζει ρόλο ως προς το κατά ποιας απόφασης θα ασκηθεί αναίρεση!

Αν η έφεση απορριφθεί ως απαράδεκτη —> υπόκειται σε αναίρεση η πρωτοβάθμια κατά το ουσιαστικό κομμάτι και κατά το τυπικό η εφετειακή απόφαση [ως προς την εκτελεστότητα => τότε ζητείται αναστολή της εκτελεστότητας κατά της πρωτόδικης απόφασης!]

Αν η έφεση απορριφθεί ως αβάσιμη —> τότε η αναίρεση στρέφεται κατά αυτής

Αν έχω ερήμην απόφαση δευτεροβάθμιου δικαστηρίου —> δεν αποτελεί ακόμη εκτελεστό τίτλο γιατί υπόκειται σε ανακοπή ερημοδικίας (και βέβαια δεν υπόκειται σε αναίρεση, εκτός αν θεωρηθεί σιωπηρή παραίτηση από την ανακοπή ερημοδικίας!)

-Αν το δικαστήριο θεωρήσει σωστό το διατακτικό και θέλει να αλλάξει τις αιτιολογίες —> αντικαθιστά αιτιολογίες και απορρίπτει την έφεση (ως αβάσιμη!)

Λόγοι εφέσεως που περιέχονται είτε στο κύριο δικόγραφο είτε σε δικόγραφο προσθέτων λόγων —>

Αρ. 520ΚΠολ

Δικόγραφο προσθέτων λόγων με το οποίο διευρύνουμε τους λόγους εφέσεως περαιτέρω
Οι πρόσθετοι λόγοι θα πρέπει να ασκηθούν το αργότερο 30 μέρες πριν τη δικάσιμο της εφέσεως [πλέον και στην αναίρεση και στην έφεση είναι 30 μέρες πριν την αρχική δικάσιμο, είτε μετά από αναβολή είτε μετά από ματαίωση —> αρ. 569 παρ. 2 για αναίρεση]

Προσοχή! Η άσκησή τους διαφοροποιείται σε σχέση με την άσκηση του ενδίκου μέσου —> το ένδικο μέσο ασκείται με κατάθεση // οι πρόσθετοι λόγοι ασκούνται με κατάθεση και επίδοση για να είναι παραδεκτοί

Αν δεν υπάρξει κλήτευση στη δικάσιμο της έφεσης —> το κύριο δικόγραφο της έφεσης είναι παραδεκτό αλλά η συζήτηση απαράδεκτη (αν ο εφεσίβλητος παραστεί ενώ δεν κλητεύθηκε —> θεραπεύεται το απαράδεκτο) // το δικόγραφο των πρόσθετων λόγων αν δεν επιδοθεί στον εφεσίβλητο εμπροθέσμως είναι απαράδεκτο (δεν θεραπεύει το απαράδεκτο αυτό η δικονομική παρουσία του εφεσιβλήτου!)

-Περαιτέρω προϋπόθεση του παραδεκτού των προσθέτων λόγων —> το κύριο δικόγραφο της εφέσεως πρέπει να περιέχει έναν τουλάχιστον ορισμένο λόγο (αλλιώς απαράδεκτο το δικόγραφο των πρόσθετων λόγων! —> δεν έχουν αυτοτέλεια // δεν ισχύει το ίδιο για τους πρόσθετους λόγους αναιρέσεως —> έχουν αυτοτέλεια!)

Κύριο δικόγραφο και δικόγραφο πρόσθετων λόγων πλήττουν την εκκαλουμένη εν όλω ή εν μέρει —> εν όλω όταν η απόφαση αποτελείται από ένα κεφάλαιο // εν μέρει —> όταν αποτελείται από διαφορετικά κεφάλαια και πλήττουμε μόνο κάποια από αυτά

Κεφάλαιο => οριστικές διατάξεις (μη οριστική απόφαση όχι κεφάλαιο // εν μέρει οριστική —> κεφάλαιο για την οριστική, αλλά όχι αν για τη μη οριστική ζητηθούν περαιτέρω αποδείξεις) οι οποίες κρίνουν επί αγωγικών αιτήματων ή επί αγωγικών βάσεων, για κάθε αίτημα αγωγής έχω περισσότερα κεφάλαια / το ίδιο και με τις βάσεις.

Πχ ο Α ζητεί από το Β αποζημίωση. Στηρίζει το αίτημα της αποζημίωσης αφενός στην παράβαση συμβατικού όρου και αφετέρου κατά τις διατάξεις για την αδικοπραξία => ένα αίτημα σε δύο αγωγικές βάσεις. Η αγωγή απορρίπτεται στο σύνολό της —> εδώ έχω δύο κεφάλαια (ένα αίτημα θεμελιούμενο σε διαφορετικές βάσεις πχ αδικοπραξία και σύμβαση / συνήθως αίτημα + ιστορική αιτία = ένα κεφάλαιο)

[Αν ήταν αντιφατικές οι βάσεις —> επικουρική σώρευση πχ ο Α ζητεί από το Β ένα ποσό ως τίμημα πωλήσεως σκέπτεται όμως ότι η σύμβαση πωλήσεως έχει κινδύνους ακυρότητα.

Επικουρικά στηρίζει το αίτημά του στον αδικαιολόγητο πλουτισμό —> αρ. 219ΚΠολ, με τη δικονομική επικουρικότητα το δικαστήριο δεσμεύεται, δηλαδή μπορεί να εξετάσει την επικουρική βάση μόνο αν απορρίψει την κύρια (αρχή της διαθέσεως) —> ένα κεφάλαιο εδώ!

[αν το δικαστήριο κρίνει εσφαλμένα την επικουρική χωρίς να έχει απορρίψει την κύρια —> αναιρετικός λόγος 8 και 14 // επίσης αν απορρίψει την κύρια και δεν εξετάζει την επικουρική —> και εδώ λόγο αναίρεσης και έφεσης] [Αν στο παραπάνω παράδειγμα απορρίψει την κύρια βάση και εξετάσει την επικουρική —> 2 κεφάλαια]

Το ίδιο ισχύει, περισσότερα κεφάλαια έχω, και στις υποκειμενικά σύνθετες δίκες —>

Απλή ομοδικία —> τόσα κεφάλαια όσα οι απλοί ομόδικοι —> αν ένα κεφάλαιο δεν προσβληθεί τελεσιδίκησε

Αναγκαία ομοδικία —> η κρατούσα άποψη δέχεται ένα κεφάλαιο (ενιαία κρίση)

Επί ανταγωγής —> κεφάλαιο αγωγής - κεφάλαιο ανταγωγής —> 2 ή και περισσότερα κεφάλαια

Κύρια παρέμβαση —> κεφάλαιο για την κύρια αγωγή και κεφάλαιο για την κύρια παρέμβαση

** Αν έχω κρίση σε πρώτο βαθμό επί ενστάσεως, οι ενστάσεις κρίνονται με κεφάλαια ή με διατάξεις ενός ενιαίου κεφαλαίου; —> η κρατούσα άποψη δέχεται ότι αν έχω προβολή ενστάσεων που στηρίζονται σε άλλο αυτοτελές δικαίωμα (πχ συμψηφισμού, επισχέσεως, μη

εκπληρωθέντου συναλλάγματος) [στο αιτιολογικό της απόφασης], δηλαδή γνήσιες μη αυτοτελείς ενστάσεις, η κρίση γίνεται με ξεχωριστό κεφάλαιο που για να μην τελεσιδικήσει πρέπει να προσβληθεί

Αντίθετα, για τις λοιπές ενστάσεις, οι καταχρηστικές και γνήσιες που δεν στηρίζονται σε αυτοτελές δικαίωμα —> όχι ξεχωριστό κεφάλαιο, αλλά αυτό που αποφαίνεται επί της αγωγής

Αν μείνει κεφάλαιο απρόσβλητο —> τελεσιδικεί

Οι πρόσθετοι λόγοι διευρύνουν τη βάση της προσβολής αλλά μπορεί να διευρύνουν και το εύρος της προσβολής! —> πλήττουν αφενός τα εκκληθέντα κεφάλαια αλλά και τα κεφάλαια που συνέχονται αναγκαία μαζί τους

Πότε έχουμε αναγκαία συνοχή; Όταν τα κεφάλαια κρίνουν αιτήσεις έννομης προστασίας που απορρέουν από το ίδιο βιοτικό συμβάν ή έχουν σχέση κυρίου προς παρεπόμενο (πχ απαίτηση - τόκοι, καταγγελία συμβάσεως εργασίας —> αναγνώριση ακυρότητας καταγγελίας και επιδίκαση μισθών υπερημερίας, πραγματικά ελαττώματα πώλησης/ υπαναχώρηση - τα πραγματικά ελαττώματα προκάλεσαν ζημιά, θετική - αποθετική ζημιά —> απορρέουν από το ίδιο βιοτικό συμβάν)[αντίθετα η νομολογία δέχεται παγίως ότι το κεφάλαιο αποκατάστασης περιουσιακής ζημιάς και το κεφάλαιο που επιδικάζει εύλογη αποζημίωση λόγω ηθικής βλάβης —> δεν είναι αναγκαίως συνεχόμενα // επίσης σε αγωγή αποζημίωσης το κεφάλαιο που δέχεται την υπαιτιότητα και το κεφάλαιο περί του μεγέθους της ζημιάς —> αναγκαίως συνεχόμενα ΑΠ10/2015 [άποψη τσικρικά: δεν θα έπρεπε να υπάρχει ξεχωριστό κεφάλαιο επί υπαιτιότητας] —> η αναγκαία συνοχή στηρίζεται στο ουσιαστικό δίκαιο!

10/6/2022

Έφεση (συνέχεια)

-Ο,τι δεν εκκληθεί θα καταστεί τελεσίδικο

Στη δευτεροβάθμια απόφαση θα μεταβιβαστεί μόνο η βάση που προσβάλλεται επι περισσότερων βάσεων

-Επι αντικειμενικής σώρευσης

Πχ αδιοπρακτική και ενδοσυμβατική ευθύνη

Αν προσβληθεί μόνο το κεφάλαιο που στηρίζεται στη βάση της αδιοπρακτικής, το κεφάλαιο που θα στηρίζεται στη βάση της ενδοσυμβατικής θα τελεσιδικήσει

-Επί επικουρικής σώρευσης αγωγών

Πχ Ενάγων Α και εναγόμενος Β

Αν γίνει δεκτή η κύρια βάση και απορριφθεί η επικουρική δικαίωμα έφεσης (βλάβη και έννομο συμφέρον) έχει μόνο ο εναγόμενος

Αντίθετα, αν είχε γίνει δεκτή η επικουρική και είχε απορριφθεί η κύρια δικαίωμα έφεσης είχε και ο ενάγων (επειδή απορρίφθηκε η κύρια) και ο εναγόμενος (επειδή έγινε δεκτή η επικουρική)

Όμως, αν υπήρξε κρίση επί της κύριας βάσης μόνο τότε σε περίπτωση έφεσης με προσβολή της κύριας βάσης θα μεταβιβαστεί και η αδικαστη επικουρική βάση. Εδώ, έχουμε ένα κεφάλαιο, αυτό που κρίνει την κύρια βάση. Αρα, αυτό και θα προσβληθεί. Μαζί όμως με αυτό θα μεταβιβαστεί/ αναβιώσει και η επικουρική βάση

Επομένως, αν εξεταστεί και η επικουρική τότε θα εξεταστεί σε δεύτερο βαθμό μόνο η κύρια που θα προσβληθεί με έφεση. Αντίθετα αν σε πρώτο βαθμό δεν έχει κριθεί η επικουρική τότε σε δεύτερο βαθμό με μόνη την προσβολή της κύριας θα μεταβιβαστεί και η άκριτη επικουρική

+

Αν σε πρώτο βαθμό δεν έχει εξεταστεί μια βάση τότε συντρέχει λόγος αναίρεσης (αριθμός 8) "πράγματα" μόνο αυτοτελείς πραγματικοί ισχυρισμοί (=αναγκαίες βάσεις, ενστάσεις και αντενστάσεις -- ό,τι θεμελιώνεται πραγματικά σε κανόνα δικαίου) [όχι η αιτιολογημένη άρνηση!]

+ Πολλές φορές ο λόγος 8 συρρέει με το λόγο 14 (γιατί εσφαλμένα δεν απορρίφθηκε ως απαράδεκτη η ένσταση η πρώτη φορά προσβληθείσα σε δεύτερο βαθμό)

[ΣΟΣ: Λόγος 1 και 14 δεν συρρέουν ποτέ => θα απορριφθεί στο σύνολό της η αναίρεση

Δικ Έφεσης		ΚΥΡΙΑ	ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΗ	
Ενάγων	A	Απόρριψη	Δεκτή / Απόρριψη	Μπορεί να ασκήσει έφεση λόγω απόρριψης της κύριας βάσης
	B	Απόρριψη	Αδίκαστη	Με την προσβολή της κύριας θεωρείται ότι μεταβιβάζεται και η επικουρική αδικαστη
Εναγόμενος	A	Απόρριψη	Δεκτή	
	B	Δεκτή	Απόρριψη	

Αντέφεση: δεν θεωρείται ένδικο μέσο και άρα δεν υπόκειται στην αρχή της άπαξ ασκήσεως (514). Πλήττει μόνο τα εκκληθέντα και τα αναγκαίως συνεχόμενα κεφάλαια

-Ασκείται από τον εφεσίβλητο (αντεκκαλών)

-Αίτημα: προσβολή της εκκαλουμένης απόφασης αλλά για τους δικούς του λόγους (άρα δεν ζητάει την απόρριψη της έφεσης, αυτό άλλωστε θα γινόταν με τις προτάσεις)

Εδώ, ζητάει την εξαφάνιση της απόφασης για άλλους λόγους από τον εκκαλούντα. Αρα, απαιτείται έννομο συμφέρον για την άσκηση αντέφεσης όχι απλά πρόθεση αντίκρουσης της έφεσης

Άσκηση: κατάθεση + επίδοση

Η τύχη της εξαρτάται από την τύχη της έφεσης. Αν απορριφθεί ως απαράδεκτη θα απορριφθεί και η αντέφεση. Εκτός αν είχε ασκηθεί εντός της προθεσμίας της έφεσης, τότε υποκαθιστά την έφεση (τότε θεωρείται ένδικο μέσο και άρα ισχύει ο κανόνας της άπαξ ασκήσεως)

-Γιατί να ασκηθεί αντέφεση και όχι αυτοτελής έφεση;

Εδώ ο νομοθέτης προσπαθεί να αποτρέψει τους διαδίκους από την άσκηση ενδίκων μέσων. Ετσι, δίνεται η δυνατότητα στον κάθε διάδικο, όταν αυτός είναι κυμαινόμενος/ διστάζει να επανέλθει αργότερα αν ασκήσει έφεση ο αντίδικός του.

Πχ Ενάγων Α, αξίωση 100.000 ευρώ --> κερδίζει

Εναγόμενος Β: έφεση

Εδώ, ο ενάγων δεν μπορεί να ασκήσει αντέφεση διότι ως νικήσας διάδικος δεν έχει έννομο συμφέρον για αντέφεση. Μπορεί να αντικρούσει την έφεση με τις προτάσεις

Αντίθετα,

Αν ο ενάγων Α, αξίωση 100.000 ευρώ => επιδικάζονται οι 60.000 ευρώ

Εναγόμενος Β έφεση για τις 60.000 ευρώ

Τότε μπορεί ο ενάγων να ασκήσει αντέφεση για τα υπόλοιπα 40.000 ευρώ αφού δεν ήταν εν όλω νικήσας διάδικος και άρα έχει έννομο συμφέρον για το υπόλοιπο ποσό

-524ΚΠολ: γενική διάταξη με κάποιες αποκλίσεις

Προτάσεις: μέχρι τη συζήτηση

Αποδεικτικά μέσα: και νέα αλλά επαναφέρεται και το σύνολο των προτάσεων, των αποδεικτικών μέσων και των ισχυρισμών που προβλήθηκαν στην πρωτοβάθμια δίκη [ΣΟΣ δεν υπάρχει εδώ προφορική συζήτηση!]

Άσκηση έφεσης κατά ερήμην αποφάσεως:

1. Προσβολή ερήμην απόφασης (Αρ. 528ΚΠολ)

Δεν χρειάζεται να επικαλεστώ λόγο έφεσης προβάλλονται κατευθείαν και μόνο οι ισχυρισμοί που δεν προβλήθηκαν σε πρώτο βαθμό λόγω της ερημοδικίας

Χάνω τον πρώτο βαθμό δικαιοδοσίας αλλά δικάζω σε πληρότητα στον δεύτερο βαθμό καθώς γίνεται και προφορική συζήτηση (η οποία δεν έγινε σε πρώτο βαθμό)

Ερημοδικία: μας αφορά μόνο η κατάθεση προτάσεων όχι η παρουσία στην προφορική συζήτηση

2. Άσκηση ανακοπής ερημοδικίας και επικουρικά έφεσης

2ος βαθμός:

-Αν ερημοδικαστεί ο εκκαλών, απόρριψη εφέσεως ως αβάσιμη

-Αν ερημοδικαστεί ο εφεσίβλητος, δικάζεται σαν να ήταν παρών

1ος βαθμός:

-Αν ερημοδικαστεί ο ενάγων, απόρριψη της αγωγής ως αβάσιμης

-Αν ερημοδικαστεί ο εναγόμενος, τεκμήριο ομολογίας των ισχυρισμών του ενάγοντος

Αναιρετικό ενδιαφέρον για το αν μια απόφαση θα απορριφθεί ως αβάσιμη ή απαράδεκτη:

α. Απαράδεκτη: Αναίρεση της πρωτοβάθμιας απόφασης

β. Αβάσιμη: Αναίρεση της δευτεροβάθμιας απόφασης (στην οποία θεωρείται ότι ενσωματώνεται και η πρωτοβάθμια)

Έφεση: το δευτεροβάθμιο δικαστήριο μπορεί αυτεπαγγέλτως να ελέγξει το παραδεκτό και το νόμο βάσιμο της αγωγής

Οριο: χειροτέρευση της θέσης του εκκαλούντος

Όμως, δεν θεωρείται χειροτέρευση η απόρριψη ως απαράδεκτη, διότι εκεί ο εκκαλών μπορεί να επανέλθει, ενώ η απόρριψη ως αβάσιμη είναι χειρότερη

Αν έχει γίνει εν μέρει δεκτή η αγωγή στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο

Πχ Α: 100.000 ευρώ

Επιδίκαση: 50.000 ευρώ

Α: έφεση και για τα υπόλοιπα 50.000 ευρώ

Εδώ,

- α. Αν το δευτεροβάθμιο απορρίψει ως απαράδεκτη δεν είναι χειροτέρευση θέσεως διότι μπορεί να επανέλθει ο εκκαλών
- β. Αν το δευτεροβάθμιο απορρίψει ως νόμο αβάσιμη, είναι χειροτέρευση της θέσεως του εκκαλούντος, διότι δεν μπορεί να επανέλθει

Αλλά, ΣΟΣ

Αν ο εκκαλών είναι ο εναγόμενος, (αυτός ούτως ή άλλως απόρριψη επιδιώκει)

-Αν το δευτεροβάθμιο απορρίψει ως απαράδεκτη, δεν είναι χειροτέρευση καθώς μπορεί να επανέλθει

-Αν το δευτεροβάθμιο απορρίψει ως αβάσιμη, δεν είναι χειροτέρευση διότι ο εναγόμενος ως εκκαλών θέλει την απόρριψη ως αβάσιμη

Προτάσεις: διευκρινίζουν τους λόγους έφεσης

ΣΟΣ: Αν ο εφεσίβλητος ασκήσει αντέφεση, θα πρέπει να καταθέσει κανονικά προτάσεις για την έφεση. Αλλιώς, θα ερημοδικαστεί. Όμως θα καταθέσει και για την αντέφεση προτάσεις.

Πχ Αν ασκήσει ο εφεσίβλητος αντέφεση έχει πλέον δύο ιδιότητες και αν ερημοδικαστεί θα έχουμε: ως εφεσίβλητος θα δικαστεί σαν να ήταν παρών, ως αντεκκαλών θα απορριφθεί η αντέφεσή του ως αβάσιμη

Με έφεση δεν μπορεί να μεταβληθεί η ιστορική βάση της αγωγής (ενώ με τις προτάσεις του πρώτο βαθμού: μπορεί να μεταβληθεί η ιστορική βάση της αγωγής)

Αρ. 527ΚΠολ

Νέοι αυτοτελείς πραγματικοί ισχυρισμοί δηλαδή ενστάσεις και αντενστάσεις (αφού δεν μπορεί να μεταβληθεί η ιστορική βάση της αγωγής) οι οποίες είτε δεν προβλήθηκαν σε πρώτο βαθμό είτε απορρίφθηκαν ως απαράδεκτες

Αν αυτές οι ενστάσεις/ αντενστάσεις προβλήθηκαν και απορρίφθηκαν ως αβάσιμες σε πρώτο βαθμό, τότε θα πρέπει να προσβληθούν με λόγο έφεσης και να διατυπωθεί παράπονο για την απόρριψή τους.

Βάρος απόδειξης: ο εναγόμενος που προβάλλει την ένσταση

ΣΟΣ: για την απόρριψη ως απαράδεκτης, μπορώ ακόμη και να προσβάλλω την απόρριψη και με λόγο έφεσης

Ενστάσεις: προβάλλονται πάντα με τις προτάσεις (όχι με την προσθήκη)

Εκτός αν είναι οψιγενείς (Αρ. 537 παρ. 5)

Αρ. 537 παρ. 5:

- α. Οψιγενείς ισχυρισμοί
- β. Παραχρήμα αποδεικνύόμενοι ισχυρισμοί (έγγραφο ή ομολογία)

Μπορούν να προβληθούν μέχρι 20 μέρες πριν τη συζήτηση

-Επί ουσιαστικής απόρριψης ενστάσεων, δεν εφαρμόζω 527 αλλά λόγο έφεσης

-Επί μη προβολής ή απόρριψης ως απαράδεκτων, εφαρμόζω το 527

Ποιος προβάλλεις ενστάσεις; [οι ενστάσεις εξετάζονται στο στάδιο ελέγχου της ουσίας της αγωγής. Αρα, αν απορριφθεί ως απαράδεκτη η αγωγή οι ενστάσεις δεν θα εξεταστούν]

- A. Εφεσίβλητος => δεν έχει κανένα περιορισμό
- B. Εκκαλών => έχει περιορισμούς. Δεν έχει τη δυνατότητα να προβάλλει νέους αυτοτελείς ισχυρισμούς,
Εκτός αν: [*Νέοι ισχυρισμοί από εκκαλών => με κύριο δικόγραφο εφέσεως και με δικόγραφο πρόσθετων λόγων // αντίθετα, εφεσίβλητος => με προτάσεις οι νέοι αυτοτελείς ισχυρισμοί]
 - 1.οψιγενείς ισχυρισμοί (προσοχή σε 537 παρ. 5)
 - 2.προνομιακοί ισχυρισμοί: Λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως, δηλ. καταχρηστικές ενστάσεις (440ΑΚ: ένσταση συμψηφισμού => αν η ανταπαίτηση αποδεικνύεται εγγράφως, ο εκκαλών προβάλλει την απαίτησή του σε οποιοδήποτε στάδιο έφεσης)
 - 3.δικαιολογημένη ανυπαίτια άγνοια αυτού του ισχυρισμού
 - 4.παραχρήμα αποδεικνυόμενοι ισχυρισμοί --> δικαστική ομολογία ή έγκυρο έγγραφο (πχ εξοφλητική απόδειξη ή έγγραφο άφεσης χρέους)

ΣΟΣ: ο εναγόμενος δεν μεταβάλλει την ιστορική βάση της αγωγής. Δεν έχει σχέση ο εναγόμενος με την ιστορική βάση της αγωγής. Αυτός προβάλλει μόνο ενστάσεις. Μόνο για τον ενάγοντα τίθεται θέμα μεταβολής της ιστορικής βάσης της αγωγής, το οποίο δεν μπορεί να γίνει στην έφεση. Αντίθετα, αν ο εναγόμενος είναι εκκαλών, δεν τίθεται τέτοιο θέμα

14/3/2022

Γενικές αρχές ενδίκων μέσων

Είτε ασκώ ένα από τα 4 ένδικα μέσα είτε αντέφεση —> το αίτημα είναι να εξαφανιστεί η απόφαση

Για τον ενάγων (που θέλει αναγνώριση, καταψήφιση, διάπλωση), μπορεί να ικανοποιηθεί με απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου; Ναι με μια προσωρινώς εκτελεστή απόφαση

Η έφεση και η ανακοπή ερημοδικίας —> τακτικά ένδικα μέσα

Η αναίρεση και η αναψηλάφηση —> έκτακτα ένδικα μέσα

Μια απόφαση μπορεί να καταστεί τελεσίδικη με τους εξής τρόπους, είτε ασκώ έφεση/ανακοπή ερημοδικίας χάνω την έφεση/ανακοπή ερημοδικίας και μετά γίνεται τελεσίδικη είτε περιμένω να παρέλθει η προθεσμία άσκησης της εφέσεως —> μετά την τελεσιδικία μπορεί να ασκηθεί έκτακτο ένδικο μέσο

Η αιτιολογημένη ανακοπή ερημοδικίας είναι ένα ανασταλτικό μέσο, μη μεταβιβαστικό (πρέπει να έχει παρέλθει και σε αυτή η προθεσμία για να τελεσιδικήσει)

Δεν έχω ποτέ τελεσίδικη απόφαση αν υπόκειται σε έφεση ή ανακοπή ερημοδικίας

Ο ενάγων (εκκαλών ή εφεσίβλητος) θέλει τελεσιδικία. Ο εναγόμενος (εκκαλών ή εφεσίβλητος) αν χάσει στο δικαστήριο και δεν υπόκειται πλέον σε ανακοπή ερημοδικίας τότε μπορεί να ασκήσει αναίρεση

Κάθε ένδικο μέσο έχει λόγους:

-Η έφεση είναι ένδικο μέσο πλήρους δικαιοδοσίας —> οποιοσδήποτε λόγος είναι λόγος (πχ και η εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων είναι λόγος)

-και στην ανακοπή ερημοδικίας και στα έκτακτα έχω ειδικώς

Αν ασκήσω ένδικο μέσο και δεν έχω κανένα λόγο —> **απαράδεκτο**

Αν ασκήσω αιτιολογημένη ανακοπή ερημοδικίας ή αναίρεση ή αναψηλάφηση και δεν αναφέρω ένα εκ των περιοριστικά αναφερόμενων λόγων που αναφέρονται στο νόμο —> νόμο αβάσιμο ένδικο μέσο

Σε ό,τι αφορά την ανακοπή ερημοδικίας —> αν δεν μπορούσα να ενημερώσω, τότε λείπω αιτιολογημένα (πχ τρακάρω αλλά μπορώ να ενημερώσω —> όχι ανωτέρα βία)

-Ο πιο συνηθισμένος λόγος έφεσης είναι η εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων. Δεν είναι ποτέ λόγος αναίρεσης

Τελεσιδικία = μια απόφαση δεν υπόκειται σε αιτιολογημένη ανακοπή ερημοδικίας και σε έφεση

-Αρ. 524 παρ. 3ΚΠολ —> σε περίπτωση ερημοδικίας του εκκαλούντος (= αυτός που ασκεί την έφεση) [δηλαδή δεν έχει καταθέσει προτάσεις], η έφεση απορρίπτεται ως ανυποστήρικτη, δηλαδή επί της ουσίας, μόνο εφόσον αυτή είναι παραδεκτή

Προυποθέσεις παραδεκτού ασκήσεως εφέσεως —>

-Ιδιότητα διαδίκου

-Νομιμοποίηση

-Εννομο συμφέρον

-Να έχω πληρώσει το παράβολο (495ΚΠολ)

-Να είναι εμπρόθεσμη

-Αν είναι απαράδεκτη η έφεση —> η απόφαση γίνεται τελεσίδικη

-Στην περίπτωση παραδεκτής έφεσης —> Αρ. 524 παρ. 3, έχουμε ουσιαστική απόρριψη
Το παραδεκτό του λόγου ανήκει συστηματικά στο βάσιμο του ένδικου μέσου (παραδεκτό του λόγου + παραδεκτό ένδικου μέσου —> παραδεκτό της έφεσης)

Διαζύγιο, γονική μέριμνα, εξάλειψη προσημείωσης υποθήκης και πλαστότητα εγγράφου —> απαιτείται αμετάκλητο (δηλαδή ούτε τακτικά ούτε έκτακτα ένδικα μέσα)

Το έννομο συμφέρον θα πρέπει να υπάρχει και κατά την άσκηση και κατά τη συζήτηση της αναίρεσης

Αρ. 524 παρ 3ΚΠολ —> πρώτα κοιτάζω το παραδεκτό και μετά τα υπόλοιπα

-Αν έχω έφεση παραδεκτή και αν έχω αιτιολογημένη ανακοπή ερημοδικίας —> δεν έχω εκτελεστό τίτλο αφού δεν έχω τελεσίδικη απόφαση

Η άσκηση των εκτάκτων ενδίκων μέσων, προϋποθέτει την εξάντληση των τακτικών ενδίκων μέσων (πρέπει να έχουν ασκηθεί ή να έχουν παρέλθει οι προθεσμίες τους) [=κανόνας διαδοχικής άσκησης ενδίκων μέσων]

Ο κανόνας της διαδοχικής άσκησης των ενδίκων μέσων δεν ισχύει μεταξύ των τακτικών ενδίκων μέσων (έφεσης κ' ανακοπής ερημοδικίας). Αν δηλαδή έχω μια ερήμην απόφαση, μπορώ να ασκήσω ανακοπή ερημοδικίας και επικουρικά έφεση σε περίπτωση που απορριφθεί η ανακοπή ερημοδικίας.

Αν ασκήσω έφεση κατά ερήμην αποφάσεων λέγεται έφεση του αρ. 528ΚΠολ —> εξαφανίζεται η απόφαση του πρωτοβάθμιου και δικάζει εξ αρχής το δευτεροβάθμιο. Αυτός που ερημοδικάστηκε ουσιαστικά θα δικαστεί μια φορά επί της ουσίας [στο δευτεροβάθμιο] (για αυτό και στο δευτεροβάθμιο μπορεί το δικαστήριο να εξετάσει μάρτυρες)

Ο ΑΠ δεν είναι τρίτος βαθμός δικαιοδοσίας [εκκρεμότητα και όχι εκκρεμοδικία]

Στην αναίρεση δεν στρέφομαι κατά του διαδίκου αλλά ψάχνω αν έχει νομικό σφάλμα η απόφαση

-Μπορώ να ασκήσω ανακοπή ερημοδικίας κατά απόφασης του εφετείου; Ναι, αν δικασθώ ερήμην στο δευτεροβάθμιο. Αφού επιδοθεί η απόφαση και περάσει η προθεσμία τότε γίνεται εκτελεστός τίτλος

Αν κερδίσει κάποιος από τους απλούς ή αναγκαίους ομόδικους —> στην πράξη κερδίζουν όλοι // αν χάσει ένα απλός ομόδικος —> δεν σημαίνει ότι θα χάσουν και οι άλλοι

-Μπορεί ένας αναγκαίος ομόδικος να ασκήσει δική του έφεση; Ναι (καθίσταται διάδικος = καταθέτει προτάσεις)

Συμπεράσματα:

-Στην πολιτική δίκη, ο έλεγχος του παραδεκτού του ένδικου μέσου, προηγείται της έρευνας του παραδεκτού των λόγων του ένδικου μέσου

-Για να θεωρηθεί παραδεκτό ένα ένδικο μέσο, θα πρέπει να περιέχει τουλάχιστον ένα λόγο

-Αν δεν γίνεται επίκληση κανενός λόγου —> απαράδεκτο ένδικο μέσο

-Αν όμως γίνεται επίκληση ενός τουλάχιστον λόγου —> το ένδικο μέσο είναι παραδεκτό, έστω και αν ο προτεινόμενος λόγος είναι αόριστος ή απαράδεκτος [δηλαδή το παραδεκτό του λόγου ανήκει συστηματικά στο βάσιμο του ένδικου μέσου]

Αν δεν είναι από τους περιοριστικά αναφερόμενους λόγους στην ανακοπή ερημοδικίας και τα έκτακτα —> νόμω αβάσιμο

-Παραδεκτό ένδικου μέσου:

1. Η απόφαση πρέπει να είναι οριστική και μάλιστα εν όλω οριστική και αυτό γιατί οι μη οριστικές αποφάσεις (πχ διάταξη πραγματογνωμοσύνης) δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα [Εξαίρεση: η μη οριστική απόφαση που διατάσσει παρανόμως τη συζήτηση κλεισμένων των θυρών] Αρ. 513ΚΠολ
2. Αν υφίσταται εσφαλμένη κατά το είδος (πχ τακτική αντί ειδικής) ή κατά τον τύπο

δικαστική απόφαση, στους διαδίκους χορηγούνται τα ένδικα μέσα, τα οποία επιτρέπεται να ασκηθούν κατά της αποφάσεως που εκδόθηκε όσο και αυτά τα οποία επιτρέπεται να ασκηθούν κατά της αποφάσεως που έπρεπε να εκδοθεί (αρχή της μείζονος ευνοίας)

3. Νομιμοποίηση , είναι ανεπίτρεπτο το ένδικο μέσο που ασκείται από πρόσωπο που δεν ήταν διάδικος στην προηγούμενη δίκη. Ενδικο μέσο που ασκείται από πρόσωπο που δεν είχε την ιδιότητα του διαδίκου απορρίπτεται ως απαράδεκτο, ακόμα και αν το πρόσωπο αυτό δικαιολογεί έννομο συμφέρον και θα μπορούσε να είχε συμμετάσχει στην πρώτη δίκη. Σύμφωνα με τη νομολογία ΟΛΑΠ, διάδικοι είναι εκείνοι οι οποίοι από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι δικάστηκαν με αυτή.
4. Έννομο συμφέρον, ατομικό έννομο και άμεσο

21/3/2022

Εννομο συμφέρον

= άρση βλάβης

Ενώ νομιμοποίηση = εξουσία διεξαγωγής συγκεκριμένης δίκης

Το έννομο συμφέρον έχει νομιμοποιητική λειτουργία στην αναγνωριστική αγωγή (=ύπαρξη ή ανυπαρξία έννομης σχέσης) —> η άρση βλάβης μου επιτρέπει να διεξάγω συγκεκριμένη δίκη

Ενδικά μέσα - άρση βλάβης—>

Πχ

- Μου ασκεί αγωγή ο ενάγων και εγώ είμαι εναγόμενος. Αρνούμαι την οφειλή και προβάλλω ένσταση συμψηφισμού. Το δικαστήριο απορρίπτει την αγωγή δεχόμενο την ένσταση. Έχω έννομο συμφέρον να ασκήσω έφεση;

Απάντηση —> Έχει έννομο συμφέρον. Όταν το δικαστήριο απορρίπτει γιατί δέχεται ένσταση συμψηφισμού τότε ο εναγόμενος χάνει την ανταπαίτησή του, γιατί αυτός ισχυρίζεται ότι δεν οφείλει καθόλου

-Α κατά Β. Απορρίπτεται η αγωγή του Α ως απαράδεκτη. Έχει έννομο συμφέρον ο εναγόμενος Β να ασκήσει ένδικο μέσο;

Απάντηση —> Ο εναγόμενος θέλει ουσιαστική απόρριψη. Ο εναγόμενος θέλει δεδικασμένο και όχι απλά τυπική απόρριψη. Αρα μπορεί

-Α κατά Β. Απορρίπτεται η αγωγή του ενάγοντος ως νόμω αβάσιμη. Έχει έννομο συμφέρον ο εναγόμενος να ασκήσει ένδικο μέσο;

Απάντηση —> Δεν μπορεί γιατί υπάρχει ουσιαστική απόρριψη, υπάρχει ουσιαστικό δεδικασμένο

Νομιμοποίηση —>

- Ο απλώς προσθέτως διάδικος, νομιμοποιείται να ασκήσει ένδικο μέσο;
- Ο απλός και ο αναγκαίος ομόδικος;

Ο απλώς προσθέτως παρεμβαίνων —> μπορεί μόνο αν ο υπερ ου η παρέμβαση νομιμοποιείται και ασκεί έφεση. Αν ο υπερ ου (κύριος διάδικος) δεν άσκησε ένδικο μέσο, μπορεί ο απλώς προσθέτως παρεμβαίνων να ασκήσει ένδικο μέσο;

Νομιμοποιείται με το αρ. 516ΚΠολ να ασκήσει έφεση αλλά όχι ανακοπή ερημοδικίας (502ΚΠολ). Ακόμη και αν ο κύριος διάδικος δεν ασκήσει έφεση, μπορεί ο απλώς προσθέτως να ασκήσει. Αν όμως έχει παραιτηθεί ή συμβιβαστεί ο κύριος διάδικος —> δεν μπορεί

Στην αναγκαστική ομοδικία —> πρέπει να στρέψουν την έφεση μόνο κατά των αντιδίκων αλλά κλητεύονται όλοι στη συζήτηση επί ποινή απαραδέκτου. Μπορούν να καταθέσουν προτάσεις, ακόμη και αν δεν έχουν καταθέσει προτάσεις σε πρώτο βαθμό και μπορούν να καταθέσουν δικό τους δικόγραφο αν έχουν λόγους

Στην αναίρεση, πρέπει όλοι να κλητεύονται επί ποινή απαραδέκτου

-Πώς ασκείται ένα ένδικο βοήθημα (αγωγή και ανακοπή); Με κατάθεση και επίδοση (αν δεν επιδώσω θεωρείται ως μη ασκηθείσα)

Στα ένδικα μέσα έχουμε μόνο **κατάθεση με αυτοτελές δικόγραφο**

Στα ένδικα μέσα, όχι για τους πρόσθετους λόγους και όχι για την παρέμβαση, ασκούνται στο δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση (οι πρόσυετοι λόγοι κατατίθενται στη γραμματεία του δικαστηρίου που δικάζεται η απόφαση)

Η αντέφεση είναι ιδιόμορφο ένδικο βοήθημα και ασκείται στην γραμματεία του εφετείου

Θετική -αποθετική ζημία —> αναγκαίως συνεχόμενα κεφάλαια

Αγωγή -ανταγωγή —> αναγκαίως συνεχόμενα μόνο αν η μια αποκλείει την άλλη

Μετά την κατάθεση, —> Σύνταξη έκθεση κατάθεσης του ενδίκου μέσου —> η ημερομηνία αυτή κρίνει το αν θα ασκηθεί εμπρόθεσμα ή εκπρόθεσμα η έφεση
Στη συνέχεια παίρνει κανείς κυρωμένο αντίγραφο του ενδίκου μέσου και παίρνει ημέρα δικασίμου.

Ο αντιδίκος πρέπει να κλητευθεί μέσα σε 30 μέρες από τη σύνταξη της έκθεσης.

Προθεσμίες

Γνήσιες και αυτές που δεν είναι προθεσμίες αλλά το ανώτερο όριο που μπορεί να ασκηθεί ένα ένδικο μέσο και τις λέμε καταχρηστικές

Γνήσιες —> όποτε έχω επίδοση της απόφασης μιλάμε για γνήσιες προθεσμίες

Καταχρηστικές —> όταν δεν έχουμε επίδοση της απόφασης

Κάθε ένδικο μέσο έχει τις δικές του προθεσμίες —> συνήθως 30 μέρες από την επίδοση

Η γνήσια ξεκινά να τρέχει από την επόμενη της επίδοσης, η γνήσια προθεσμία τρέχει για όλους (και για αυτόν που άσκησε επίδοση και του αντιδίκου του)

Στις διακοπές του Αυγούστου δεν τρέχουν οι προθεσμίες για τις γνήσιες —> αν επιδώσω απόφαση στις 30 Ιουλίου και ο αντιδίκος έχει κατοικία Ελλάδα, τότε είναι η τελευταία προθεσμία για να ασκήσω έφεση; 29 Σεπτεμβρίου

Στις καταχρηστικές που είναι συνήθως δύο χρόνια —> συνυπολογίζεται και ο Αύγουστος

Γνήσιες προθεσμίες —>

Η έφεση έχει 30 μέρες προθεσμία και η αναίρεση 30 μέρες —> δεν τρέχουν ταυτόχρονα, έχω δηλαδή 60 μέρες για αναίρεση

15 μέρες γνήσια προθεσμία για άσκηση ανακοπής ερημοδικίας και 30 μέρες για άσκηση εφέσεως —> αυτές οι προθεσμίες τρέχουν ταυτόχρονα!

Αν περάσουν οι προθεσμίες για ανακοπή και έφεση —> τελεσιδικία απόφασης // αν όμως έχω ερήμην απόφαση και δεν επιδοθεί —> δεν τελεσιδικεί (δηλαδή δεν έχω καταχρηστική προθεσμία για ερήμην αποφάσεις που δεν έχουν επιδοθεί)

Γιατί δεν υπάρχει καταχρηστική προθεσμία για την ανακοπή ερημοδικίας; Θα παραβλάπτονταν το δικαίωμα ακροάσεως του ερημοδικασθέντα

Προσοχή! Όταν λέμε ανακοπή ερημοδικίας —> δεν κλητεύθηκε νόμιμα με το εισαγωγικό δικόγραφο της πρωτοβάθμιας (αρ. 501ΚΠολ)// εδώ, εννοούμε επίδοση απόφασης της ερήμην δίκης

Καταχρηστικές προθεσμίες —> είναι ένα ανώτατο όριο μέσα στο οποίο μπορεί να ασκηθεί ένα ένδικο μέσο εφόσον δεν έχει επιδοθεί η απόφαση

Έφεση —> δύο χρόνια

Αναίρεση —> δύο χρόνια

Οι προθεσμίες έφεσης και αναίρεσης δεν συντρέχουν, είναι 2+2

14 Οκτωβρίου του 2022 δημοσιεύτηκε η απόφαση. Ποτε τελεσιδικεί; Αν είναι ερήμην και δεν επιδόθηκε —> ποτέ// αν δεν είναι —> 15 Οκτωβρίου 2024

Δεν υπάρχει καταχρηστική προθεσμία για ανακοπή ερημοδικίας !

Αναίρεση

Ο,τι ισχύει στην έφεση ισχύει και στην αναίρεση

Προυποθέσεις παραδεκτού του ενδίκου μέρους της αναίρεσης:

- A) **Εμπρόθεσμο** (30 μέρες / 2ετία)
- B) **Οριστική και τελεσίδικη απόφαση**, κατά το χρόνο ασκήσεως του ενδίκου μέσου [δηλ. Χρόνος κατάθεσης του ενδίκου μέσου] (αφού πρόκειται για έκτακτο μη ανασταλτικό ένδικο μέσο)
- Γ) Η **νομιμοποίηση** και το **έννομο συμφέρον** του αναιρεσίοντος πρέπει να υπάρχουν τόσο κατά το χρόνο ασκήσεως όσο και κατά το χρόνο συζήτησεως
- Δ) **Παράβολο** αναίρεσης αρ 455ΚΠολ(στο εφετείο είναι 450 ευρώ —> σε κάθε δικαστήριο Διαφορετικό
- E) **Συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο**, πρέπει να υπάρχει όταν πας να υποστηρίξεις την αναίρεση

Ποιες αποφάσεις δεν υπόκειται σε αναίρεση;

1. Η απόφαση για την αναγνώριση των δικαιούχων αποζημίωσης από αναγκαστική απαλλοτρίωση
2. Η απόφαση ως προς τα έξοδα μόνη της (το ίδιο και σε έφεση) // απόφαση για άρση της αφάνειας
3. Όλες οι μη οριστικές ή εν μέρει οριστικές αποφάσεις [πχ απόφαση που κυρήσσει απαράδεκτη τη συζήτηση]
4. Επί αναγκαστικής ομοδικίας, η απόφαση που δεν έχει καταστεί τελεσίδικη ως προς όλους τους αναγκαίους ομοδίκους —> αντίθετα, επί απλής ομοδικίας, η οριστική απόφαση που εκδίδεται για έναν εκ των απλών ομοδίκων, περατώνει τη δίκη ως προς αυτόν, επομένως υπόκειται σε έφεση, και εφόσον καθίσταται αυτοτελώς τελεσίδικη, συμπροσβάλλεται παραδεκτά με αναίρεση [πχ κληρονόμοι σε αγωγή εναντίον τους (απλή), συνοφειλέτες εις ολόκληρον σε αγωγή εξ' αδικοπραξίας (απλή), εναγόμενοι σε διεκδικητική ή αναγνωριστική αγωγή επί κυριότητας (απλή) —> η απόφαση σε κάποιον από αυτός περατώνει τη δίκη, γίνεται τελεσίδικη και υπόκειται σε αναίρεση]. Αντίθετα, στην αναγκαστική ομοδικίας, η απόφαση πρέπει να έχει καταστεί τελεσίδικη ως προς όλους

Η ερήμην οριστική απόφαση του εφετείου, πότε υπόκειται σε αναίρεση; Αν ασκηθεί ανακοπή ερημοδικίας και απορριφθεί

Επί ερημοδικίας του εκκαλούντος —> αν η έφεση είναι παραδεκτή, απορρίπτεται κατ'ουσίαν η έφεση —> συνέπειες: έχουμε τελεσιδικία και έχουμε εκτελεστό τίτλο, άρα αναγκαστική εκτέλεση

Απορριψη έφεσης για τυπικό λόγο —> απορρίπτεται ως εκπρόθεσμη, αναίρεση μόνο ως προς το τυπικό θέμα αλλά και κατά της απόφασης του πρώτου βαθμού για ουσιαστικό λόγο

Αναίρεση επί αντικειμενικής σώρευσης αιτήσεων παροχής έννομης προστασίας

Αρ. 553ΚΠολ

Αν έχω οριστική απόφαση για έναν εκ των απλών ομοδίκων και για όλους τους άλλους όχι Επιτρέπεται η αυτοτελής προσβολή με αναίρεση της απόφασης ως προς μια από τις σωρευόμενες αιτήσεις εφόσον δεν υπάρχει σχέση εξάρτησης μεταξύ τους (πχ σχέση εξάρτησης - προδικαστικότητα// με οριστική διάταξη γίνεται δεκτή η αγωγή για την αναγνώριση της ακυρότητας μιας δικαιοπραξίας, χωρίς να υπάρχει οριστική κρίση ως προς τη σωρευόμενη αγωγή αποζημίωσης —> δεν υπόκειται σε αναίρεση, υπάρχει σχέση εξάρτησης - η αξίωση της αποζημίωσης έχει ως αναγκαία προϋπόθεση την αναγνώριση προηγούμενης της ακυρότητας

Απαράδεκτο άσκησης δεύτερης αναίρεσης

Η κρατούσα θέση: Ακόμη και αν απορριφθεί ως απαράδεκτη μια έφεση, ισχύει ο κανόνας του απαράδεκτου της αναίρεσης

Εξαιρέσεις: Αν παραιτηθώ από την έφεση και έχω προθεσμία —> μπορώ να ασκήσω έφεση // το ίδιο και με την αναίρεση

Αν έχει ασκηθεί η έφεση/ αναίρεση πριν έχουμε τελεσίδικη απόφαση —> μπορώ να ασκήσω

Επί απλής ομοδικίας —> όταν η αναίρεση ασκείται από διαφορετικό ή κατά διαφορετικών απλών ομοδίκων

Επί αναγκαστικής ομοδικίας —> κατά κρατούσα θέση δικαιολογείται έννομο συμφέρον για την άσκηση αυτοτελώς ενδίκου μέσου από άλλο αναγκαίο ομόδικο, όταν προβάλλονται διαφορετικοί από τους υπόλοιπους ομοδίκους λόγοι (ή καταθέτει προτάσεις ή ασκεί δικό του βοήθημα)

{Αν είμαι αναγκαίος ομόδικος και δεν έχω καταθέσει προτάσεις στο εφετείο, ούτε έχω ασκήσει έφεση, μπορώ να ασκήσω αναίρεση; —> θεωρία: από τη στιγμή που καλυπτόμαστε από το δεδικασμένο, μπορούμε να ασκήσουμε αναίρεση // νομολογία: η ιδιότητα του διαδίκου είναι τυπική, άρα αν δεν έχει καταστεί διάδικος δεν νομιμοποιείται να ασκήσει αναίρεση}

Αναίρεση υπέρ του νόμου (αρ. 557ΚΠολ)

Έννομο συμφέρον = άρση βλάβης

-Απορρίπτεται η αγωγή ως αόριστη. Τελεσιδικία απόφασης. Έχω έννομο συμφέρον να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμη η αγωγή; Έννομο συμφέρον, τόσο κατά την άσκηση όσο και κατά τη συζήτηση. // αν απορριφθεί για διαδικαστική προϋπόθεση, υπάρχει έννομο συμφέρον άσκησης ενδίκου μέσου; Καταρχήν όχι.

-Αναγκαστική ομοδικία (πχ δικαστική διανομή ακινήτου). Δεν κλητεύεται κάποιος αναγκαίος ομόδικος στη συζήτηση, άρα απαράδεκτο της συζήτησης. Αν είναι απλή ομοδικία —> αρ. 576

-Απόφαση πρωτοβαθμίου δικαστηρίου. Ο Α είναι ενάγων και Β, Γ απλοί ομόδικοι, συνοφειλέτες εις ολόκληρον. Ως προς τον Β επιδικάζει 100.000 ευρώ. Ως προς τον Γ διατάζει πραγματογνωμοσύνη. Ποιος μπορεί να ασκήσει έφεση; Ο Β γιατί είναι οριστική απόφαση. Ο Γ δεν μπορεί να ασκήσει γιατί δεν έχει οριστική απόφαση. Ο Α μπορεί μόνο κατά του Β, γιατί μόνο αυτός έχει οριστική απόφαση

4/4/2022

Διάκριση πραγματικού και νομικού ζητήματος στην αναίρεση (+ eclass “Το απαράδεκτο στην αναιρετική δίκη»)

Αρ. 561 παρ. 1 —> η προσβαλλόμενη απόφαση δεν πλήττεται κατά την εκτίμηση των αποδείξεων. Ο λόγος της ελεύθερης εκτίμησης των αποδείξεων, είναι λόγος έφεσης αλλά όχι αναίρεσης —> άρα απαράδεκτο αναιρετικού ελέγχου επί **πραγματικών/οντολογικών ζητημάτων**, ενώ το **νομικό/αξιολογικό/δεοντολογικό ζήτημα** ελέγχεται αναιρετικά

Πχ διαζύγιο (ισχυρός κλονισμός = νομική έννοια = ελέγχεται, το αν όμως φταίει η πεθερά του ή η πεθερά της, είναι πραγματικό ζήτημα και δεν ελέγχεται)

Δικαιοπραξία (εικονικότητα = δεν ελέγχεται // το αν υποκρύπτεται δωρεά = νομικό ζήτημα, ελέγχεται)

Τι ελέγχονται αναιρετικά ευθέως και εκ πλαγίου:

1. Ο νομικός χαρακτηρισμός των πραγματικών γεγονότων (και της έννομης σχέσης)
2. Η υπαγωγή στις νομικές έννοιες (=των πραγματικών περιστατικών στον κανόνα δικαίου)
3. Η έλλειψη προσφυγής στους σημαντικούς ερμηνευτικούς κανόνες του 179, 200ΑΚ
4. Το διαπιστωμένο κενό ή η ασάφεια στην καταγραφή των πραγματικών περιστατικών που διαπιστώθηκαν για το σκοπό της ερμηνείας και τα οποία στήριζαν την εκάστοτε ερμηνευτική εκδοχή
5. Η εξειδίκευση των αόριστων νομικών εννοιών (πχ δημόσια τάξη, αμέλεια, ανωτέρα βία, καλή πίστη, «εύλογη χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης και ψυχικής οδύνης» = μπορεί να είναι αόριστη αλλά μπορεί και όχι — αν κάτι δεν είναι αόριστη νομική έννοια και δεν το εντάξω εκεί, δεν ελέγχεται αναιρετικά, αλλά ελέγχεται περιορισμένα λόγω της παραβίασης της αρχής αναλογικότητας κτλ). Τα ακραία όρια νομικών εννοιών που δεν χαρακτηρίζονται ως αόριστες νομικές έννοιες
6. Όταν υπάρχει ένα αποδεικτικό στοιχείο που αν λαμβανόταν υπόψη θα άλλαζε το αποτέλεσμα και αν δεν καθίσταται αδίστακτα βέβαιο ότι το έλαβε υπόψη το δικαστήριο της ουσίας (ο κανόνας είναι ότι τα αποδεικτικά μέσα δεν ελέγχονται αναιρετικά)

Όπου υπάρχει υπαγωγή στις προϋποθέσεις του πραγματικού του κανόνα δικαίου, υπάρχει αναιρετικός έλεγχος

Κρίσεις περί τα πράγματα - νομικά ανέλεγκτα:

- Εικονικότητα —> πραγματικό, δεν ελέγχεται
- Κρίση περί τα πράγματα —> πραγματικό, δεν ελέγχεται
- Δυσαναλογία νομική παροχής και αντιπαροχής —> νομικό ζήτημα άρα ελέγχεται
- Κρίσης της ωριμότητας του τέκνου για το δικαίωμα ακρόασης του παιδιού —> πραγματικό, δεν ελέγχεται
- Όλα τα αποδεικτικά της δίκης —> πραγματικό, δεν ελέγχεται
- Όλα τα διαδικαστικά ζήτημα, δικαστικά έξοδα —> δεν ελέγχονται
- Κρίσιμο έγγραφο στην αναψηλάφηση —> δεν ελέγχεται
- Η παραχρήμα απόδειξη ως προς τους νέους ισχυρισμούς κατά 527ΚΠολ —> όχι έλεγχος (το υπόλοιπο 527ΚΠολ ελέγχεται)

Αόριστες νομικές έννοιες —>

Συνήθως είναι κανονιστικές

ΑΚ1519 —> ελέγχεται αναιρετικά γιατί είναι αόριστη νομική έννοια

Το αν ελέγχεται κάτι αναιρετικά ή όχι είναι κρίσιμο

Υπάρχουν νομικές έννοιες που δεν γεννήθηκαν αόριστες αλλά έγιναν —> πχ κατοικία, οικογένεια —> πλέον η οικογένεια είναι πιο αόριστη έννοια (πχ άτομα ίδιου φύλου) // για τη δικαιοδοσία μια κύρια κατοικία υπάρχει, ακόμη και αν υπάρχει εξοχική κατοικία)

Μια ορισμένη νομική έννοια —> έχει στοιχεία αόριστης νομικής έννοιας

Αρα, αυτές οι έννοιες λόγω της εξέλιξής τους, ελέγχονται αναιρετικά

Από σημειώσεις στο e-class —>

3.12 Ο τρόπος που επιλέχθηκε από την πλειοψηφία στην απόφαση της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου υπ.

Από σημειώσεις στο e-class —>

3.12 Ο τρόπος που επιλέχθηκε από την πλειοψηφία στην απόφαση της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου υπ. αριθ. 9/2015 και που ακολουθείται έκτοτε από τη νομολογία δεν είναι αυτός του πλήρους αναιρετικού ελέγχου της ορθότητας της ερμηνευτικής εξειδίκευσης της διάταξης του άρθρου ΑΚ 932, δηλαδή της ευθείας ή εκ πλαγίου παραβίασης καθ' αυτής της διάταξης του άρθρου ΑΚ 932, αλλά ένας πιο περιορισμένος έλεγχος κατά βάση ακραίων ορίων της διακριτικής ευχέρειας του δικαστηρίου της ουσίας. Πιο συγκεκριμένα, η αρχή της αναλογικότητας, που είναι, σύμφωνα με το ίδιο το γράμμα της διάταξης του άρθρου 25 παρ. 1 του Συντάγματος, ένας συνταγματικός περιορισμός στους περιορισμούς (των δικαιωμάτων του ανθρώπου), λειτουργεί ως γενική αρχή του δικαίου, επιτάσσοντας τη μη υπέρβαση των ακραίων ορίων της διακριτικής ευχέρειας του δικαστηρίου της ουσίας όταν αυτό προσδιορίζει, ύστερα από εκτίμηση πραγματικών γεγονότων - κατ' αρχήν, επομένως, αναιρετικά ανέλεγκτα αφού το 'εύλογο' δεν αποτελεί νομική έννοια - το ποσό της εύλογης χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης. Κατ' επιτρεπτή απλούστευση, το 'εύλογο' δεν ελέγχεται αναιρετικά, το 'ακραία δυσανάλογο', η «δυσαναλογία μέσου προς σκοπό», ελέγχονται. Έτσι, σύμφωνα πάντα με την απόφαση υπ. αριθ. 9/2015 της Ολομέλειας, η έννομη συνέπεια «πρέπει να τελεί σε σχέση ανεκτής αναλογίας προς το αντίστοιχο πραγματικό, δηλαδή να μην υπερβαίνει τα όρια όπως διαγράφονται από τα δεδομένα της κοινής πείρας και της κοινής περί δικαίου συνείδησης σε ορισμένο τόπο και χρόνο όπως αποτυπώνονται με τη συνήθη πρακτική των δικαστηρίων».

12/4/2022

-Μπορώ να ερημοδικαστώ στο δεύτερο βαθμό;

Ναι, μπορώ να μην καταθέσω προτάσεις ως εκκαλών

Αν δεν έχω καταθέσει προτάσεις αλλά έχω ασκήσει έφεση, 40 μέρες μετά την απόφαση;

Απαράδεκτη, γιατί άσκησα μετά από 30 μέρες (υπερισχύει το απαράδεκτο της μη κατάθεσης προτάσεων). Μπορώ να ασκήσω αναίρεση στην απόφαση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου μόνο για το δικονομικό ζήτημα του απαράδεκτου. Μπορώ επίσης να ασκήσω αναίρεση για δευτεροβάθμια για τα λοιπά ζητήματα.

*Ερήμην απόφαση δευτεροβάθμιου —> πρέπει να επιδοθεί για να είναι εκτελεστός τίτλος, γιατί δεν υπάρχει καταχρηστική προθεσμία ανακοπή ερημοδικίας. Όσο δεν έχω εκτελεστό τίτλο, δεν υπάρχει τελεσιδικία. (Αν στο διάστημα που δεν έχει εκτελεστό τίτλο, ασκήσει ο καθ' ου αναγκαστική εκτέλεση —> αρ. 933ΚΠολ)

Αν απορριφθεί η ανακοπή ερημοδικίας —> μπορώ να ασκήσω αναίρεση και θεωρείται ότι συμπεροβάλλεται και η απόφαση

-Οριστική και τελεσιδική απόφαση του δευτεροβάθμιου ο ένας και μη οριστική για τους λοιπούς (στην απλή ομοδικία); Μπορεί να ασκηθεί για την οριστική απόφαση αναίρεση

-Στην αναγκαστική; Θα πρέπει να εκδοθεί απόφαση για όλους για να ασκηθεί αναίρεση

!Στην αναίρεση κλητεύονται όλοι!

Λόγοι αναίρεσης Αρ. 559 + 560ΚΠολ (βλέπε e-class «Αναίρεση»)

Ειρηνοδικείο — Πρωτοδικείο —> αρ. 560ΚΠολ

Πρωτοδικείο — Εφετείο —> αρ. 559ΚΠολ

Αρ. 559: (κάποιοι λόγοι του αρ. 559, δεν υπάρχουν στο αρ. 560ΚΠολ)

Από τους 20 λόγους του 559, οι 18 είναι δικονομικοί

Αριθμός 1 —> παράβαση ουσιαστικών κανόνων - ουσιαστικός λόγος

Αριθμός 19 —> μεικτός λόγος - έλλειψη νόμιμης βάσης

Αν αναίρεθεί η απόφαση —> ξαναδικάζεται στο εφετείο

Η εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων —> δεν είναι λόγος αναίρεσης, γιατί ο ΑΠ δεν είναι δικαστήριο της ουσίας (απαράδεκτο του λόγου)

Αρ.559 αριθμός 1 —>

Παραβίαση κανόνος ουσιαστικού δικαίου. Εμπίπτει εδώ:

-Παράβαση ευρωπαϊκού δικαίου (ουσιαστικό)

-Νομική αοριστία

-Εσφαλμένη υπαγωγή στον κανόνα δικαίου [κάθε **πραγματικό περιστατικό** που υπάγεται στο πραγματικό του κανόνα δικαίου]

-ΑΚ173/ΑΚ200 —> αληθινή βούληση των μερών/ καλή πίστη: για να χρησιμοποιήσει το δικαστήριο τους ερμηνευτικούς κανόνες πρέπει να διαπιστώσει ασάφεια-κενό. Αν το δικαστήριο διαπιστώσει κενό και δεν χρησιμοποιήσει τα εργαλεία αυτά, δηλαδή αν δεν προκύπτει από την απόφαση ότι τα χρησιμοποίησε —> παραβιάζει το ουσιαστικό δίκαιο // αλλά αν δεν μπορώ να ελέγξω αν υπήρχε κενό/ ασάφεια —> αρ. 559 αριθμός 19ΚΠολ (έλλειψη νόμιμης βάσης, δηλ. αδυναμία ελέγχου των πραγματικών περιστατικών, οι αιτιολογίες ανύπαρκτες)

[ευθεία εκ του νόμου παραβίαση]

Αρ. 559 αριθμός 2,3 —>

Αμεροληψία του δικαστή

Αρ. 559 αριθμός 4 —>

Ελλειψη δικαιοδοσίας

-Θετική υπέρβαση δικαιοδοσίας ανήκει σε αυτό το λόγο

Αλλά, αν είχε το δικαστήριο δικαιοδοσία και δεν δίκασε/απαραδέκτως απέρριψε τη δικαιοδοσία του —> αριθμός 14

Αρ. 559 αριθμός 5 —>

Καθ' ύλην αρμοδιότητα

Η κατά τόπον αρμοδιότητα και η μη προσήκουσα διαδικασία δεν ελέγχεται με τον αριθμό 4 —> ελέγχεται με τον αριθμό 14

Αρ. 559 αριθμός 6 —>

Παράνομη ερημοδικία

Η ερημοδικία είναι ένας ισχυρισμός αλλά είναι και ένδικο μέσο

-Παράνομη ερημοδικία στο δεύτερο βαθμό και το δικαστήριο αγνοεί τον ισχυρισμό —> εδώ είναι αριθμός 8 γιατί το δικαστήριο αγνόησε τον ισχυρισμό μου (παραβιάζεται η αρχή της συζήτησης)

-Απαραδέκτη απόρριψη αιτιολογημένης ερημοδικίας από το δικαστήριο —> αριθμός 14

-Ανακοπή ερημοδικίας απορρίπτεται γιατί δεν υπάρχει ανωτέρα βία —> αριθμός 1 (διάταξη ουσιαστικού δικαίου η ανωτέρα βία) [ευθεία εκ του νόμου παραβίαση]

Αρα στον αριθμό 6 ανήκει:

-Παράνομη ερημοδικία στον πρώτο βαθμό, δηλ. Αναίρεση κατά πρωτόδικης απόφασης που απέρριψε την ανακοπή ερημοδικίας —> αριθμός 6

Αρ. 559 αριθμός 8 —>

Πράγμα = αυτοτελής πραγματικός ισχυρισμός

Ο μη αυτοτελής πραγματικός ισχυρισμός δεν ελέγχεται αναιρετικά

Αναιρετικά ελέγχονται οι λόγοι έφεσης, οι λόγοι ανακοπής, οι ενστάσεις, οι λόγοι αντέφεσης, οι αντενστάσεις (Προσοχή! η άρνηση δεν είναι αυτοτελής πραγματικός ισχυρισμός - δεν ελέγχεται αναιρετικά)

Αρ. 559 αριθμός 9 —>

Αρνησιδικία - αρχή της διαθέσεως

Ο,τι δεν είναι «πραγμα» , είναι αίτημα

Αρ. 559 αριθμός 11 —>

Η εκτίμηση των αποδείξεων δεν είναι λόγος αναίρεσης

Όταν υπάρχει ένα αποδεικτικό μέσο που έχει ουσιώδη επιρροή στην έκβαση της δίκης και δεν καθίσταται αδιστάκτως βέβαιο ότι λήφθηκε υπόψη, τότε μπορεί να ασκηθεί αναίρεση (υπό Γ)

A. Παράνομα αποδεικτικά μέσα (μόνο οι ένορκες βεβαιώσεις τις ίδιες δίκης θέλουν ειδική μνεία - δε χρειάζεται να γράψει ο δικαστής γιατί έλαβε υπόψη τα συγκεκριμένα αποδεικτικά μέσα)

B. Λήψη υπόψη αποδεικτικών που δεν προσκομίστηκαν

Γ. Μη λήψη υπόψη αποδεικτικών που προσκομίστηκαν

Αρ. 559 αριθμός 16 —>

Το δεδικασμένο ελέγχεται στον ΑΠ πλέον (με το νέο νόμο)

Αρ. 559 αριθμός 20 —>

Παραμόρφωση περιεχομένου εγγράφου

Αρ. 559 αριθμός 19 —>

Ελλειψη νόμιμης βάσης / αναφέρεται στις αιτιολογίες που έχουν να κάνουν με την ελάχιστη πρόταση / έχει να κάνει με τις ουσιαστικό ζήτημα / αντιφατικές αιτιολογίες ή καθόλου αιτιολογίες [εκ πλαγίου παραβίαση του ουσιαστικού δικαίου]

Μεικτός λόγος αναίρεσης —> μπορεί να αφορά σε παραβίαση ουσιώδους κανόνα δικαίου

Η περιγραφή στην ελάχισσυνα $\rightarrow$ το αποτέλεσμα της περιγραφής μπορεί να αποτελέσει λόγο
αναίρεσης

9/5/2022

Αναψηλάφηση

Στην αστική δίκη δεν είναι επανάληψη της δίκης όπως στην ποινική
Ο πρακτικός τρόπος διάσπασης του δεδικασμένου είναι η αναίρεση

[πριν απορριφθεί η έφεση ως ανυποστήρικτη λόγω ερημοδικίας, πρέπει να γίνει κρίση του παραδεκτού]

Εκτακτο μη ανασταλτικό ένδικο μέσο που ασκείται κατά τελεσίδικων αποφάσεων
Δεν έχει μεταβιβαστικό αποτέλεσμα (=δεν μεταβιβάζεται σε ιεραρχικά ανώτερο δικαστήριο)
Με την αναψηλάφηση επιδιώκεται τόσο η εξαφάνιση όσο και η εκ νέου συζήτηση της απόφασης

Δεν έχει κατά κανόνα ανασταλτικό αποτέλεσμα —> σε ορισμένες περιπτώσεις έχει (μερικές φορές ο νόμος απαιτεί το αμετάκλητο) [σχέσεις γονέων και τέκνων, οικογενειακές σχέσεις, προσημέωση υποθήκης και προσβολή του εγγράφου ως πλαστό]

-Ποιες αποφάσεις προσβάλλονται με αναψηλάφηση; Όλες, του ΑΠ μόνο αν δικάσει κατ' ουσία. (υποχρεωτικά στην «|δεύτερη» αναίρεση και στην πρώτη αναίρεση πολύ σπάνια) Δεν προσβάλλονται με αναψηλάφηση οι αποφάσεις των ασφαλιστικών μέτρων

Σχέση αναψηλάφησης και ανακοπής ερημοδικίας: μπορούν να ασκηθούν παράλληλα —> αρ. 540ΚΠολ [ο ίδιος κανόνας ισχύει στην αναίρεση]

Το αίτημα στα ένδικα μέσα συμπεριλαμβανομένης και της αντέφεσης είναι η εξαφάνιση της απόφασης —> για αυτό αν κάποιο μέσο γίνει δεκτό, η παράλληλη άσκηση κάποιου άλλου μπορεί να καταστεί άνευ αντικειμένου

Στην αναψηλάφηση είναι 10 οι λόγοι —> αρ. 544ΚΠολ

Κυριότεροι λόγοι:

Αριθμός 1 —> πρέπει να συγκρούονται τα διατακτικά των αποφάσεων έστω και εν μέρει.

Κατά κρατούσα γνώμη, εξαφανίζεται η τελευταία απόφαση.

Αριθμός 6 —> ψευδή αποδεικτικά μέσα που έχουν αναγνωριστεί έτσι με αμετάκλητη απόφαση ποινικού δικαστηρίου [προσοχή! Όχι παράνομα — είναι λόγος αναίρεσης]. Δεν έχει σημασία αν το ποινικό δικαστήριο καταδίκασε τον κατηγορούμενο —> κατά κρατούσα γνώμη, χρειάζεται απλά αναγνώριση από το ποινικό δικαστήριο

Αριθμός 7 —> νέο κρίσιμο έγγραφο που παρέχει **άμεση** και **πλήρη** απόδειξη ουσιώδους πραγματικού ισχυρισμού (όχι έμμεση απόδειξη, όχι δικαστικά τεκμήρια, όχι αρχή έγγραφης απόδειξης). Ο διάδικος δεν μπορούσε εγκαίρως να το προσκομίσει είτε από ανωτέρα βία είτε επειδή το κατακράτησε ο αντίδικος του ή τρίτος.

Ο όρος ανωτέρα βία ερμηνεύεται ευρύτατα, το **ανυπαίτιο** είναι κρίσιμο (αρκεί ο διάδικος να αγνοούσε χωρίς να έχει υπαιτιότητα την ύπαρξη του εγγράφου ή ενδεχομένως αγνοούσε το περιεχόμενου του εγγράφου ή είχε αποσπασματική γνώση)

Υπάρχει η γνήσια προθεσμία —> 60 μέρες (αρ. 545 παρ. 1ΚΠολ)

Υπάρχει και η καταχρηστική προθεσμία —> 3 έτη (αρ. 545 παρ. 5ΚΠολ)

-Αν το έγγραφο βρεθεί μετά την παρέλευση της τριετίας ισχύει ή όχι;

-Αν εκδοθεί η αμετάκλητη απόφαση του ποινικού δικαστηρίου μετά την τριετία, τι γίνεται;

Εδώ ισχύει η προθεσμία του αρ. 545 παρ. 5 εδ. Β'

ρους καταργήσεως αυτών) δεν ισχύει για την περίπτωση του άρθρου 544 § 6 ΚΠολΔ (της ψευδορκίας και της πλαστογραφίας) η κατά το άρθρο 545 § 5 εδ. α ΚΠολΔ τριετής προθεσμία αναψηλάφησης από τη δημοσίευση της προσβαλλόμενης τελεσίδικης ή ανέκκλητης απόφασης, αλλά εφαρμόζεται η ειδική διάταξη του δευτέρου εδαφίου της ίδιας παραγράφου, σύμφωνα με την οποία χορηγείται ουσιαστικά ενιαύσια προθεσμία για την αναψηλάφηση και έτσι καθίσταται αυτή παραδεκτή, εφόσον δεν παρήλθε έτος από την δημοσίευση της αμετάκλητης απόφασης ποινικού ή του πολιτικού δικαστηρίου. Η εξαιρετική αυτή ρύθμι-

Πρακτικά:

Α. Ο πωλητής Α μου πούλησε ένα διαμέρισμα με πραγματικά ελαττώματα. Ο Β ασκεί αγωγή και τελεσίδικα κερδίζει στο πρώτο δικαστήριο. Πρόκειται για αγωγή αποζημίωσης. Ο Β επικαλείται απάτη για την πρώτη απόφαση. Τελεσίδικα απορρίπτεται η αποζημιωτική αγωγή γιατί το δικαστήριο δεν διαπίστωσε απάτη στο δεύτερο δικαστήριο. Λόγος αναψηλάφησης, αρ. 544ΚΠολ αριθμός 1, θα γίνει δεκτή;

Απάντηση: Χρειάζομαι αντιφατικά διατακτικά —> εν προκειμένω, δεν αντιφάσκουν τα διατακτικά.

1η άποψη: Η απάτη είναι πραγματικό γεγονός //

2η άποψη: η ακύρωση λόγω απάτης αποτελεί προδικαστικό ζήτημα για τη δεύτερη αγωγή (το διατακτικό της δεύτερης αναφέρεται στην αγωγή αποζημίωσης και όχι στην ακύρωση λόγω πλάνης)

—> απορρίπτεται η αναψηλάφηση

Β. Διατροφή — βρίσκει ο σύζυγος μετά την τελεσίδικη απόφαση επί διατροφής, έγγραφο ότι το παιδί του πάει σε δημόσιο και σε ιδιωτικό σχολείο. Αναψηλάφηση με τον αριθμό 7;

Απάντηση: Δεν προκύπτει από το έγγραφο πλήρης απόδειξη —> το ύψος διατροφής του ανηλίκου δεν εξαντλείται στα έξοδα εκπαίδευσης και επίσης ο γονιός του που δεν γνωρίζει σε ποιο σχολείο πηγαίνει το παιδί του δεν έχει καταβάλει τη δέουσα επιμέλεια —> απορρίπτεται η αναψηλάφηση

Γ. Αυτοκινητιστικό Αθήνα —> φταίει ο Α, μετά την τελεσιδικία της απόφασης βρίσκω και επικαλούμαι αεροπορικό εισιτήριο στη Θεσσαλονίκη. Αναψηλάφηση με τον αριθμό 7 είναι δυνατή;

Απάντηση: Δεν μπορεί να αγνοεί δικό του εισιτήριο (δεν υπάρχει ανυπαίτιο), δεν παρέχεται πλήρης απόδειξη αλλά έμμεση εκ του εγγράφου απόδειξη —> απορρίπτεται η αναψηλάφηση

Κατάσχεση εις χείρας τρίτου

1

ΚΑΤΑΣΧΕΣΗ ΣΤΑ ΧΕΙΑ ΤΡΙΤΟΥ

Εισαγωγικές σημειώσεις για τους φοιτητές της Νομικής Σχολής Αθηνών

Εξωδικαστική διαδικασία.

Έμμεση αναγκαστική εκτέλεση.

Σύστημα πολλαπλών κατασχέσεων. Επιτρέπεται και εδώ η δυνατότητα επανειλημμένων κατασχέσεων της ίδιας απαίτησης από περισσότερους δανειστές ή από τον ίδιο δανειστή για διαφορετικές αξιώσεις. Δεν γίνεται δεκτή εν προκειμένω η αναγγελία δανειστών, όπως ισχύει στις κατασχέσεις κινητών και ακινήτων. Αν έτερος δανειστής δεν έχει εκτελεστό τίτλο ή τίτλο για επιβολή συντηρητικής κατάσχεσης, έχει μόνο τη δυνατότητα εδώ, για την είσοδό του στη διαδικασία (ελλείψει δυνατότητας αναγγελίας του), να ζητήσει προσωρινή διαταγή. Η προσωρινή διαταγή, αν και δεν εμποδίζει την κατάσχεση, αναγκαστική ή συντηρητική, από άλλο δανειστή, επιφέρει πάντως με την επίδοσή της στον τρίτο δέσμευση του περιουσιακού στοιχείου, αδυναμία δηλαδή αποδόσεώς του. Ο τρίτος έχει υποχρέωση μη αποδόσεως, ενώ ο οφειλέτης καθ' ου η εκτέλεση στερείται την εξουσία διαθέσεως.

Απαραίτητη η τήρηση προδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης. Δηλαδή, απαραίτητη η επίδοση επιταγής για εκτέλεση του άρθρου 924, η οποία δεν υποκαθίσταται από τις επιδόσεις του κατασχετηρίου του άρθρου 983, και η πάροδος της προθεσμίας του άρθρου 926. Στη συντηρητική κατάσχεση δεν έχουμε προδικασία.

Ο δανειστής πρέπει να έχει εκτελεστό τίτλο. Αρκεί και προσωρινώς εκτελεστή απόφαση. Όχι όμως προσωρινή διαταγή. Η προσωρινή διαταγή δεν δημιουργεί υποχρέωση του τρίτου να προβεί σε δήλωση. Επιφέρει πάντως τα ίδια αποτελέσματα που έχει και η συντηρητική κατάσχεση (άρθρο 715). Τη συνέπεια ότι δεν αρκεί η προσωρινή διαταγή ως τίτλος την απαγγέλει εμμέσως ως προς την κατάσχεση τραπεζικών καταθέσεων η διάταξη του άρθρου 983 παρ. 5: το απόρρητο των καταθέσεων αίρεται μόνο έναντι του δανειστή που έχει δικαίωμα κατάσχεσης.

Η απαίτηση μπορεί να είναι και μελλοντική (μη εκκαθαρισμένη) εφόσον προσδιορίζεται αυτή κατά το είδος της και το πρόσωπο του οφειλέτη (π.χ. διανομή μερίσματος μετοχών, η μέλλουσα να λήξει προθεσμιακή κατάθεση σε λογαριασμό που κατασχέθηκε). Πρέπει να αναφέρεται στο κατασχετήριο η υφιστάμενη κατά το χρόνο

επιβολής της κατάσχεσης παραγωγική αιτία, η έννομη δηλαδή σχέση (εντολή, μίσθωση, εταιρία, παρακαταθήκη, χρησιδάνειο). Αν απαίτηση από αντιπαροχή, τότε εφαρμόζεται η κατάσχεση ειδικών περιουσιακών στοιχείων (1022 επ. ΚΠολΔ). Όμως, μπορεί να κατασχεθούν μισθώματα, ακόμη και μελλοντικά, εφόσον έχει γίνει παράδοση της χρήσης του μισθίου. Δεν θεωρούνται δηλαδή απαιτήσεις που εξαρτώνται από αντιπαροχή.

Οι απαιτήσεις μπορεί να είναι και ενεχυρασμένες.

Βλ. άρθρα 982 επ. (έχουμε δύο έννομες σχέσεις, ο καθ' ου η εκτέλεση είναι συγχρόνως δανειστής τρίτου προσώπου)

Η κατάσχεση εις χείρας τρίτου είναι το είδος της κατάσχεσης που επιβάλλεται από το δανειστή κατά του οφειλέτη, αλλά στρέφεται κατά τρίτου προσώπου. **Έννοια του τρίτου** Τρίτος θεωρείται εκείνος που επέχει θέση οφειλέτη έναντι αυτού κατά του οποίου ενεργοποιείται η κατάσχεση, δηλαδή αυτός που είναι κάτοχος ξένης περιουσίας δυνάμει ιδίας εξουσίας. Π.χ. τράπεζα (από το απόρρητο των καταθέσεων δεν προκύπτει και το ακατάσχετό τους – ΟΛΑΠ 19/2001), μεσεγγυούχος, θεματοφύλακας, η εταιρία έναντι του εταίρου ο οποίος δικαιούται να λάβει κέρδη, η επιχείρηση εργοδότης έναντι του εργαζομένου, ο εντολοδόχος απέναντι στον εντολέα (π.χ. ο διαχειριστής εμφανής εταίρος σε αφανή εταιρία), ο μισθωτής, ο μεταφορέας, ο εκτελεστής διαθήκης απέναντι στους κληρονόμους, η ασφαλιστική εταιρία για το ποσό που οφείλει στον υπαίτιο ατυχήματος. Ο σύνδικος δεν είναι τρίτος σε σχέση με τον καθ' ου- πτωχό με τον οποίο ταυτίζεται νομικά σε σχέση με την πτωχευτική περιουσία.

Ακατάσχετα π.χ. ότι είναι απαραίτητο για τις ανάγκες διαβίωσης του καθ' ου η εκτέλεση βλ. άρθρα 953 παρ. 3 και 4 και 982 παρ. 2 και 3 (δεν πρόκειται για αυτοδίκαιη ακυρότητα, απαιτείται ανακοπή και απόδειξη βλάβης, συμπεριλαμβανομένης εδώ της περιουσιακής βλάβης) είναι πράγματα που μπορούν να υποστούν άμεση φθορά (άνθη, ψάρια), η εταιρική μερίδα σε προσωπικές εταιρείες (όχι ΕΠΕ – κατάσχεση με τη διαδικασία κατασχέσεως ειδικών περιουσιακών στοιχείων, επιτρέπεται επίσης η κατάσχεση μετοχών εις χείρας της ΑΕ αφού το ακατάσχετο δεν καλύπτει τις κεφαλαιουχικές εταιρίες), **όχι τα κέρδη της Ο.Ε.**, απαιτήσεις διατροφής που πηγάζουν από το νόμο ή από διάταξη τελευταίας βούλησης (δωρεές εν ζωή ή αιτία θανάτου υπόκεινται κανονικά σε κατάσχεση), κατ' αρχήν απαιτήσεις μισθών, εκτός αν πρόκειται να ικανοποιηθεί απαίτηση για διατροφή (κατάσχεση έως το μισό του μισθού), εξ επόψεως ΚΕΔΕ (Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων) ακατάσχετο έως 1000 ευρώ μισθό,

μέχρι 1250 ευρώ (50% από 1000 έως 1500) για κάθε φυσικό πρόσωπο σ' ένα πιστωτικό ίδρυμα. Για τους μισθούς, ποσό κατάθεσης που υπερβαίνει τον μηνιαίως καταβαλλόμενο μισθό δεν προστατεύεται. Θα πρέπει η ανάληψη του ποσού του μισθού να γίνει το αργότερο έως ένα μήνα μετά την καταβολή, κατ' άρθρο 982 παρ. 3. Ακατάσχετο επίσης είναι το οφειλόμενο προς εργολάβους αντάλλαγμα ως αντιπαροχή της κατασκευής έργου, εκτός αν πρόκειται για απαιτήσεις από παροχή εργασίας ή προμήθεια υλικών για το έργο. Απαγορεύεται να κατασχεθεί στα χέρια τρίτου το ποσό που επιδικάζεται προσωρινά (προσωρινή επιδίκαση απαιτήσεων – βλ. και άρθρο 729 παρ. 3). Ακατάσχετες είναι επίσης οι απαιτήσεις που επιδικάζονται σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου από το ΕυρΔΔΑ, όταν η κατάσχεση επισπεύδεται για την ικανοποίηση απαίτησης δανειστή, που ανήκει στο δημόσιο τομέα (ανοιχτό το ζήτημα τι γίνεται εν προκειμένω με ιδιώτες δανειστές του δικαιούχου και οι οποίοι ενδέχεται να επιχειρήσουν κατάσχεση στα χέρια του Δημοσίου).

Πως συντελείται η κατάσχεση: το κατασχετήριο (περιέχει: είδος του εκτελεστού τίτλου, απαίτηση, ποσό για το οποίο επιβάλλεται η κατάσχεση το οποίο μπορεί να είναι μικρότερο από την απαίτηση, δηλαδή κεφάλαιο και τόκοι και έξοδα, την υφιστάμενη κατά το χρόνο επιβολής της κατάσχεσης παραγωγική αιτία, την έννομη δηλαδή σχέση (εντολή, μίσθωση, εταιρία, παρακαταθήκη, χρησιδάνειο), επιταγή προς τον τρίτο να μην καταβάλλει στον καθ' ου η εκτέλεση, διορισμό αντικλήτου) πρέπει να επιδοθεί στον τρίτο και στον οφειλέτη (έχουμε διπλή επίδοση- αυτή είναι η πράξη της κύριας διαδικασίας – στον ΚΕΔΕ όμως αρκεί η επίδοση στον τρίτο. Με την κατάσχεση επέρχεται αυτοδίκαιη εκχώρηση της απαίτησης. Δηλαδή αν προλάβει το Δημόσιο και η απαίτηση είναι μεγαλύτερη από τα χρήματα που υπάρχουν, τα παίρνει το Δημόσιο) μέσα σε οκτώ ημέρες από την επίδοσή του στον τρίτο, αλλιώς η κατάσχεση είναι άκυρη (983 παρ. 2). Για να αποφευχθούν συμπαιγνίες μεταξύ του καθ' ου και του τρίτου εις βάρος του κατασχόντος δανειστή. Στην πράξη, η επίδοση στον τρίτο προηγείται ή, έστω, γίνεται συγχρόνως με την επίδοση στον καθ' ου η εκτέλεση οφειλέτη. Το κατασχετήριο είναι η πρώτη μετά την επιταγή πράξη εκτέλεσης. Αποτελεί δικόγραφο και συντάσσεται από τον ίδιο τον επισπεύδοντα δανειστή που δίνει εντολή στο δικαστικό επιμελητή για την επίδοση στον τρίτο και στον καθ' ου η εκτέλεση. Ο δικαστικός επιμελητής ενεργεί εδώ ως όργανο επιδόσεως και όχι ως όργανο εκτελέσεως. Δεν έχουμε έκθεση κατάσχεσης, αλλά έκθεση επίδοσης. Εάν ο τρίτος είναι χρηματοπιστωτικό ίδρυμα, το κατασχετήριο επιδίδεται στην έδρα του ή σε οποιοδήποτε κατάστημά του.

Θέμα για εμβάθυνση: εξόχως εριζόμενο ζήτημα στη θεωρία και εν μέρει στη νομολογία για το αν η επίδοση του κατασχετηρίου στον καθ' ου αποτελεί όρο του υποστατού ή αν αποτελεί μόνο προϋπόθεση του κύρους της κατασχέσεως, θέση με την οποία συντάσσεται και η κρατούσα στη νομολογία γνώμη. Πρακτική σημασία(βλ. και κατωτέρω): απαιτείται ή όχι η άσκηση ανακοπής; Εάν είναι ανυπόστατη η κατάσχεση, δεν χρειάζεται να προσβληθεί με ανακοπή. Το πρόβλημα δημιουργείται από τις δύο πρώτες παραγράφους του άρθρου 983. Κατά την πρώτη παράγραφο, «η κατάσχεση στα χέρια τρίτου γίνεται με επίδοση στον τρίτο και σε εκείνον κατά του

Θέμα για εμβάθυνση: εξόχως εριζόμενο ζήτημα στη θεωρία και εν μέρει στη νομολογία για το αν η επίδοση του κατασχετηρίου στον καθ' ου αποτελεί όρο του υποστατού ή αν αποτελεί μόνο προϋπόθεση του κύρους της κατασχέσεως, θέση με την οποία συντάσσεται και η κρατούσα στη νομολογία γνώμη. Πρακτική σημασία(βλ. και κατωτέρω): απαιτείται ή όχι η άσκηση ανακοπής; Εάν είναι ανυπόστατη η κατάσχεση, δεν χρειάζεται να προσβληθεί με ανακοπή. Το πρόβλημα δημιουργείται από τις δύο πρώτες παραγράφους του άρθρου 983. Κατά την πρώτη παράγραφο, «η κατάσχεση στα χέρια τρίτου γίνεται με επίδοση στον τρίτο και σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση». Επομένως, υποστηρίζει ένα ισχυρό μέρος της θεωρίας, οι δύο επιδόσεις είναι πράξεις συστατικές της κατασχέσεως εις χείρας τρίτου. Όμως, σύμφωνα με τη δεύτερη παράγραφο του άρθρου 983, «το έγγραφο που προορίζεται για εκείνον κατά του οποίου γίνεται η κατάσχεση πρέπει να του επιδοθεί το αργότερο μέσα σε οκτώ ημέρες αφού του γίνει η επίδοση στον τρίτο, αλλιώς η κατάσχεση είναι άκυρη». Επομένως, υποστηρίζει ένα άλλο μέρος της επιστήμης και η κρατούσα γνώμη στη νομολογία, η κοινοποίηση του κατασχετηρίου στον καθ' ου δεν είναι όρος του υποστατού, αλλά του κύρους της κατασχέσεως. Με άλλα λόγια, η κατάσχεση εις χείρας τρίτου αποκτά νομική ύπαρξη και παράγει τις συνέπειές της δια και από της κοινοποίησής του κατασχετηρίου στον τρίτο, ενώ η περαιτέρω κοινοποίηση στον καθ' ου η εκτέλεση αποτελεί πρόσθετο στοιχείο του κύρους της κατασχέσεως, όχι του υποστατού. Προς επίρρωση αυτής της θέσης, έρχεται και η διάταξη του άρθρου 984 παρ. 2 που προσδίδει στην επίδοση του κατασχετηρίου στον τρίτο αυτοτελείς έννομες συνέπειες. Έτσι, «απαγορεύεται και δεν παράγει έννομες συνέπειες για τον κατασχόντα η εξόφληση από τον τρίτο της κατασχεμένης απαίτησης ή ο συμψηφισμός της με μεταγενέστερη απαίτηση [...] αφού του επιδοθεί το έγγραφο του άρθρου 983, έστω και αν αυτό δεν επιδόθηκε ακόμα σε εκείνον κατά του οποίου γίνεται η κατάσχεση». Αντίκρουση από τη θεωρία που υποστηρίζει τις δύο επιδόσεις ως όρο του υποστατού, ειδικά για τη διάταξη του άρθρου 983 παρ. 2: η διάταξη αφορά στο εμπρόθεσμο της επιδόσεως στον καθ' ου. Δεν καταργεί την επίδοση στον καθ' ου, ως συστατικό στοιχείο της κατασχέσεως εις χείρας τρίτου.

Άρθρο 987. Ο τρίτος δεν έχει δικαίωμα να προσβάλλει το κύρος της κατασχέσεως παρά μόνο αν το κατασχετήριο δεν περιέχει τα στοιχεία του άρθρου 983 ή δεν κοινοποιήθηκε σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση. Ο τρίτος δεν έχει δικαίωμα να προβάλλει ενστάσεις ή ισχυρισμούς αναφερόμενους στο κύρος του τίτλου ή στην ύπαρξη της αξιώσεως του κατασχόντος κατά του καθ' ου η εκτέλεση οφειλέτη (π.χ. αξίωση ακατάσχετη, ένσταση παραγραφής).

Συνέπειες (984): για τον καθ' ου η εκτέλεση: απαγόρευση διάθεσης, η επίδοση του κατασχετηρίου συνεπάγεται την αποστέρησή του από την εξουσία της ελεύθερης διάθεσης του περιουσιακού του στοιχείου που κατασχέθηκε, έστω και αν το κατασχετήριο δεν έχει ακόμα επιδοθεί στον τρίτο. Για τον **τρίτο: απαγόρευση καταβολής,** η επίδοση έχει ως συνέπεια την αυτοδίκαιη ακυρότητα της ενδεχόμενης καταβολής (μόνο για το ποσό για το οποίο έγινε η κατάσχεση) την οποία θα επιχειρούσε ο τρίτος έναντι του δικού του δανειστή. Και αυτό

ανεξαρτήτως του αν επιδόθηκε στον καθ' ου η εκτέλεση το κατασχετήριο. Δηλαδή, για τον τρίτο η επίδοση έχει αυτοτελείς έννομες συνέπειες. Κατ' άρθρο 984 παρ. 3, αφότου του κοινοποιηθεί η κατάσχεση, ο τρίτος γίνεται μεσεγγυούχος. Περαιτέρω, **για τον τρίτο, κατ' άρθρο 984 παρ. 2 εδάφιο α', απαγορεύεται να συμψηφίσει μεταγενέστερη της επιβολής της κατάσχεσης ανταπαίτησή του έναντι της κατασχεθείσας απαίτησης, μπορεί όμως να κάνει συμψηφισμό προγενέστερης ανταπαίτησής του.** Κρίσιμος είναι, κατ' ορθή θέση, ο χρόνος κτήσεως της ανταπαίτησης. Βλ. άρθρο ΑΚ 449. Πρακτική σημασία: μεγάλη για ανταπαιτήσεις που τελούν υπό αναβλητική αίρεση ή δεν είναι ακόμη ληξιπρόθεσμες κατά το χρόνο της κατασχέσεως. Ο τρίτος θα μπορεί να προτείνει το συμψηφισμό (π.χ. χρηματοπιστωτικό ίδρυμα και πελάτης του ιδρύματος με δάνειο).

Δήλωση του τρίτου περί υπάρξεως ή μη της απαίτησης. Άρθρο 985 (διαδικαστική πράξη, δεν ακυρώνεται για ελαττώματα βουλήσεως): Μέσα σε 8 ημέρες αφού του επιδοθεί το κατασχετήριο (από την επόμενη της επίδοσης του κατασχετηρίου – δικονομική προθεσμία ενέργειας), ο τρίτος οφείλει να δηλώσει στη γραμματεία του ειρηνοδικείου του τόπου της κατοικίας εκείνου που δηλώνει αν υπάρχει η απαίτηση που κατασχέθηκε, αν έχει στα χέρια του το κατασχεμένο πράγμα. Ειδικά τα πιστωτικά ιδρύματα, πρέπει να δηλώνουν αν πρόκειται για ακατάσχετα ποσά από καταβαλλόμενη διατροφή, από μισθούς, συντάξεις ή ασφαλιστικές παροχές. Η παράλειψη της δήλωσης εξομοιώνεται με αρνητική δήλωση. Αν η δήλωση δεν γίνει ή είναι ανακριβής, ο τρίτος ευθύνεται έναντι του κατασχόντος σε αποζημίωση. **985+988 μαζί+989.**

Ανακοπή κατά της δηλώσεως του τρίτου, η οποία εκδικάζεται κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών, **κατ' άρθρο 986.** Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 986, ο κατασχών έχει δικαίωμα ανακοπής μέσα σε τριάντα ημέρες από τη δήλωση **30+8 επί μη δήλωσης, κατάθεση και επίδοση** (η προθεσμία αυτή των 30 ημερών αρχίζει από την επόμενη της εκπνοής της οκταήμερης προθεσμίας εντός της οποίας ο τρίτος υποχρεούται να προβεί σε δήλωση). Με το ένδικο αυτό βοήθημα, που ασκείται (όπως η αγωγή) κατά του τρίτου και αποτελεί μια ιδιότυπη μορφή της ανακοπής του άρθρου 583 επ., ο κατασχών μπορεί να αμφισβητήσει την τυχόν αρνητική (ρητή ή σιωπηρή) ή την ανακριβή δήλωση του τρίτου. Διάδικοι είναι ο κατασχών δανειστής ως ανακόπτων και ο τρίτος ως καθ' ου η ανακοπή. Ο οφειλέτης μπορεί μόνο να παρέμβει στη δίκη της κατ' άρθρο 986 ανακοπής. Το ίδιο ισχύει για τους τυχόν άλλους δανειστές του καθ' ου η εκτέλεση. Στον κατασχόντα παρέχεται η δυνατότητα να επιδιώξει την

καταδίκη του τρίτου στην καταβολή του κατασχεμένου ποσού ή την παράδοση του κατασχεμένου πράγματος (κατ' άρθρο 990 ΚΠολΔ). **986+990 μαζί**

Ανακοπή του άρθρου 933 του καθ' ου η εκτέλεση οφειλέτη κατά των πράξεων της κατασχέσεως στα χέρια τρίτου Ο καθ' ου η εκτέλεση οφειλέτης μπορεί να προβάλλει ότι δεν του επιδόθηκε η επιταγή, ότι του έγινε εκπρόθεσμη επίδοση, ότι δεν τηρήθηκε η προθεσμία του νόμου (926), ελαττώματα της προς αυτόν επιδόσεως (όχι ελαττώματα της επιδόσεως του κατασχετηρίου προς τον τρίτο), ότι υπάρχει ακατάσχετο, να αμφισβητήσει το ύψος ή τα επιμέρους κονδύλια της οφειλής του κλπ. Προθεσμία: κατ' άρθρο 934 παρ. 1 α), αν αφορά ελαττώματα από τη σύνταξη της επιταγής προς εκτέλεση μέχρι και την επίδοση του κατασχετηρίου εγγράφου προς τον καθ' ου η εκτέλεση οφειλέτη, 45 ημέρες από την ημέρα της κατάσχεσης. Κατά μία θέση (Γέσιου-Φαλτσή), η προθεσμία των 45 ημερών για την άσκηση της ανακοπής του καθ' ου η εκτέλεση οφειλέτη δεν μπορεί ν' αρχίσει να τρέχει, αν δεν έχει πραγματοποιηθεί και η επίδοση του κατασχετηρίου εγγράφου και προς αυτόν, αν δεν έχει, άρα, συντελεσθεί η κατάσχεση (ανεξάρτητα από το αν η επίδοση προς τον οφειλέτη έπεται ή προηγείται της επιδόσεως προς τον τρίτο). Κατ' άλλη θέση, η προθεσμία των 45 ημερών τρέχει από την επίδοση του κατασχετηρίου στον τρίτο.

Αν η ανακοπή του άρθρου 933 αφορά στην εγκυρότητα της τελευταίας πράξης εκτέλεσης, κατ' άρθρο 934 παρ. 1 β), προθεσμία 30 ημερών. Τελευταία πράξη της εκτέλεσης μπορεί να είναι είτε η παρέλευση της τριακονθήμερης προθεσμίας του άρθρου 986 επί ανακοπής κατά της δήλωσης του τρίτου, είτε, επί καταφατικής δήλωσης, η αυτοδίκαιη εκχώρηση του άρθρου 988, είτε ο πλειστηριασμός του άρθρου 988 παρ. 2.

Άρθρο 988 παρ. 1: Αν ο τρίτος δηλώσει πως η απαίτηση που κατασχέθηκε υπάρχει και είναι επαρκής για να ικανοποιηθούν εκείνος ή εκείνοι που επέβαλλαν την κατάσχεση, ο τρίτος οφείλει, αφού περάσουν οκτώ ημέρες αφότου η κατάσχεση κοινοποιήθηκε σε εκείνον κατά του οποίου έγινε η εκτέλεση αν κατοικεί στην Ελλάδα (30 ημέρες στο εξωτερικό) να καταβάλλει στον καθένα από εκείνους που επέβαλλαν κατάσχεση το ποσό για το οποίο έγινε η κατάσχεση. Έχουμε δηλαδή αυτοδίκαιη εκ του νόμου εκχώρηση της απαίτησης στον κατασχόντα δανειστή (βλ. άρθρο 904 παρ. 2 περ. ζ') χάριν καταβολής και όχι αντί καταβολής (δεν επέρχεται απόσβεση της απαίτησης του δανειστή), λαμβανομένων υπόψη και των τυχόν άλλων, εντός της ίδιας

οχταήμερης προθεσμίας, γενόμενων κατασχέσεων. Μετά το οχταήμερο, η κατάσχεση άλλου δανειστή είναι άνευ αντικειμένου. Αν δεν επαρκεί η απαίτηση για την ικανοποίηση όλων όσων επέβαλλαν κατάσχεση στην ίδια απαίτηση, τότε επακολουθεί διανομή ενώπιον συμβολαιογράφου που ορίζεται από το ειρηνοδικείο.

Η προθεσμία του άρθρου 988 ΚΠολΔ αρχίζει από την επόμενη της επίδοσης του κατασχετηρίου στον καθ' ου η εκτέλεση, εφόσον όμως προηγήθηκε η προς τον τρίτο επίδοση του κατασχετηρίου (ΟλΑΠ 3/1993). Αν η επίδοση στον καθ' ου η εκτέλεση του κατασχετηρίου προηγήθηκε της επίδοσης στον τρίτο (πράγμα σπάνιο), η οχταήμερη προθεσμία προς καταβολή αρχίζει από την επίδοση στον τρίτο, οπότε υποχρεούται να δηλώσει εντός οχταημέρου και να καταβάλει μετά την πάροδο του οχταημέρου.

Επί καταφατικής δήλωσης του τρίτου, η προθεσμία των 45 ημερών του άρθρου 934 παρ. 1 α' ΚΠολΔ καθίσταται άνευ αντικειμένου, η αυτοδίκαιη εκχώρηση της απαίτησης εκπνέει σε χρόνο προγενέστερο της 45νθήμερης προθεσμίας για την άσκηση ανακοπής (βλ. κατωτέρω για τη σημασία χορήγησης προσωρινής διαταγής).

Κατ' άρθρο **989**, η καταφατική δήλωση του άρθρου 988 αποτελεί τίτλο εκτελεστό κατά του τρίτου, η δήλωση εμπίπτει στις πράξεις στις οποίες ο νόμος προσδίδει εκτελεστότητα (904 παρ. 2 περ. ζ'). Χωρεί πλέον, αν ο τρίτος αρνείται ή δυστροπεί (είναι το ίδιο) να πληρώσει οικιοθελώς, αναγκαστική εκτέλεση κατά της ατομικής περιουσίας του τρίτου με τίτλο την καταφατική δήλωση του. Όπως επισημαίνεται στη θεωρία, η θετική δήλωση εμπίπτει στις 'πράξεις' στις οποίες ο νόμος προσδίδει εκτελεστότητα. Με άλλες λέξεις, επί εμπρόθεσμης υποβολής θετικής δήλωσης εκ μέρους του τρίτου, επέρχεται εκ του νόμου εκχώρηση της κατασχεθείσας απαίτησης στον κατασχόντα, φορέας της απαίτησης έχει καταστεί ο κατασχών δανειστής και η εκτέλεση δεν εξαρτάται από τη θέληση του οφειλέτη ή του τρίτου. Έχει ήδη επέλθει, κατά πλάσμα δικαίου, εκχώρηση της κατασχεθείσας απαίτησης στον κατασχόντα. Δηλαδή, φορέας της απαίτησης έχει καταστεί ο κατασχών δανειστής και η εκτέλεση δεν εξαρτάται από την αρχική έννομη σχέση δανειστή και οφειλέτη. Για να μην συμβούν αυτά, ειδικά στην κατάσχεση εις χείρας τρίτου, ο οφειλέτης θα έπρεπε να είχε προλάβει, πριν την εκπνοή της προβλεπόμενης από το άρθρο 988 παρ. 1 ΚΠολΔ προθεσμίας και τη θετική δήλωση του τρίτου, να ασκήσει ανακοπή προβάλλοντας λόγους ακυρότητας της κατάσχεσης, διότι κατασχέθηκε ακατάσχετη απαίτηση ή δεν υφίσταται σε βάρος του εκτελούμενη αξίωση και να έχει πετύχει τη χορήγηση **προσωρινής διαταγής** στη διαδικασία της αναγκαστικής κατάσχεσης εις χείρας τρίτου.

Πρακτικό: Ο Α διατηρεί απαίτηση κατά του Β και διαθέτει προς τούτο εκτελεστό τίτλο. Επιβάλλει αναγκαστική κατάσχεση εις χείρας πιστωτικού ιδρύματος ως τρίτου. Εντός της νόμιμης προθεσμίας των

οκτώ ημερών το πιστωτικό ίδρυμα προβαίνει ενώπιον του αρμόδιου Ειρηνοδικείου σε καταφατική δήλωση. Δεκαπέντε ημέρες αργότερα έτερος δανειστής του Β προβαίνει σε αναγκαστική κατάσχεση εις χείρας του ιδίου πιστωτικού ιδρύματος το οποίο προβαίνει σε αρνητική δήλωση.

Απάντηση: Οι άλλοι δανειστές έπρεπε να έχουν κάνει κατάσχεση εντός οκτώ ημερών. Στην 9^η ημέρα, δανειστής είναι ο κατασχών. Η κατάσχεση του δεύτερου δανειστή είναι άνευ αντικειμένου. Στην περίπτωση όμως που ο δεύτερος δανειστής είχε κάνει κατάσχεση εντός των οκτώ ημερών, τότε ισχύει σύστημα σύμμετρης ικανοποίησης.

Βασική κατηγορία η κατάσχεση τραπεζικών λογαριασμών

Πχ τράπεζα, εταιρεία, επιχείρηση, εργοδότης, μισθωτής, εκτελεστής διαθήκης, ασφαλιστική εταιρία —> τρίτοι (=κάτοχος τρίτης εξουσίας δυνάμει ιδίας εξουσίας)

Πρόκειται για έμμεση εκτέλεση —> κατά βάση εξωδικαστική διαδικασία

Όταν εξαρτάται από αντιπαροχή —> 1022ΚΠολ

Η κατάσχεση εις χείρας τρίτου —> δεν εξαρτάται από αντιπαροχή

-Ναι αλλά τα μισθώματα είναι καθαρισμένη απαίτηση; Όχι, αλλά ο μισθωτής είναι

μέσα (άρα η αντιπαροχή έχει ήδη εκπληρωθεί) - κατάσχω τη μη καθαρισμένη απαίτηση

Ο σύνδικος δεν είναι τρίτος!

Σύστημα πολλαπλών κατασχέσεων —> στους ίδιους μισθούς στα ίδια μισθώματα μπορούν να εμφανιστούν πολλοί δανειστές, ή ένας με πολλαπλές απαιτήσεις // εδώ όμως δεν αναγγέλλονται όπως γίνεται στα ακίνητα, πρέπει ο δανειστής να έχει εκτελεστό τίτλο στα χέρια μου για να γίνει εις χείρας τρίτου
Δηλαδή, μέσα στο ίδιο χρονικό διάστημα μπορούν να έρθουν πολλοί δανειστές να κατάσχουν

Εκτελεστός τίτλος είναι και η δήλωση τρίτου στο ειρηνοδικείο (αναγνωρίζεται από το νόμο) —> αν δεν κάνει δήλωση ο τρίτος, τότε θα πληρώσει εκείνος (πχ Α και Γ(οφειλέτης του Α), ο Β είναι δανειστής του Γ —> την ώρα που ο Γ κάνει τη δήλωση οι έννομες σχέσεις αλλάζουν —> αρ. 904 παρ. 2ζ)
Αν δεν κάνει δήλωση εξομοιώνεται σαν να μην έχει κάνει δήλωση
-Αρ. 989ΚΠολ

-Ποιος είναι ο κρίσιμος χρόνος για να έχουμε εκτελεστό τίτλο; Ο χρόνος επιβολής της κατάσχεσης (όταν δηλαδή εμφανιστεί με το κατασχετήριο πρέπει να υπάρχει εκτελεστός τίτλος)

Προδικασία: επιταγή προς εκτέλεση και τήρηση 3ημέρου [μέσα σε ένα χρόνο πρέπει να γίνει η αναγκαστική εκτέλεση! —> πρέπει δηλαδή ο οφειλέτης να ασκήσει ανακοπή]

Η προδικασία ισχύει και στην κατάσχεση εις χείρας τρίτου —> στα ασφαλιστικά και στη συντηρητική κατάσχεση δεν υπάρχει τριήμερο

Αρ. 924 + 926 + 983ΚΠολ: Οι δύο πρώτες είναι γενικές διατάξεις και ισχύουν και στα ακίνητα δηλαδή και στην κατάσχεση εις χείρας τρίτου // στον ΚΕΔΕ αρκεί η επίδοση στον τρίτο, αλλά μεταξύ ιδιωτών πρέπει να γίνει και στον τρίτο και στον καθ' ου η εκτέλεση / [επιταγή στον τρίτο να μην καταβάλει => αυτό είναι η κατάσχεση εις χείρας τρίτου]

-Προυπόθεση του κύρος ή προϋπόθεση του υποστατού; Βλέπε παραπάνω τη διχογνωμία

-Μας ενδιαφέρει η επίδοση στον τρίτο —> από εκεί μετράμε την προθεσμία [προσοχή η ανακοπή έχει κατάθεση και επίδοση που πρέπει και οι δύο πράξεις να γίνουν εντός αυτής της προθεσμίας]

Μπορώ να βγάλω δεύτερο αντίγραφο εξ' απογράφου; Κατά Δεληκωστόπουλο ναι κατά Πανταζόπουλο όχι

Την ώρα που ο δικαστικός επιμελητής συντάσσει την έκθεση αποβολής την ώρα της κατάσχεσης —> έτσι ο καθ' ου η εκτέλεση πρέπει να φύγει πχ από το σπίτι του που κατάσχεται

Στην κατάσχεση εις χείρας τρίτου όμως ο δικαστικός επιμελητής λειτουργεί ως όργανο επίδοσης και όχι ως όργανο εκτέλεσης => αφού είναι τρίτος και δεν υπόκειται σε εκτέλεση αυτός, ο δικαστικός επιμελητής δεν θα μπορούσε να λειτουργεί ως όργανο εκτέλεσης // επίσης είναι έμμεση η εκτέλεση άρα δεν έχει ολοκληρωθεί η εκτέλεση

Ακατάσχετα —> οτιδήποτε μπορεί να υποστεί άμεση φθορά

Στην αναγκαστική εκτέλεση είναι και δικονομική η βλάβη (πχ μισθοί —> ως 1000 ευρώ ακατάσχετο / 1000 - 1250 —> 50% κατάσχεση // προσοχή! Στον ένα μήνα) Κέρδη κατάσχονται στις εταιρίες και τα μερίσματα (μόνο η προσωπική μερίδα δεν κατάσχεται // στις ΕΠΕ κατάσχονται αλλά θέλει απόφαση ειρηνοδικείου)

-Επίδοση στον τρίτο συνήθως πρώτα —> αλλά δεν υπάρχει υποχρεωτική σειρά

-Συνέπειες κατάσχεσης: απαγόρευση διαθέσεως για τον καθ' ου η εκτέλεση,

απαγόρευση καταβολής για τον τρίτο και απαγόρευση συμψηφισμού με μεταγενέστερη όμως ανταπαίτηση του τρίτου => κρίσιμος είναι ο χρόνος κτήσεως της ανταπαιτήσεως)

-Αρ. 987ΚΠολ: ο τρίτος μπορεί να πει ότι το κατασχετήριο πάσχει ή να πει ότι δεν έγινε επίδοση στον καθ' ου η εκτέλεση και τίποτα άλλο [αυτό το λέει στη δήλωση που καταθέτει στη γραμματεία]

-Αρ. 986ΚΠολ: ανακοπή του κατασχόντος

-Αρ. 985ΚΠολ: αν δεν γίνει δήλωση —> αρνητική δήλωση // ανακοπή κατά της δηλώσεως του τρίτου του δανειστή // 8 + 30 μέρες = 38

Η ανακοπή του 933ΚΠολ => σαν την αγωγή στην διαγνωστική διαδικασία (σύστημα συγκεντρώσεως)

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ 2019
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ II
Γ. Ορφανίδης / Φλ. Τριανταφύλλου / Ιω. Δεληκωστόπουλος

Αθήνα, 05/07/2019

Θέμα 1^ο

Ο Α άσκησε αγωγή κατά των Β και Γ με αίτημα την καταδίκη τους στην καταβολή εις ολόκληρον ποσού 250.000 ευρώ ως αποζημίωση για την περιουσιακή ζημία που υπέστη λόγω αδικοππραξίας καθώς και ποσού 50.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης. Οι Β και Γ αρνήθηκαν την αγωγή. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο δέχθηκε εν μέρει την αγωγή ως προς τον Β και επιδίκασε στον Α ποσό 150.000 ευρώ ως αποζημίωση, κήρυξε δε την απόφασή του προσωρινώς εκτελεστή για το ποσόν των 40.000 ευρώ. Επιπλέον του επιδίκασε και ποσόν 10.000 ευρώ λόγω ηθικής βλάβης. Ως προς τον Γ διέταξε επανάληψη της συζήτησης προκειμένου να διεξαχθεί πραγματογνωμοσύνη.

Ο Α άσκησε έφεση κατά του Β με αίτημα τη μερική εξαφάνιση της απόφασης παραπονούμενος ότι λόγω κακής εκτίμησης των αποδείξεων το πρωτοβάθμιο δικαστήριο έσφαλε μη επιδικάζοντας το σύνολο του ποσού που είχε ζητήσει με την αγωγή του όσον αφορά την περιουσιακή ζημία του. Πριν από τη συζήτηση της έφεσης άσκησε νομίμως πρόσθετους λόγους ισχυριζόμενος ότι έσφαλε το δικαστήριο, διότι δεν του επιδίκασε ολόκληρο το ποσόν των 50.000 ευρώ λόγω ηθικής βλάβης. Ο Β προς αντίκρουση της έφεσης ισχυρίστηκε α) ότι η έφεση του Α είναι απαράδεκτη, διότι δεν έχει εκδοθεί οριστική απόφαση και ως προς τον Γ και β) επικουρικά, ότι ο Α ήταν υπαίτιος για την πρόκληση της ζημίας σε ποσοστό 50%.

Μετά τη συζήτηση της έφεσης ο Α επέβαλε αναγκαστική κατάσχεση σε ακίνητο του Β για το ποσόν των 40.000 ευρώ για το οποίο η απόφαση είχε κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή. Ο Β άσκησε ανακοπή του άρθρου 933 ΚΠολΔ ισχυριζόμενος α) ότι κακώς κηρύχθηκε η απόφαση προσωρινώς εκτελεστή και β) επικουρικά ότι καταχρηστικά επισπεύσθηκε εναντίον του αναγκαστική εκτέλεση, γιατί ο Α τον είχε διαβεβαιώσει ότι δεν θα επέσπευδε εναντίον του αναγκαστική εκτέλεση, πριν από την έκδοση της απόφασης του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, επικαλούμενος προς απόδειξη την ένορκη βεβαίωση του Μ.

Ερωτάται:

1. Είναι παραδεκτοί οι πρόσθετοι λόγοι που άσκησε ο Α;
2. Είναι βάσιμος ο υπό α) ισχυρισμός του Β στο Εφετείο;
3. Είναι παραδεκτός ο υπό β) ισχυρισμός του Β στο Εφετείο;
4. Πώς θα μπορούσε ο Β να εμποδίσει την επίσπευση αναγκαστικής εκτέλεσης;
5. Είναι παραδεκτός ο υπό α) λόγος της ανακοπής του Β; Είναι επιτρεπτή η απόδειξη του υπό β) λόγου της ανακοπής με ένορκη βεβαίωση;

Πρώτες σκέψεις:

-Με το που μας δίνεται το πρακτικό —> σημειώσεις πάνω στο πρακτικό

-Δηλ. Βλέπω ομοδικία —> πρέπει να χαρακτηρίσω αν είναι απλή ή αναγκαία

-250.000 —> Μονομελές πρωτοδικείο // 50.000 ευρώ —> μονομελές

Αλλά εδώ είναι αθροιστικά 300.000 ευρώ —> Πολυμελές Πρωτοδικείο άρα έχει δικαστικό ένσημο

-Πρέπει να σκέφτομαι αν είναι το ίδιο κεφάλαιο, αν είναι αναγκαίως συνεχόμενα και αν δεν είναι —> παίζει ρόλο και για τους πρόσθετους λόγους και για την αντέφεση

-«Προσωρινά εκτελεστή» => έχει εκτελεστό τίτλο

-«Εσφαλμένη εκτίμηση αποδείξεων» => θεωρείται ορισμένος λόγος έφεση // αν ήταν εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου => πρέπει να πει ποια διάταξη για να είναι ορισμένος λόγος έφεσης

-Πρέπει να χαρακτηρίσω σωστά τα πρόσωπα —> Ο Β είναι εφεσίβλητος

-Δευτεροβάθμια αναγνωριστική —> όχι εκτελεστός τίτλος // αν είναι τελεσίδικη καταψηφιστική αλλά ερήμην —> μπορεί να ασκηθεί ανακοπή ερημοδικίας!! (Πρέπει να επιδοθεί για να γίνει εκτελεστός τίτλος)

-Παραδεκτό: σημαίνει αν μπορεί // βάσιμο: αν έκανε καλά

Απάντηση:

1.

Απαράδεκτος γιατί δεν είναι αναγκαίως συνεχόμενα τα κεφάλαια

Το αντικείμενο της δίκης προσδιορίζεται από το αίτημα και την ιστορική βάση στον πρώτο βαθμό —> εκδίδεται οριστική απόφαση και παύει η εκκρεμοδικία

Η εκκρεμοδικία αναβιώνει με την άσκηση έφεσης —> το εφετείο, εκτός αν έχω ερημοδικία στον πρώτο βαθμό, επιλαμβάνεται της εφέσεως [άρα κοιτά τους λόγους έφεσης και τους πρόσθετους λόγους, όπως το πρωτοβάθμιο κοιτά το αίτημα και την ιστορική βάση] (τα μόνα που είναι εκτός είναι το απαράδεκτο και το νόμο αβάσιμο). Οι πρόσθετοι λόγοι έφεσης υπόκεινται στο ίδιο ή σε αναγκαίως συνεχόμενα κεφάλαια (πχ κύρια απαίτηση και τόκοι)

(αρ. 520ΚΠολ)

2.

Οι Β και Γ είναι απλοί ομόδικοι (αναγκαστική ομοδικία πχ αστικός εγγυητής πρωτοφειλέτης για την κύρια οφειλή, ομόρρυθμη εταιρεία και ομόρρυθμος εταίρος για χρέη της εταιρείας, μη δικαιούχος διάδικος και δικαιοπάροχός του 225ΚΠολ)

Αβάσιμος λόγος έφεσης —> γιατί έχω παράλληλες δίκες, διαφορετικές αποφάσεις για όλους άρα δεν επηρεάζεται

3.

Αρ. 527ΚΠολ —> ο Β είναι εναγόμενος, η μεταβολή της βάσης της αγωγής αφορά στον ενάγοντα

223 + 224 = 526ΚΠολ [για τον ενάγοντα]

Όμως, ο εναγόμενος εφεσίβλητος, μπορεί να προτείνει τα πάντα στο εφετείο!!

4.

Στις τελεσίδικες καταψηφιστικές αποφάσεις —> παράγουν δεδικασμένο και εκτελεστότητα, δύσκολο να βρω λόγο ανακοπής αν και έχω το δικαίωμα καθώς όλα καλύπτονται από το δεδικασμένο

Το πρώτο πράγμα που θα πρέπει να ασκηθεί είναι η ανακοπή του 933ΚΠολ (ζητώ την ακύρωση της αναγκαστικής εκτέλεσης // αντίστοιχη είναι η ανακοπή του τρίτου 936ΚΠολ) [δεν είναι ανασταλτικά ένδικα βοηθήματα] (με το 933 μόνο λόγοι που αφορούν στην αναγκαστική εκτέλεση, αρ. 933 παρ. 1)

Η αναγκαστική εκτέλεση έχει μια προδικασία —> άρα έχει κάποια στάδια —> πρέπει λοιπόν με την ανακοπή να χτυπήσω το πρώτο στάδιο

Και αίτηση αναστολή του 938ΚΠολ (σωρευτικά) (την αναστολή του 938 τη ζητώ αφού ζηρήσω την ανακοπή του 933 —> τότε έχει νόημα μόνο)

Επίσης, 912ΚΠολ —> αναστολή εκτέλεσης της προσωρινά εκτελεστής απόφασης ενώπιον του δικαστηρίου πρώτου βαθμού (όχι στα σφάλματα της εκτέλεσης)

Όταν έχω προσωρινά εκτελεστή —> έχω μια διαγνωστική δίκη που τρέχει αλλά και μια επιταγή προς εκτέλεση. Δηλαδή τρέχουν και η διαγνωστική δίκη και η εκτελεστική

Η ανακοπή του 933 και του 936 —> δεν ανοίγει δίκη χωρίς αυτά! Είναι τα πρώτα που πρέπει να σκέφτομαι

5.

Για τον υπό α) ισχυρισμό —> Πρόκειται για σφάλμα της απόφασης και όχι για σφάλμα της εκτέλεσης —> μόνο με ένδικο μέσο (έφεση) μπορεί να κριθεί αλλά και με το αρ. 912ΚΠολ Ως λόγος ανακοπής του 933ΚΠολ είναι απαράδεκτος

Για τον υπό β) ισχυρισμό —> αρ. 933 παρ. 5ΚΠολ****

Στην αναγκαστική εκτέλεση —> έχουμε μόνο έγγραφα και δικαστική ομολογία (παραχρήμα απόδειξη)

Η ένορκη βεβαίωση δεν είναι έγγραφο! —> ακόμη και η κατάχρηση δικαιώματος πρέπει να αποδειχθεί με έγγραφο

Αρα, όχι δεν είναι επιτρεπτή

Θέμα 3^ο

Ο Α άσκησε κατά του Β αγωγή στο αρμόδιο δικαστήριο με αίτημα να καταδικασθεί να του καταβάλει το ποσό των 23.000 ευρώ ως οφειλόμενο υπόλοιπο τιμήματος από σύμβαση πωλήσεως ακινήτου. Μετά από διεξαγωγή αποδείξεων που έλαβαν χώρα, ένεκα του γεγονότος ότι ο Β αρνήθηκε την αγωγή, το δικαστήριο εξέδωσε απόφαση με την οποία έκανε εν μέρει δεκτή την αγωγή για το ποσό των 12.000 ευρώ. Κατά της αποφάσεως ο Β άσκησε εμπροθέσμως έφεση με λόγους εφέσεως την εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων και την παραγραφή της επίδικης αξιώσεως.

Η συζήτηση της εφέσεως επισπεύσθηκε με πρωτοβουλία του Α που κατέθεσε εμπροθέσμως προτάσεις. Με αυτές ζήτησε και την επιδίκαση του ποσού των 11.000 ευρώ. Κατά την ημέρα της συζήτησεως ο Β δεν παρέστη με αποτέλεσμα να δικασθεί ερήμην. Το δικαστήριο προβληματίστηκε για το παραδεκτό της αγωγής (το ορισμένο αυτής), τελικώς όμως απέρριψε την έφεση του Β ενόψει των λόγων αυτής και της ερημοδικίας του. Το δικαστήριο δεν ασχολήθηκε με το αίτημα του Α για τις 11.000 ευρώ. Μετά από αυτή την εξέλιξη, και χωρίς να έχει προηγηθεί επίδοση της αποφάσεως του Εφετείου με πρωτοβουλία ενός των διαδίκων, ο Α επισπεύδει αναγκαστική εκτέλεση κατά του Β και προβαίνει σε κατάσχεση απαιτήσεώς του που διατηρεί σε πιστωτικό ίδρυμα. Το πιστωτικό ίδρυμα διαπιστώνει μεν την ύπαρξη της καταθέσεως του Β και επομένως της οφειλής του έναντι του Β, φρονεί όμως ότι η κατάσχεση εις χείρας του είναι άκυρη για λόγους που συνεχονται με τον εκτελεστό τίτλο του Α. Σκέπτεται ως εκ τούτου να προσβάλει το κύρος αυτής.

Ερωτάται :

1. Είναι ορθή η απόφαση του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου ενόψει του προβληματισμού του για το παραδεκτό της αγωγής;
2. Επιτρεπτός επισπεύσθηκε αναγκαστική εκτέλεση από τον Α;
3. Μπορεί το πιστωτικό ίδρυμα να προσβάλει την κατάσχεση για το λόγο που φρονεί ότι υφίσταται ;
4. Παραδεκτώς προβλήθηκε το πρώτον με την έφεση ο ισχυρισμός για παραγραφή της επιδικού αξιώσεως;
5. Παραδεκτώς δεν ασχολήθηκε το Εφετείο με το αίτημα του Α για τις 11.000€ ;

Εχουμε ερημοδικία και κατάσχεση εις χείρας τρίτου (προσοχή! Εχει ιδιαιτερότητες ως προς το τι μπορεί να προβάλει ο τρίτος —> ότι πάσχει το κατασχετήριο και ότι δεν έγινε επίδοση σε αυτόν)

Απάντηση:

1.

Το απαράδεκτο και το νόμω αβάσιμο της αγωγής εξετάζονται αυτεπάγγελα —> αν το εφετείο διαπιστώσει αυτό τότε απορρίπτει την έφεση ως απαράδεκτη ή νόμω αβάσιμη

2.

Είναι ερήμην η απόφαση —> δεν υπάρχει εκτελεστός τίτλος γιατί δεν του επιδόθηκε η απόφαση —> δεν έχουμε τελεσίδικη απόφαση και όχι εκτελεστό τίτλο

Κακώς επισπεύσθηκε αναγκαστική εκτέλεση, θα ασκηθεί ανακοπή του 933 λόγω ανυπαρξίας εκτελεστού τίτλου από το Β

3.

Αρ. 987ΚΠολ —> κατάσχεση εις χείρας τρίτου

Ο τρίτος μπορεί να προβάλλει μόνο σφάλματα του κατασχετηρίου και ότι δεν έγινε επίδοση στον καθ' ου

Αρα, δεν μπορεί να το προβάλλει

4. ***

Εδώ, προβάλλει τον ισχυρισμό για πρώτη φορά στο εφετείο —> αρ. 527ΚΠολ περ. 6 , μπορεί αν προβάλλει τον ισχυρισμό με έγγραφο ή δικαστική ομολογία

Η παραγραφή => εξαρτάται από το αν ο ισχυρισμός είναι οψιγενής για το αν μπορεί να προβληθεί

Εν, προκειμένου όμως από το δικόγραφο της αγωγής μπορεί να αποδειχθεί παρά χρήμα —> άρα παραδεκτώς προβλήθηκε ο ισχυρισμός

5.

Ο Α είναι εκκαλών —> προέβαλλε τον ισχυρισμό με τις προτάσεις

Αλλά προβάλλει τους ισχυρισμούς του με την έφεση και τους πρόσθετους λόγους (ο εφεσίβλητος δεν ασκεί ένδικο μέσο για αυτό μπορεί να προβάλλει τους ισχυρισμούς του με τις προτάσεις που καταθέτει στο εφετείο)

Καλώς δεν ασχολήθηκε το δικαστήριο γιατί τον ισχυρισμό τον προέβαλε με τις προτάσεις και όχι με την έφεση ή τους πρόσθετους λόγους όπως έπρεπε

15.02.2018

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ II

ΘΕΜΑ I

Ο Α ασκεί αγωγή κατά του Β με αίτημα την καταδίκη του στην καταβολή του ποσού των 100.000 ευρώ ως οφειλόμενο τίμημα πώλησεως και επικουρικώς κατά τις διατάξεις του αδικαιολογήτου πλουτισμού. Έπειτα από την άσκηση της αγωγής ο Α εκχωρεί την επίδικη απαίτηση στον Γ, ο οποίος παρεμβαίνει προς υποστήριξη του στην εκκρεμή δίκη. Το δικαστήριο κρίνει ότι δεν καταρτίστηκε έγκυρη σύμβαση πώλησεως, ωστόσο επιδικάζει το αιτούμενο ποσό επί τη βάσει των περί αδικαιολογήτου πλουτισμού διατάξεων. Ο Α επιδίδει την πρωτόδικη απόφαση στον Β στις 3.5.2017. Στις 20.6.2017 ο Γ ασκεί έφεση κατά της αποφάσεως, την οποία στρέφει κατά του Β παραπονούμενος για εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των περί πώλησεως διατάξεων κατά την κρίση περί της ακυρότητας της συμβάσεως πώλησεως. Δικάσιμος της εφέσεως ορίζεται η 10.12.2017. Στις 30.5.2017 ο Β ασκεί έφεση, την οποία στρέφει κατά του Α, παραπονούμενος για εσφαλμένη αξιολόγηση των αποδείξεων και στη συνέχεια στις 5.11.2017 ο ίδιος ασκεί αντέφεση κατά της πρωτόδικης αποφάσεως, την οποία στρέφει κατά του Α, παραπονούμενος για εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των περί αδικαιολογήτου πλουτισμού διατάξεων κατά την επιδίκαση του αιτούμενου ποσού. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο δέχεται τύποις και απορρίπτει ως ουσία αβάσιμες την έφεση του Γ, καθώς και την έφεση και την αντέφεση του Β. Ο Β ασκεί αίτηση αναφύσεως κατά της πρωτόδικης αποφάσεως, την οποία στρέφει κατά του Γ.

Ερωτάται: α) Ασκείται παραδεκτός η έφεση του Γ; β) Ασκοούνται παραδεκτός η έφεση και η αντέφεση του Β; γ) Ασκείται παραδεκτός η αίτηση αναφύσεως του Β; δ) Μπορεί ο Γ να επισπεύσει αναγκαστική εκτέλεση κατά του Β προς ικανοποίηση της επιδικασθείσας απαίτησεως και σε καταφατική περίπτωση επί τη βάσει ποίου εκτελεστού τίτλου;

ΘΕΜΑ II

Ο Α άσκησε αγωγή, επικαλούμενος ως βάση τις διατάξεις περί προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας και του αθέμιτου ανταγωνισμού αιτούμενος την άρση της προσβολής και την παράλειψη της στο μέλλον ενός νέου συγγραφικού του έργου, κατά των Β και Γ στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών. Επίσης ζήτησε να υποχρεωθούν αυτοί να του καταβάλουν εις ολόκληρον το ποσό των 50.000 ευρώ από αδικοπραξία (φθορά ξένης ιδιοκτησίας κατά συναντουργία). Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο απέρριψε την αγωγή ως προς τη βάση του αθέμιτου ανταγωνισμού και διέταξε αποδείξεις κατά το άρθρο 337 ΚΠολΔ για την προσκόμιση γνωμοδότησης περί του εφαρμοστέου δικαίου για την βάση της προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας, ενώ δέχθηκε εν μέρει την αγωγή ως προς το αίτημα της αδικοπραξίας και υποχρέωσε τους Β και Γ να καταβάλουν εις ολόκληρον στον Α το ποσό των 40.000 ευρώ, κηρύσσοντας την απόφαση ως προς το κεφάλαιο αυτό προσωρινώς εκτελεστή. Ο Α άσκησε έφεση κατά της απόφασης ως προς την απόρριψη της αγωγής για την βάση του αθέμιτου ανταγωνισμού και ζήτησε να εξαφανισθεί η απόφαση και να γίνει δεκτή η αγωγή του, επικαλούμενος κακή εκτίμηση των αποδείξεων, ενώ ο Β άσκησε έφεση κατά της προσωρινώς εκτελεστής απόφασης που τον καταδίκασε να καταβάλει στον Α το ποσό των 40.000 ευρώ, επικαλούμενος και αυτός κακή εκτίμηση των αποδείξεων. Ο Γ πληροφορηθείς την άσκηση της έφεσης από τον Β καταθέτει νομίμως και εμπροθέσμως δικόγραφο πρόσθετων λόγων έφεσης με το οποίο προτείνει ως λόγο την καταβολή του ποσού των 40.000 ευρώ μετά την έκδοση της ως άνω πρωτόδικης απόφασης. Ο Α επισπεύδει αναγκαστική εκτέλεση κατά του Γ με βάση την απόφαση του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου και κατάσχει ένα ακίνητο του Γ για την ικανοποίηση της απαίτησής του εκ 40.000 ευρώ. Ο Γ ασκεί νομίμως και εμπροθέσμως ανακοπή κατά της ως άνω εκτέλεσης και ζητεί την ακύρωσή της επικαλούμενος ότι δεν υπάρχει τελεσίδικη απόφαση εναντίον του ως όρος της αναγκαστικής εκτέλεσης, κατά το άρθρο 904 ΚΠολΔ και επί πλέον ότι καταχρηστικώς επιβλήθηκε η αναγκαστική κατάσχεση στο ακίνητό του, αξίας 150.000 ευρώ, διότι ο ίδιος κατέχει πολυτελές αυτοκίνητο αξίας 80.000 ευρώ, από την αξία του οποίου μπορεί να ικανοποιηθεί η απαίτηση του Α, γεγονός το οποίο γνωρίζει ο Α, προς απόδειξη δε του ισχυρισμού

του αυτού επικαλείται και προσκομίζει ένορκη βεβαίωση τρίτου προσώπου ενώπιον του Ειρηνοδίκου Αθηνών νομίμως και παραδεκτώς ληφθείσα.

Ερωτάται: α) Είναι παραδεκτή η έφεση του Α; β) Είναι παραδεκτή η έφεση του Β; γ) Είναι παραδεκτό το δικόγραφο των προσθέτων λόγων του Γ; δ) Τι θα αποφασίσει το δικαστήριο επί των λόγων ανακοπής του Γ;

ΘΕΜΑ ΙΙΙ

Ο Α ασκεί κατά του Β διεκδικητική αγωγή ακινήτου επικαλούμενος συμβατική κτήση κυριότητας. Περαιτέρω, ο Α με τις προτάσεις του προτείνει και την τακτική χρησιμότητα ως λόγο κτήσεως της κυριότητας του ακινήτου. Κατά την συζήτηση της αγωγής ο Β ερημοδικεί. Το δικαστήριο απορρίπτει ως αόριστη την βάση περί της συμβατικής κτήσεως κυριότητας, ωστόσο, κάνει δεκτή την αγωγή κρίνοντας ότι ο ενάγων απέκτησε κυριότητα με τακτική χρησιμότητα και καταδικάζει τον Β στην απόδοση του ακινήτου. Ο Α, ο οποίος ουδέποτε επέδωσε την απόφαση στον Β, επισπεύδει αναγκαστική εκτέλεση εναντίον του τέσσερα χρόνια μετά την έκδοση της αποφάσεως με την επίδοση στον Β στις 5.6. 2017 επιταγής προς εκτέλεση. Ο Β ασκεί στη συνέχεια αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως προβάλλοντας ως λόγο την εσφαλμένη θεμελίωση της κρίσεως περί της βασικότητας της αγωγής στον ισχυρισμό της τακτικής χρησιμότητας. Ερωτάται: α) Επισπεύδεται ορθά αναγκαστική εκτέλεση από τον Α; β) Ασκείται παραδεκτώς η αίτηση αναιρέσεως του Β; γ) Σε ποιον λόγο στηρίζεται η αίτηση αναιρέσεως του Β; δ) Μπορεί ο Β να προσβάλει την εναντίον του επισπευδόμενη αναγκαστική εκτέλεση; Για ποιον λόγο και σε ποια προθεσμία;

Από τα τρία θέματα θα δοθούν απαντήσεις στα δύο

Καλή επιτυχία

Θέμα 1

Είναι αναγκαίως συνεχόμενα; Όχι

[πχ θετική αποθετική ζημία, αγωγή - ανταγωγή —> καταρχήν όχι αλλά ναι όταν η μια αποκλείει την άλλη, αντικείμενο δίκης και δικαστικά έξοδα —> αναγκαίως συνεχόμενα]

Αρ. 225ΚΠολ —> μη δικαιούχος διάδικος και ο ειδικός διάδικος —> αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση —> δεσμεύεται από τις δυσμενείς συνέπειες της απόφασης είτε ασκήσει παρέμβαση είτε όχι

Α.

Εμπρόθεσμα ασκείται από τον Γ —> γιατί σε αυτόν δεν έχει επιδοθεί η απόφαση
Δεν χρειάζεται να στρέψει την αγωγή του και κατά του υπερ ου η παρέμβαση

Παραδεκτά ασκείται η έφεση [πρέπει να τον κλητεύσει όμως επί ποινή απαραδέκτου της συζήτησης]

Β.

Ο Β έπρεπε να στρέψει κατά την έφεσή του κατά όλων των αντιδίκων —> και η έφεση και η αντέφεση έπρεπε να στραφεί και κατά του Γ

Μόνη εξαίρεση: η δικαστική διανομή ακινήτου (στρέφεται κατά όλων)

Αρα, απαραδέκτως ασκείται

[και αντίστοιχα στον απλώς προσθέτως παρεμβαίνοντα —> πρέπει να στραφεί και κατά αυτού η έφεση]

[Στις προτάσεις δεν υπάρχει λόγος έφεσης —> οι προτάσεις στο εφετείο έχουν νόημα γιατί αν δεν καταθέσω θα ερημοδικαστώ] [σε ποιο δικαστήριο δεν υπάρχει υποχρεωτική κατάθεση προτάσεων; Στον ΑΠ]

[Αν δεν καταθέσει κανένας διάδικος προτάσεις —> αρ. 260 ματαίωση]

Γ.

Από το δευτεροβάθμιο —> έχουμε κρίση επί της ουσίας —> ουσία αβάσιμο

Ο Β ασκεί αναίρεση κατά της πρωτόδικης απόφασης. Είναι σωστό αυτό; Έχουμε απόφαση δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, τελεσίδικη, ου υπόκειται στα έκτακτα μέσα της αναψηλάφησης και της αναίρεσης

Απαράδεκτως ασκείται στην πρωτοβάθμια απόφαση, έπρεπε να ασκηθεί στην δευτεροβάθμια [αν η δευτεροβάθμια είχε απορρίφθει ως απαράδεκτη —> θα καταθέσω μια αναίρεση που θα στρέφεται σε δύο δικαστήρια, κατά της απόφασης του δευτεροβάθμιου και κατά της απόφασης του πρωτοβάθμιου για τα δύο διαφορετικά κεφάλαια (κατά της δευτεροβάθμιας για τον τύπο και κατά της πρωτοβάθμιας για την ουσία)]

Δ.

Αφού οι εφέσεις απορρίφθηκαν, η πρωτόδικη απόφαση κατέστη τελεσίδικη. Ως τελεσίδικη είναι εκτελεστός τίτλος και μπορεί να επισπευθεί αναγκαστική εκτέλεση (225, 325, 919ΚΠολ)

[Στην ερώτηση μπορεί να επισπεύσει αναγκαστική εκτέλεση —> πρέπει να πω αν έχω εκτελεστό τίτλο/ και ποιον εκτελεστό τίτλο έχω]

Θέμα 2 *** (σος)

Α.

Η έφεση του Α δεν είναι παραδεκτή γιατί η απόφαση επί των βάσεων του αθεμίτου και της πνευματικής ιδιοκτησίας δεν είναι οριστική, αφού απορρίφθηκε το ένα αίτημα και διέταξε απόδειξη. (Αρ. 513ΚΠολ)

Β.

Στην περίπτωση που τα δύο αιτήματα που έχουμε δεν είναι συναφή —> δεν υπάρχει κίνδυνος έκδοσης αντιφατικών αποφάσεων

Αρα, μπορούμε να ασκήσουμε έφεση για την οριστική διάταξη —> άρα παραδεκτή η έφεση του Β [επίδειξη εγγράφων => μη οριστική απόφαση, πρέπει να περιμένω την απόφαση επί τους ουσίας]

Γ.

Ο Β και ο Γ είναι απλοί ομόδικοι. Ο Β άσκησε έφεση. Ο Γ δεν επηρεάζεται (Εκτός αν κερδίσει ο Β, αρ. 537ΚΠολ). Καθίσταται τρίτος ο Γ αφού δεν παρενέβη

Δεν μπορεί να ασκήσει δικόγραφο πρόσθετων λόγων αφού δεν έχει καταστή διάδικος

-Θα μπορούσε να παρέμβη αναγκαίος ομόδικος; Όχι καλύπτεται από την αντικειμενική ενέργεια

Δ.

Δεν είναι νόμιμος ο πρώτος λόγος ανακοπής => προσωρινά εκτελεστή απόφαση —> μόνο αναστολή εκτέλεσης

Για το δεύτερο λόγο —> αρ. 933ΚΠολ —> παραχρήμα απόδειξη, απόδειξη με έγγραφο ή δικαστική ομολογία —> ο λόγος εδώ παραδεκτός προτείνεται επειδή δεν υπάρχει δεδικασμένο αλλά αφού δεν αποδεικνύεται παραχρήμα τότε απορρίπτεται ως απαράδεκτος

Θέμα 3

1.

Όχι, αφού η ερήμην απόφαση δεν έχει τελεσιδικήσει

2.

Όχι, δεν έχουμε τελεσίδικη απόφαση

3.

Μπορώ να πω τέτοιο λόγο στις προτάσεις; Αρ. 224ΚΠολ, δεν μπορώ να προβάλω τέτοιο λόγο στις προτάσεις γιατί αλλάζει η ιστορική βάση της αγωγής

Αρ. 559 αριθμός 8 και 14 —> παραβίαση της αρχής της συζητήσεως + απαράδεκτο, το δικαστήριο δεν κήρυξε τον ισχυρισμό ως απαράδεκτο

[παραβίαση της αναλογικότητας/ νομική αοριστία —> αρ. 1 // ποσοτική και πραγματική αοριστία —> αριθμός 14]

4.

Δεν έχει επιδοθεί η απόφαση —> δεν έχει τελεσιδικήσει —> όχι εκτελεστός τίτλος [άρα μπορεί να προσβληθεί]

Με βάση το αρ. 933ΚΠολ μπορεί να ασκήσει ανακοπή λόγω έλλειψης εκτελεστούς τίτλου

Αρ. 934ΚΠολ —> μέχρι 9/7/2017

6/6/2022

Ανακοπή (αρ. 933Κπολ)

Είναι διαπλαστικό, αμυντικό ένδικο βοήθημα —> εφόσον είναι ένδικο βοήθημα κατοχυρώνεται συνταγματικά (δεν μπορεί να καταργηθεί από το νομοθέτη!)

Ανακόπτων είναι αυτός που ακόμη και εσφαλμένα να υπάρχει το όνομα ως καθ' ου η εκτέλεση στην επιταγή προς εκτέλεση —> βασικά όμως είναι ο οφειλέτης - το πρόσωπο που αναφέρεται στην επιταγή προς εκτέλεση Στο τριήμερο δεν μπορεί να γίνει το παραμικρό

Αντίδικος — Η ανακοπή στρέφεται πάντα κατά του επισπεύδοντος δανειστή —> το αίτημα πάντα είναι η ακύρωση μιας πράξης εκτέλεσης

Προσοχή! Αν έχει γίνει πλειστηριασμός —> στρέφομαι και κατά του υπερθεματιστή πέρα από τον επισπεύδοντα

Καθ' ύλην αρμοδιότητα —> αν ο εκτελεστός τίτλος είναι ειρηνοδικείου, τότε το ειρηνοδικείο είναι αρμόδιο // αλλιώς έχει γενική καθ' ύλην αρμοδιότητα το **μονομελές πρωτοδικείο**

Κατά τόπον —> Δωσιδικία του τόπου εκτέλεσης, αν έχουν ακολουθήσει και άλλες πράξεις εκτέλεσης // διαφορετικά δωσιδικία του ανακόπτοντος

Γίνεται δεκτή δωσιδικία παρέκτασης εφόσον αναφέρεται ρητά

Το αίτημα —> ακύρωση της εκτέλεσης (ενώ στα ένδικα μέσα να εξαφανιστεί μια απόφαση)

Δικάζονται οι ανακοπές με την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών —> πιο γρήγορο, προτάσεις επί της έδρας και προφορική διαδικασία

Στην πλειοψηφία των περιπτώσεων και ειδικά για τα ακίνητα —> η απόφαση βγαίνει και πρέπει να βγαίνει πριν βγει ο πλειστηριασμός // σε όλες τις υπόλοιπες περιπτώσεις πλην των ακινήτων έχεις πλέον με το νέο νόμο του 2021 τη δυνατότητα να ζητήσεις και αναστολή κατά του αρ. 938ΚΠολ που δικάζεται με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων

Ποιοι μπορεί να είναι οι λόγοι για να ζητηθεί η αναστολή του αρ. 938ΚΠολ; Εκτελεστοί τίτλοι μπορεί να είναι δικαστική απόφαση προσωρινά εκτελεστή —> εκεί ζητώ ανακοπή με το αρ. 933ΚΠολ άμεσα και αναστολή εκτέλεσης με το 912ΚΠολ (+έφεση/ ανακοπή ερημοδικίας εννοείται) και αναστολή με το αρ. 938ΚΠολ [προσοχή στην προθεσμία του αρ. 934 παρ. 1α —> από εκεί και πέρα δεν μπορούμε να ασκήσουμε ανακοπή του αρ. 933ΚΠολ!]

Λόγοι —> πρέπει να κοιτάξω αν έχει εκτελεστώ τίτλο (με βάση το αρ. 904ΚΠολ) [βέβαιη και καθαρισμένη απαίτηση, θέματα νομιμοποίησης, πάσχει το κατασχετήριο] // αν έχω τελεσίδικη απόφαση —> δεν έχω το αρ. 912ΚΠολ

-Προθεσμίες —> Αρ. 934 παρ. 1α + 1β —> Το 1β οτιδήποτε έχει σχέση με τον πλειστηριασμό // το 1α όλα τα πρώτα (προδικασία, ανυπαρξία εκτελεστού τίτλου, έλλειψη εννόμου συμφέροντος, εξόφληση μετά τη συζήτηση, γνήσια ένσταση συμψηφισμού, έλλειψη παθητικής νομιμοποίησης κτλ)

Η προθεσμία του αρ. 934 παρ. 1α —> δεν αοφρά τους τραπεζικούς λογαριασμούς —> εκεί πρέπει να προλάβουμε τη δήλωση του τρίτου (της τράπεζας) και το δήμερο που επέρχεται με αυτή που είναι εκτελεστός τίτλος

Ο εκτελεστός τίτλος μπορεί έχει προέλθει από δικαστική απόφαση (συνήθως υπάρχει δεδικασμένο πέρα από την προσωρινά εκτελεστή απόφαση) και από εκτελεστό τίτλο που δεν έχει προέρχεται από δικαστική απόφαση (συνήθως δεν παράγουν δεδικασμένο)

Αυτό παίζει ρόλο στο να βρω λόγους —> όταν καλύπτεται από το δεδικασμένο (άρα στις δικαστικές αποφάσεις με την παραπάνω εξαίρεση) είναι πιο δύσκολο να βρω λόγους. Εκεί πρέπει να βρω λόγους που αφορούν στην εκτέλεση

Στις μεν αγωγές το πρόβλημα είναι η αοριστία. Στα ασφαλιστικά η ικανοποίηση δικαιώματος. Στις ανακοπές το πρόβλημα είναι η έλλειψη βλάβης => όλο το πρόβλημα στο νέο κώδικα είναι σε ποιες διατάξεις χρειάζεται να αποδειχθεί βλάβη — υπάρχουν διατάξεις στις οποίες δεν χρειάζεται να επικαλεστείς βλάβης (πχ δεν τηρήθηκε το τριήμερο —> τεκμαίρεται η βλάβη (αρ. 915), αρ. 916ΚΠολ, // αν η τράπεζα σε δεύτερο πλειστηριασμό μειώσει την προθεσμία)

Παραχρήμα απόδειξη —> οι ισχυρισμοί του ανακόπτοντος πρέπει να αποδεικνύονται με έγγραφο ή δικαστική

ομολογία (νομολογία: **όλοι** οι ισχυρισμοί —> ακόμη και η κατάχρηση δικαιώματος)

Αρ. 912ΚΠολ —> μόνο για τις προσωρινά εκτελεστές αποφάσεις

Αρ. 933ΚΠολ —> ανακοπή για όλα [αρ. 934ΚΠολ —> σταδιακή προσβολή των πράξεων εκτέλεσης / κάθε νέα πράξη πρέπει να τη χτυπήσω με νέα ανακοπή] [η ανακοπή είναι μονόδρομος! Πχ τελεσίδικη αναγνωριστική απόφαση και επισπεύδει εκτέλεση —> ασκώ ανακοπή ακόμη και αν πρόκειται να κερδίσω την αναίρεση!]

Αρ. 938ΚΠολ —> αναστολή για όλα πλην των ακινήτων (κυρίως χρησιμοποιείται για τραπεζικούς λογαριασμούς)

Αρ. 936ΚΠολ —> κάποιος τρίτος άσχετος που λέει ότι έχει υπέρτερο δικαίωμα και για αυτό ασκεί ανακοπή

Αρ. 933ΚΠολ —> μπορεί να είναι και άλλοι δανειστές πέραν του επισπεύδοντα

Λόγοι και προθεσμίες —>

Εγκυρότητα εκτελεστού τίτλου —> προθεσμία αρ. 934 παρ. 1α

Διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης —> μπορεί να είναι είτε 1α είτε 1β

Απαίτηση —> 1α

Αρ. 933ΚΠολ —>

-Το αντικείμενο δίκης προσδιορίζεται από το αίτημα και τους λόγους —> αν δηλαδή υπάρχουν περισσότεροι λόγοι μπορώ να ασκήσω διαφορετικές ανακοπές —> δικάζονται μαζί υποχρεωτικά [υπάρχει και η δυνατότητα πρόσθετων λόγων ανακοπής 8 μέρες πριν την συζήτηση]

-Η ανακοπή κατά του πλειστηριασμού απευθύνεται με ποινή το απαράδεκτο του δικογράφου και κατά του υπερθεματιστή

-Παρ. 3 —> Κατάσχεση, έκθεση αφαίρεσης κινητού κτλ —> οι λοιπές πράξεις που μπορεί να έχουν γίνει (προσοχή παίζει ρόλο στη δωσιδικία!)

-Παρ. 4 —> Αν ο εκτελεστός τίτλος είναι τελεσίδικη δικαστική απόφαση —> αν έχουμε παραγωγή δεδικασμένο —> ό,τι καλύπτεται δεν μπορεί να προβληθεί ως λόγος ανακοπής (πρακτικά μπορούν να προβληθούν οι οψιγενείς και οι γνήσιες μη αυτοτελείς ενστάσεις)

-Παρ. 5 —> παραχρήμα απόδειξη

Αρ. 934ΚΠολ —>

Προσοχή! Πέρα από τη διαφοροποίηση 1α και 1β —> διαφορετικές οι προθεσμίες για κινητά και ακίνητα

1α —> 45 μέρες στην έμμεση και 30 μέρες στην άμεση

1β —> 30 μέρες για κινητά και 60 μέρες για ακίνητα

Αρ. 938ΚΠολ —>

Με εξαίρεση την κατάσχεση ακινήτων!

Προυπόθεση:

1. Βλάβη (ενώ στο αρ. 915 και 926 δεν χρειάζεται να αποδείξω βλάβη)

Πολιτική Δικονομία II Φεβρουάριος 2022

ΘΕΜΑ ΠΡΩΤΟ

Ο Α άσκησε αγωγή κατά του Β στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών και ζήτησε να υποχρεωθεί να του καταβάλει το ποσό των 50.000 ευρώ από ενδοσυμβατική ευθύνη κατά την κύρια βάση της και επικουρικώς σύμφωνα με τις διατάξεις του αδικαιολόγητου πλουτισμού, καθώς και το ποσό των 30.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για προσβολή της προσωπικότητάς του (εξύβριση). Το Δικαστήριο απέρριψε την αγωγή κατά την κύρια βάση της ως ουσία αβάσιμη και την επικουρική βάση ως μη νόμιμη, ενώ δέχθηκε εν μέρει την αγωγή ως προς την επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης υποχρεώνοντας τον Β να καταβάλει στον Α το ποσό των 25.000 ευρώ με απόφασή του που δημοσιεύθηκε στις 18-10-2016. Ο Α άσκησε έφεση κατά της οριστικής απόφασης που απέρριψε την αγωγή από ενδοσυμβατική ευθύνη και ισχυρίστηκε κακή εκτίμηση των αποδείξεων. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο εξέδωσε μη οριστική απόφαση διατάζοντας πραγματογνωμοσύνη για τη βασιμότητα του λόγου έφεσης. Ο Α επέσπευσε νέα συζήτηση της έφεσής του μετά τη διεξαγωγή της πραγματογνωμοσύνης στις 20-2-2017, ενώ στις 10-1-2017 άσκησε πρόσθετο λόγο έφεσης επικαλούμενος εσφαλμένη καταδίκη του στα δικαστικά έξοδα, ενώ ο Β εφείσβλητος υπέβαλε εκ νέου με τις προτάσεις του τον ισχυρισμό περί παραγραφής της απαίτησης του Α από την ενδοσυμβατική ευθύνη, τον οποίο το πρωτοβάθμιο δικαστήριο είχε απορρίψει ως απαράδεκτο, επειδή είχε προταθεί εκπρόθεσμα. Ο Β άσκησε αναίρεση κατά της απόφασης του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου στις 15-10-2020.

νέου με τις προτάσεις του τον ισχυρισμό περί παραγραφής της απαίτησης του Α από την ενδοσυμβατική ευθύνη, τον οποίο το πρωτοβάθμιο δικαστήριο είχε απορρίψει ως απαράδεκτο, επειδή είχε προταθεί εκπρόθεσμα. Ο Β άσκησε αναίρεση κατά της απόφασης του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου στις 15-10-2020 επικαλούμενος ότι εσφαλμένως το δικαστήριο επιδίκασε σε βάρος του το υπερβολικό ποσό των 25.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για προσβολή της προσωπικότητας του Α. Ερωτάται : α) Παραδεκτός ασκείται ο πρόσθετος λόγος έφεσης από τον Α ; β) Είναι παραδεκτός ο ισχυρισμός περί παραγραφής της απαίτησης του Α που υπέβαλε ο Β ; γ) Παραβιάζεται το άρθρο 536 παρ. 1 ΚΠολΔ αν το δευτεροβάθμιο δικαστήριο απέρριψε την αγωγή του Α από την ενδοσυμβατική ευθύνη ως απαράδεκτη ή μη νόμιμη ; δ) Είναι παραδεκτή η άσκηση αναίρεσης κατά της ως άνω απόφασης από τον Β και ποιον λόγο αναίρεσης επικαλείται αυτός ;

ΘΕΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟ

Ο Α άσκησε αγωγή κατά των Β και Γ στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών και ζήτησε να υποχρεωθούν να του καταβάλουν εις ολόκληρο το ποσό των 50.000 ευρώ από ενδοσυμβατική ευθύνη. Το Δικαστήριο, δικάζοντας αντιμωλία των διαδίκων, διέταξε τη χωριστή συζήτηση της αγωγής ως προς τους Β και Γ (άρθρο 247 παρ. 2 ΚΠολΔ) και με την υπ' αριθμ. 5/2021 απόφασή του, που δημοσιεύτηκε στις 5-1-2021, απέρριψε ως αόριστη την αγωγή του Α ως προς τον Β. Στη συνέχεια, το ίδιο δικαστήριο, με την υπ' αριθμ. 300/2021 απόφασή του, που δημοσιεύτηκε στις 30-6-2021, δέχθηκε εν μέρει την αγωγή του Α κατά του Γ ως ουσία βάσιμη, υποχρεώνοντας τον Γ να καταβάλει στον Α το ποσό των 40.000 ευρώ. Η εν λόγω απόφαση κηρύχθηκε προσωρινώς εκτελεστή, όπως είχε ζητηθεί από τον Α, για το ποσό των 30.000 ευρώ. Ο Α άσκησε έφεση κατά της υπ' αριθμ. 5/2021 αποφάσεως του ΜΠρΑθ, επικαλούμενος εσφαλμένη κρίση αυτής ως προς το ορισμένο της αγωγής του, ενώ παράλληλα πρόβαλε με την έφεση τον ισχυρισμό ότι δικαιούται το συγκεκριμένο ποσό (50.000 ευρώ) και από αδικοπραξία. Ο Β προς αντίκρουση της εφέσεως του Α υποστηρίζει με το δικόγραφο των προτάσεών του ότι η έφεση είναι απαράδεκτη, διότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είχε περιλάβει οριστική διάταξη και ως προς τον Γ. Ο Α επέσπευσε κατά του Γ αναγκαστική εκτέλεση με την επίδοση στον τελευταίο, στις 2-7-2021, αντιγράφου του απογράφου της υπ' αριθμ. 300/2021 πρωτόδικης αποφάσεως με επιταγή προς εκτέλεση για το επιδικασθέν με αυτήν ποσό των 40.000 ευρώ και την αναγκαστική κατάσχεση ενός ακινήτου του (διαμερίσματος) στις 4-7-2021. Το ακίνητο ήταν ήδη εκμισθωμένο στον Μ, από την 5-3-2021, με βάση έγγραφο που έφερε σφραγίδα της αρμόδιας ΔΟΥ της ίδιας ημέρας.

Ερωτάται:

α) Είναι βάσιμος ο ισχυρισμός του Β περί απαραδέκτου της εφέσεως του Α; β) Προβάλλεται παραδεκτός ο ισχυρισμός του Α περί αδικοπραξίας ενώπιον του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου; γ) Νομίμως επισπεύδεται η αναγκαστική εκτέλεση κατά του Γ και πώς θα μπορούσε αυτός να προστατευθεί; δ) Σωστά συμβουλεύει ο δικηγόρος Δ τον υποψήφιο πλειοδότη Υ, ότι ο τελευταίος, αν υπερθεματίσει στον πλειστηριασμό, θα δικαιούται να καταγγείλει την προϋπάρχουσα σύμβαση μισθώσεως μετά τη μεταγραφή της περιλήψεως της κατακυρωτικής εκθέσεως;

ΘΕΜΑ ΤΡΙΤΟ

Ο Α άσκησε αγωγή κατά του Β με αίτημα την καταδίκη του εναγομένου στην καταβολή ποσού 100.000 ευρώ ως αποζημίωση, λόγω μη εκπλήρωσης της οφειλόμενης από τη μεταξύ τους σύμβαση παροχής, και επικουρικά με βάση τις διατάξεις του αδικαιολόγητου πλουτισμού. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο έκανε δεκτή την αγωγή του Α από την επικουρική της βάση. Ο Α επέδωσε την απόφαση την 1/3/2021. Ο Β άσκησε εμπρόθεσμα έφεση κατά της απόφασης επικαλούμενος εσφαλμένη κρίση του δικαστηρίου ως προς τη νομική βασιμότητα της αγωγής και εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων. Η συζήτηση της έφεσης ορίσθηκε την 3/2/2022.

Ο Α άσκησε νομότυπα αντέφεση, την οποία επέδωσε στον Β στις 28/12/2021, ισχυριζόμενος ότι το πρωτοβάθμιο δικαστήριο εσφαλμένα εκτίμησε τα αποδεικτικά μέσα και γι' αυτό απέρριψε την κύρια βάση της αγωγής του από τη σύμβαση.

Κατά την ορισθείσα δικάσιμο για τη συζήτηση της έφεσης και της αντέφεσης, ο Β παρέστη στο ακροατήριο χωρίς να καταθέσει προτάσεις, θεωρώντας ότι δεν έχει να προσθέσει κάτι στο δικόγραφο της έφεσης του. Ο Α παρέστη και κατέθεσε προτάσεις. **Ερωτάται:**

1. Τι θα αποφασίσει το δικαστήριο ως προς την έφεση του Β;
2. Επηρεάζει η δικονομική συμπεριφορά του Β (δηλαδή ότι παρέστη αλλά δεν κατέθεσε προτάσεις) την αντέφεση του Α;
3. Ανεξάρτητα από την απάντηση στο ανωτέρω ερώτημα, είναι παραδεκτή η άσκηση αντέφεσης από τον Α;
4. Αν το δικαστήριο απέρριπτε την αγωγή εσφαλμένως, επειδή δήθεν ο ενάγων δεν ανέφερε τα απαιτούμενα κατά νόμο στοιχεία, ποιον λόγο αναίρεσης θα μπορούσε να επικαλεστεί ο Α;

Από τα τρία θέματα, να απαντηθούν αιτιολογημένα τα δύο. Καλή επιτυχία !

Θέμα 1ο

- Α. Τα έξοδα είναι αναγκαίως συνεχόμενο κεφάλαιο // έχουμε μετ' αναβολή συζήτηση και κατά την κρατούσα γνώμη θεωρείται ως πρώτη συζήτηση αυτή μετά την αναβολή —>
Αλλά, διέταξε πραγματογνωμοσύνη και έπρεπε να είχε ασκηθεί πριν πρώτη συζήτηση —> αρ. 520 παρ. 2 —> **απαράδεκτος**
- Β. Αρ. 527 παρ. 1 —>
Ο εφεσίβλητος μπορεί προς υπεράσπιση κατά της έφεσης να προβάλλει νέο ισχυρισμό
Αρα, είναι **παραδεκτός** ο ισχυρισμός
- Γ. Ως **απαράδεκτη** —> δεν χειροτερεύει τη θέση του εκκαλούντος γιατί το πρωτοβάθμιο είχε απορρίψει ως

ουσία αβάσιμη (άρα είναι και η ευνοϊκότερη η απόρριψη ως απαράδεκτο)

Ως νόμω βάσιμη —> και πάλι γιατί είχε απορριφθεί ως ουσία αβάσιμη - ισοδύναμο το νόμω και το ουσία αβάσιμο

Δ. Η άσκηση αναίρεσης είναι παραδεκτή γιατί —> δεν έχουμε επίδοση άρα ισχύουν οι καταχρηστικές προθεσμίες

Πρόκειται για κεφάλαιο που δεν έχει προβληθεί και άρα έχει τελεσιδικήσει! (Γιατί έχουν προσβληθεί άλλα κεφάλαια με την έφεση και άρα δεν μας νοιάζει που εκκρεμεί η έφεση)

Λόγος αναίρεσης —> αρ. 559 αριθμός 1 (παραβίαση αρχής της αναλογικότητας —> όλο το ουσιαστικό δίκαιο είναι στο 1)

Θέμα 2ο

Α. Ο ισχυρισμός του Β είναι απαράδεκτος —> πρόκειται για απλή ομοδικία μεταξύ Β και Γ άρα έχουμε παράλληλες δίκες

Οριστική έφεση για έναν εκ των απλών ομοδικών —> μπορεί να ασκηθεί έφεση για αυτή

Β. Δεν προβάλλεται παραδεκτά επειδή μεταβάλλεται η ιστορική βάση της αγωγής αρ. 526ΚΠολ

Γ. Αναγκαστική εκτέλεση με προσωρινά εκτελεστή απόφαση

Παραβίασε το τριήμερο του αρ. 926ΚΠολ!! —> άρα παραβιάστηκε το τριήμερο —> ανεξαρτήτων βλάβη ακυρώνεται η εκτέλεση + λάθος γιατί επισπεύδει αναγκαστική εκτέλεση για 40.000 ευρώ (ενώ η απόφαση έλεγε για 30.000 ευρώ)

Ασκούμε την ανακοπή αρ. 933ΚΠολ για το τριήμερο κυρίως αλλά και για το λάθος στο ποσό

Θέμα 3ο

1. «Ο Β παρέστη χωρίς να καταθέσει προτάσεις»

Αρ. 524 —> ο Β ως εκκαλόν πρέπει να καταθέσει προτάσεις (πλην του ΑΠ ο διάδικος πρέπει να καταθέτει προτάσεις γιατί αλλιώς ερημοδικία). Η έφεση απορρίπτεται ως ανυποστήρικτη και άρα ως ουσία αβάσιμη

[Αν ερημοδικασθεί ενώ δεν έπρεπε να ερημοδικασθεί (παράνομη ερημοδικία) —> αριθμός 6 // αν ήταν στον πρώτο βαθμό —> αριθμός 14]

2. Αρ. 523ΚΠολ —> καταρχήν επηρεάζεται

Η αντέφεση είναι παρακολουθηματικό ένδικο μέσο της έφεσης —> αρ. 524ΚΠολ

Όχι, η συζήτηση της αντέφεσης ερήμην ωσί παρόν του εφεσιβλήτου

3. Δεν είναι παραδεκτή γιατί δεν προσβάλλεται ούτε εκκληθέν ούτε αναγκαίως συνεχόμενο κεφάλαιο με αυτό της κύριας βάσης

4. Αρ. 559 αριθμός 1

Προσοχή πάντα στη διάκριση νομικής και ποιοτικής - ποσοτικής αοριστίας! —> αν θεωρηθεί πραγματική αοριστία (αναφέρω τα απαιτούμενα στοιχεία αλλά δεν τα εξηγώ επαρκώς) τότε μπορεί να πάει είτε στο 8 είτε στο 14 // αν όμως θεωρήσουμε ότι δεν ανέφερε τα απαιτούμενα κατά νόμο στοιχεία είναι νομική αοριστία —> αριθμός 1

-Η έλλειψη νόμιμης βάσης (είναι οι αιτιολογίες, το στόρι —> αριθμός 19) δεν έχει σχέση με τη νομική αοριστία